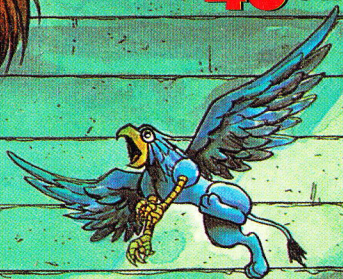

FUJITA
Kazuhiro

SIAM INTER COMICS

40 บาท

32

COPYRIGHT
สงวน
ลิขสิทธิ์
COPYRIGHT

หุ่นกล
คาราคิริงคัส

หน้าตัดมังกร

ความเดิมจากเล่มที่แล้ว

มาซารุร่วมมือกับเฮมะเพื่อลง
แข่งซูไมหุ่นเขียดและชนะเข้าไปได้
จนถึงรอบชิงแต่ก็ต้องปลีกตัว
ออกเพื่อต่อสู้กับลูกน้องเฟซเลส
ถึงจะชนะศึกในครั้งแรกมามาได้
แต่ก็บาดเจ็บหนักเอการ

ส่วนเฮมะเองก็คิดว่าตำแหน่งชนะเลิศซูไม
หุ่นเขียดมาได้ ทางด้านนาคามาจิเซอร์คิส นารุมิก็
ทำตัวแตกแยกจากสมาชิกคนอื่น แต่แล้วคอนนั้น
ก็เกิดคดีจี้รถบัสขึ้น! นารุมิจึงจำใจร่วมมือกับ
ชิโรงาเนะเพื่อช่วยเหลือพวกเขาและแล้ว
ชิโรงาเนะก็ตามนารุมิถึงเรื่องที่เขาได้ประสบมาใน
ช่วง 8 เดือนมานี้ที่โตเปลี่ยนเขาไปเป็นคนละคน
ทั้งภายในและภายนอก.....!!

CONTENTS

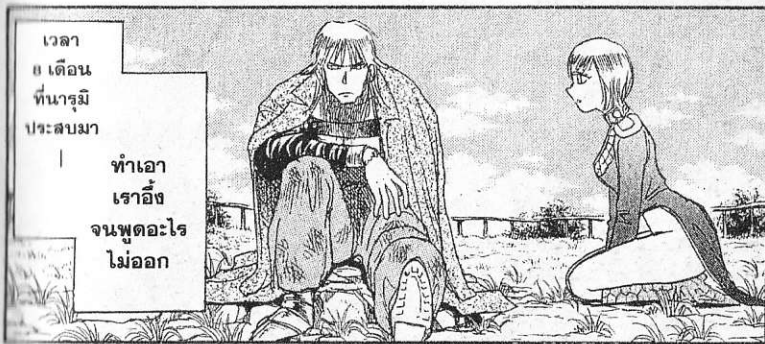
การแสดงหลัก ~ วัณที่มีนารุมิอยู่	
ภาคที่ 6 นารุมิที่ว่างเปล่า II	7
ภาคที่ 7 นารุมิที่ว่างเปล่า III	25
ภาคที่ 8 นารุมิที่ว่างเปล่า IV	43
ภาคที่ 9 แล้วหลอนก็จุมพิตก็คตมดาบ	61
ภาคที่ 10 ปิดบ้านชั่วคราว	79
การแสดงหลัก ~ ฤดูใบไม้ผลิที่หมู่บ้านคุโรงะ	
ภาคที่ 1 ครึ่งเปิดบ้าน	97
ภาคที่ 2 กุ้งดอกไม้	115
ภาคที่ 3 ท่าเต้นเมียวจิ	133
ภาคที่ 4 อับลัคที่	151
ภาคที่ 5 กุ้งดอกไม้ของโรงเรียน	169

อะ...
ถ้าฉัน

แล้ว
พวกนาย
ที่รอดมาได้
จากที่ซาซาร่า
เป็นยังไง
ต่อล่ะ
?

การแสดงหลัก ~ วัณที่มีนารุมิอยู่ ภาคที่ 6 นารุมิที่ว่างเปล่า II

เวลา
8 เดือน
ที่นารุมิ
ประสบมา

ทำเอา
เราอึ้ง
จนพูดอะไร
ไม่ออก

พวกฉัน
ที่ได้
กองทัพ ของ
สหประชาชาติ
ช่วยเหลือไว้
ได้

ก็มีมนุษย์
ดัดแปลง
ชื่อโจนาเน่ O
จอร์จ
ลาโรช

นักฆ่า
ชาวญี่ปุ่น
ที่ไซท์นเซ็ค
อาชิฮานะ
เอเรียว

และลูกสาว
ของอาจารย์
ที่ล่อนเคินไป
ให้ฉัน
เกลียด
หมิงเซี่ยะ

การแสดงหลัก ~ วันที่มีนารุมิอยู่ จากที่ 6 นารุมิที่ว่างเปล่า !!

บอกมาทีสิ...
ว่ามันมี
อะไรเกิดขึ้น
กับฉัน
กันแน่
?

พี่ชาย...
นี่นาย...
จะบอกว่า
ความจำ
เสื่อม...
ชั้นเหรอ
!

ไซ
|
ขอเรื่อง
ละ
|

แผลง...
มันก็ได้
อยู่หรอก
|
จะบอก
ให้
ละ...กัน

จริง ๆ เลย
นะเนี่ย
ทำทางเราจะ
เคยทำกรรม
ร่วมกันไว้ละ
พี่ชาย
|

รู้จักฉัน
ในญี่ปุ่น...
ด้วย
อย่างนั้น
หรอ?
?

ไอ้เราริ
ก็นึกว่าพี่ชาย
จะมองเท่งไป
ที่คารุอิชิวานัน
แล้วซะอีก

นี่นาย
|

นา
?

แต่
ขอจับ...
ซักแป็บ
ก่อนนะ
|

แล้ว
อาชิฮานะ
ก็ลอบไป

อ้าว...
เฮ้!

ถึงจะ
ดูเหมือน
ไม่เป็นอะไร
แต่
ดูเหมือน
ที่จริงจะฝัน
สังขาร
เอาการ

เขาถูกพา
ไปที่ฐานทัพ
ในสภาพ
หลับสนิท
แล้วจากนั้น
ฉันก็ไม่ได้
เจอกับเขา
อีก

จากนั้น
พวกฉัน
ก็ออกจาก
ที่นั่น
ทันที

ที่ได้รับการ
รับรองจาก
นานาชาติ
ที่คอย
สนับสนุน
อิสรชนะอยู่

นารมี...
ที่ญี่ปุ่น
นายกับ
ฉัน....
!

ฉันจะ
นึกให้
ออกด้วย
ตัวเอง

แล้วที่สำคัญ
สำหรับฉัน
ไอ้เรื่องเมื่อก่อน
จะเป็นยังไง
ก็ไม่สนใจ
อีกแล้ว

ตา
ขากูซ่า
นั่นล่ะ?
จอร์จ

ยังหลับ
อยู่เลย
หมิงเซี่ยะ

ทันก็...นะ
คงจะไม่ดี
เจอกัน
อีกแล้ว
ล่ะมัง

โอ

แล้ว
นายจะ
ทำอะไร
ต่อล่ะ?
?

ฉันคิดว่า
จะตามเก็บ
พวกอโตมาต้า
ที่ยังเหลืออยู่
แต่นั้นคือใน
กรณีที่มี
ยังเหลือล่ะนะ

แล้ว
พวกเธอ
ล่ะ?
?

ชั้นต้องกลับ
ห้องลงไปขอโทษ
พวกทีมงานที่ขึ้น
แอบแอบออกมา
มานะ แล้ว
ก็เลยจะแฉะ
ที่อังกฤษ
กับนารุมิ
ก่อนด้วย

อังกฤษ...?
นารุมิ
นี่นายมีธุระ
อะไรกับที่
แบบนี้
ด้วยหรอ
?

ถ้าได้ล่ะก็
จะช่วยไปพบ
พวกคริสซี่
ที่ออกซ์ฟอร์ด
ให้ที่จะได้
รีเปิ้ล

มีสัญญา
กันไว้
นิดหน่อย
นะสิ

เป็นเด็ก ๆ
ที่สดใสเร็ว
มากเลยล่ะ

คุณ
รีอิคเคนฟิลด์...
คุณ
ก็คงได้เห็น
แล้วสินะ

ไม่พะยะคะ
องค์ราชินี
!

ออกซ์ฟอร์ด อังกฤษ

ได้เจอ ริชชี กับอัล มัย ?

เจอแล้ว... ทาง ภรรยาละ ?

ก็ร้องไห้ นะสิ... แต่ก็ยัง เข้มแข็ง ดี...

ฉัน เหน็ด |

เฮ้ ดูเดะ

อะไรระนั้น ดูแต่งตัว เข้า

แขนมัน ดูยาวยาว ว่ามะ ?

เฮ้ย ยูนี่ แขนแบบนั้น คงปกแอ๊ปเปิด ลำบากน่าดูสิท่า ?

อะ... อาใจ

นี่ เจ้า พวกเด็ก ตรงนั้นนะ แน่จริง ลองหัวเราะ ดูก็ทีสิ !!

ทา ?!

มีปัญหา กับพวกเรา ชั้นระอะไร ยัย ผิวเหลืออง

ก็มีนะสิ ถึงพูด อยู่ นี่ใจยะ !!

อึ๊บ !!

ทั้งแขนทั้งขา ของหมิงไ่่นะ เป็นหลักฐานของการ ปกป้องพวกนายจาก พวกตุ๊กตาเซียวนะ !!

แล้ว พวกนาย ยังกด้า หัวเราะไล่ ชั้นเหรอด !

ไม่
เอาน่า...
เจ๊กิ

ใครกล้า
มาตุ๊ก
หมิงไห่ล่ะก็
หมิงเซี่ยะ
คนนี่
ไม่ยกโทษ
ให้แน่ๆ
!!

ซี!

คุณ
ตำรวจ
คำ~บ

มันก็จริง
ที่เจออะไร
มาหลายฯ
เรื่อง
เสียทั้งลูขิล
ทั้งฟาติมา
|
แต่ว่า
อโตนมาตา
ก็พินาต
หมดแล้วและ
พวกเราก็รอด
มาได้นะ!

แม้แต่
หัวหน้า
ของ
อโตนมาตา
นายก็
จัดการ
ไปแล้ว

ทำ
อะไรพิลึก
ของเจ๊กิ
ล่ะเนี่ย

ซี
หมิงไห่
เองก็
แปลก
เหมือน
กันแหละ
น่า

เอ...
ผมมี
ตรงไหน

คคค

ก็ไม่เห็น
รำเรื่อง
เลขชัคนิต
นี่นา
!?

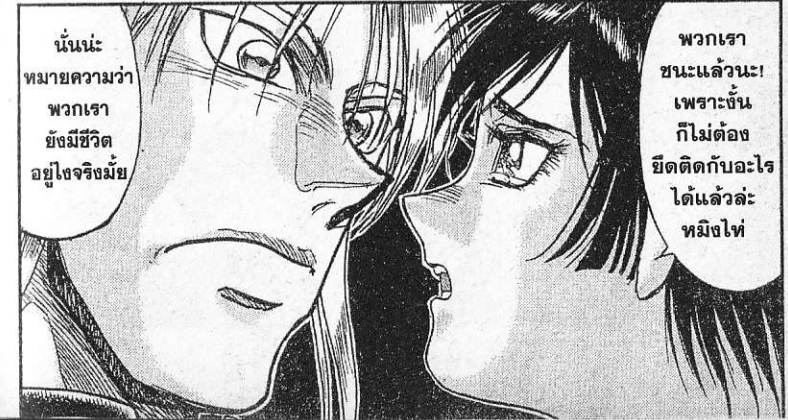

บอก
มาซี

ตัว
ของชั้น
มัน
อ่อนนุ่ม
รีเปลา

คคคคค

อะ...
อาเจ๊กิ
หมิงเซี่ยะ

นั่นนะ
หมายความว่า
พวกเรา
ยังมีชีวิต
อยู่จริงมั๊ย

พวกเรา
ชนะแล้วนะ!
เพราะชั้น
ก็ไม่ต้อง
ขีตติดกับอะไร
ได้แล้วล่ะ
หมิงไห่

ตัวนาย
ที่ไม่ยิ้ม
แล้ว
แบบเนี่ย
ชั้น...
ไม่เอา
นะ

อาเจ้...
ผมนะ

ยัง
จะ...เรียก...
อาเจ้ฯ
อยู่อีก...

เล็ก
เรียก
“อาเจ้”
ซะทีสิ

ชั้นชื่อ
หมิงเซี่ยะ
นะ

แต่อาเจ้
เป็นลูกสาว
ของอาจารย์...
แต่มขัง
เป็นศิษย์พี่

ปิดรี
เอ็ง

ยังจะ
นินทาอะไร
อีกละ

หยุด
เถอะ
น่า

เอ๋?

Award 2,000,000 for information
on his whereabouts

เงินรางวัล
2 แสนปอนด์!
(ราวๆ
33 ล้านบาท)

ต้องการ
ข่าวคราว
ที่อยู่ของ
ชายคนนี้

มะ...
หมิงให้
นินายไป
ทำอะไร
ไว้เหรอ?

อะ ผมเปล่า
ทำอะไร
ซะหน่อย
!

นั่น...
ดูนั่น

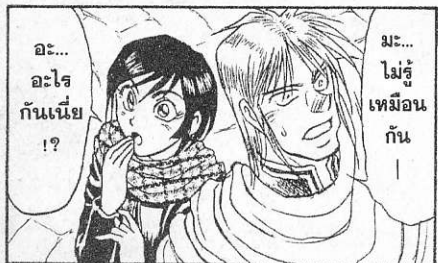
อะไร
อีกละ
!?

Do you know his name and his whereabouts
to receive the information
or any information that leads to capture!

HORSES

ท่านที่ช่วยบอกที่อยู่ของชายคนนี้
ได้รับไปเลย 2 แสนปอนด์

อะ...
อะไร
กันเนี่ย
!?

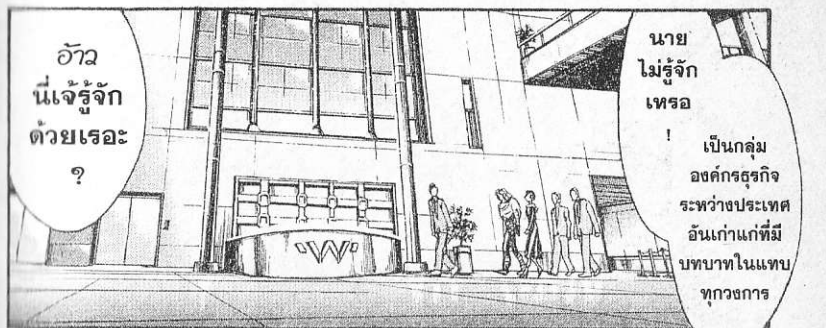
อะ...
ไม่รู้
เหมือนกัน

ที่รู้จัก
แค่คนที่กำลัง
ตามหาตัว
ผมอยู่เป็นคน
มีเงินสุด ๆ
แต่นั้นเอง...

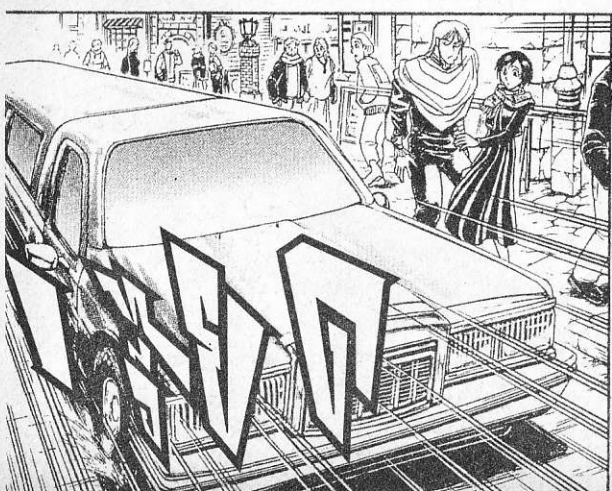
อะ...
อะไรกัน
“ฟู อินดัสทรี”
นี่นา
!?

อ้าว
นี่เจ้รู้จัก
ด้วยหรอ
?

นาย
ไม่รู้จัก
เหรอ

! เป็นกลุ่ม
องค์กรธุรกิจ
ระหว่างประเทศ
อันเก่าแก่ที่มี
บทบาทในแทบ
ทุกวงการ

คุณคาได้
จากญี่ปุ่นและ
คุณแทเลียง
จากจีนลิ
นะครับ

ตั้งแต่
อุตสาหกรรม
หนัก ปีโตรเคมี
อสังหาริมทรัพย์
ธุรกิจบันเทิง
แม้แต่
คอมพิวเตอร์
ก็มี...

แล้วบ๊ิก ๆ
แบบนั้น
มีอะไร
อะไรกับ
ผมละ

จะไปรู้เหรอ
ขนาดถาม
คนที่พามา ค่า
ยังไม่ยอมตอบ
ซักแะเลย
นี่นา

ยินดีที่ได้รู้จัก
ฉันคือ
ประธานใหญ่
ของ
“ฟู อินด์สทรี”
|

ฟู
คลีแอด
โบวไร้

อะ...
ว่าใจ
นะ
|

คุณ...
เป็นใคร
|
?

ออกจากพวกชิโรงาเนะ
มาได้ก็ตั้ง 100 ปีแล้ว
และก็กลายเป็น
คนจากหมู่บ้านคลีแอด
คนสุดท้าย
ที่ยังมีชีวิตอยู่จนได้

เรียกว่า
ฟูก็แล้วกัน
คาโต้ นารุมิคุง
และ
คุณแหลียง
หมิงเซี่ยะ

แล้วนี่...
ใช้เงินชะ
ขนาดนั้น

มีอะไร
อะไรกับ
พวกเราละ?
คุณฟู
|

ไม่ต้องระวังตัว
ขนาดนั้นก็ได้
ฉันไม่ใช่
ออโตมาต้า
หรอก
|

แต่
ก็พูดไม่ได้
เต็มปากกว่า
เป็น
ชิโรงาเนะ
เหมือนกัน...

ฉันคือ
<FOU>
อดีต
ซีโรจนาเนะ โบวาไร
เดอะ ฟูล
ไซล:

แล้ว
ทำไม...
ถึงไม่ไป
ที่ซามาร่า
— ?

จะ...
ว่าไฉน
นะ...
!?

ก่อนอื่น
เธอ
ไม่อยากจะ
รู้หรือ
?

ว่าตุ๊กตา
ฟรองซีน
ตัวจริงนั้น
อยู่ที่ไหน
—

!

ฉากที่ 7
นารูมิที่วังเปล่า III

ตุ๊กตา
ฟรองซีน
ตัวจริง
ตอนนี้
อยู่กับ
คุณละคร
สัตว์เล็กๆ
ในญี่ปุ่น

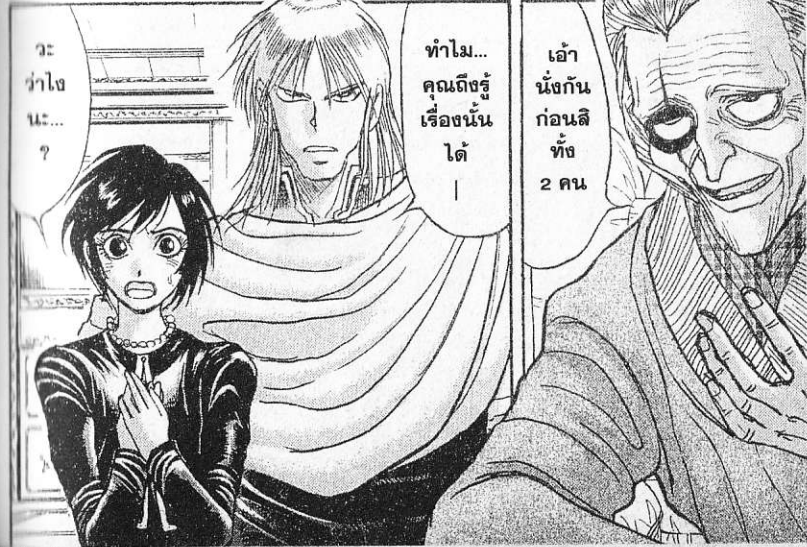
เดี๋ยวสิ...
กินารุมิ
เค้าจัดการ
—

มันอยู่ที่
ไหน
!?

มันกลายเป็น
เด็กสาวที่ชื่อ
ไซเซะ ซีโรจนาเนะ
หรือชื่อจริงๆว่า
เอลเอนอล
—

และตอนนี้
ก็อยู่ที่
คุณละคร
สัตว์เล็กๆ
ในญี่ปุ่น

จะ
ว่าไฉน
นะ...
?

ทำไม...
คุณถึงรู้
เรื่องนั้น
ได้
—

เอ้านั่งกัน
ก่อนสิ
ทั้ง
2 คน

เลมอน
กราสที่
คะ

ขะ...
ขอบ
คุณ

รีบ ๆ
ตอบมา
สิ!

หึ...
เพคะ

แต่ถ้าคุณเป็น
ที่ใจชานะจริง ๆ ละก็
ทำไมถึง
ไม่เข้าร่วมศึก
ที่ซาฮาร่าด้วยละ
?

ใช่
เลย

นั่นน่า
จะเป็นการ
รวมพล
ทั้งหมดแล้ว
อย่ามาโกหก
ดีกว่า

ตานัน
ละ..

นท...
?

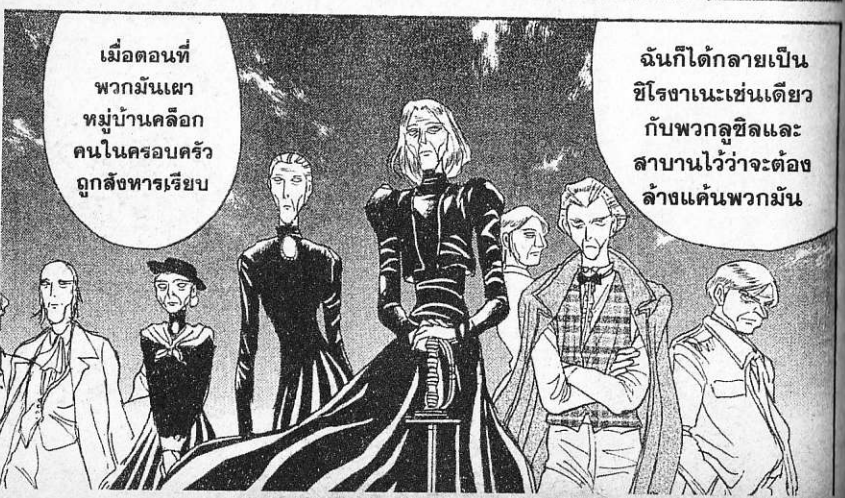

เป็นดวงตา
ที่ลูกใหม่ไปด้วย
ความแค้น
อันรุนแรงต่อ
พวกอโธมาต้า
ที่ทำให้ผู้คน
ต้องทุกข์ทรมาน

ฉันเอง
เมื่ออดีต
ก็เคยมี
ดวงตา
แบบเดียวกับ
เธอ
นี่ละ

ว่าแล้ว...
คงต้องแสดง
หลักฐาน
ให้ดูสินะ

เมื่อตอนที่
พวกมันเผา
หมู่บ้านค็อด
คนในครอบครัว
ถูกสังหารเรียบ

ฉันก็ได้กลายเป็น
ซีโรจาเนะเช่นเดียวกับ
พวกลูซิลและ
ลาบานไว้ว่าจะต้อง
ล้างแค้นพวกมัน

จะ...
จะทำ
อะไรนะ
!?

อ้อ
ดูอยู่เฉย ๆ
เดอะ

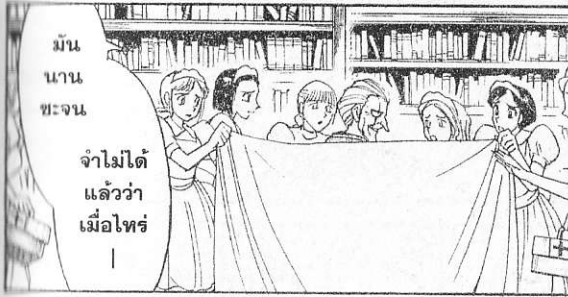
ตะ...
แต่ว่า

เอา
ลงมือ
ได้เลย

ไม่
เป็นไร
หรอก

อี...
!!

อโห่กัน...
ก็ไม่เห็นจะ
ต้องไขว่เสียบ
ให้ดูจะ...
แบบนี้ก็โดนนี้
คุณพู่

หมิงเซี่ยะ
เผอิญฉันเป็นทั้ง
นักวิทยาศาสตร์
และวิศวกร...
ถ้าไม่พิสูจน์
ให้ดูจะ...
จะไม่สบายใจ
เอานะสิ

แล้ว
เรื่องที่
ซาฮาร่า
ว่าไง...
?

มัน
นาน
ซะจน

จำไม่ได้
แล้วว่า
เมื่อไหร่

ที่ฉัน
|
ไม่อาจ
มีดวงตา
เช่นนั้น
เหมือน
เธอได้อีก

จะเรื่อง
ต่างแดน
ของ
ตัวเลข...
ก็จะเรื่อง
ปกปอง
มนุษย์

แม่แต่
เรื่องการทำลาย
อโโตมาต้า
ยังกลายเป็น
เรื่องที่จะยัง
ก็โตไปซะแล้ว

ทำไม
กันนะ

หรืออาจเป็น
เพราะอควอวิตต์
ที่ควบคุมจิตใจให้
เกลียดชังอโโตมาต้า
ที่ฉันดีมันเจิวจาก
ก็ได้ล่ะมั้ง

ก็อย่าง
ที่เห็น
นี่ละ
ร่างของ
ฉันเป็น
"ซิโรจานะ"
เป็นอมตะ
ไหลละ

แยจจริง
ถึงจะไม่ได้โดน
ชะน่าน
แต่ก็ยังชวนให้
รู้สึกแสบอยู่
เหมือนเดิม
สิน่า...

โอย

เพราะฉัน
คุณเลย
ผลจาก
ชิโรซานะ
ฉันเหรอ
?

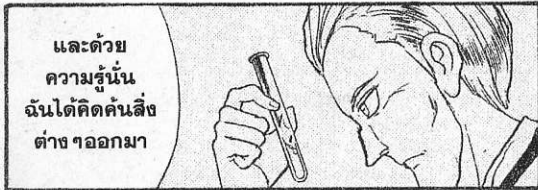
ฉันเลือก
ที่จะเดินไป
ในทาง
ที่ต่างจาก
พวกลูซิล
ต่างหาก

ซึ่งนั่น
ก็คือเส้นทาง
ของ
การวิจัยและ
การพาณิชย์

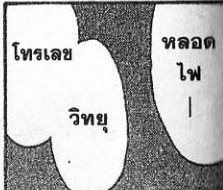

เพราะว่า
ฉันแก่ข้ากว่า
คนปกติ
ถึง 5 เท่า
ก็เลยมีเวลา
เหลือเฟือ

ในการที่จะให้
ฉันค้นคว้าวิจัย
ทั้งศาสตร์ของอาระเบีย
วิชาเล่นแร่แปรธาตุ
วิชาการต่าง ๆ มากมาย
ของจีน รวมไปถึง
ถึงเทคโนโลยีล้ำสุด
ของยุโรป

และด้วย
ความรู้ฉัน
ฉันได้คิดค้นสิ่ง
ต่าง ๆ ออกมา

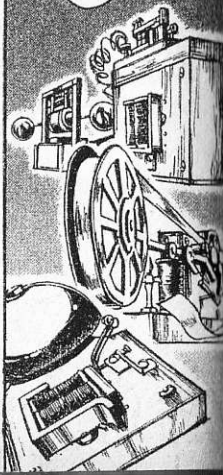
โทรเลข
วิทยุ
หลอดไฟ

อย่าง
เครื่องจักรไอน้ำ
เครื่องแรก
ในชื่อของ
ลตีเวนสัน...

หรือการมอบ
ความรู้ให้
กับนักค้นคว้า
ในสมัยนั้น

ที่กำลัง
ค้นหา
วิธีการนำ
ไฟฟ้ามา
ใช้

นี่...
นี่แล้ว
จะ
บอกว่า
คุณ

คุณคือ
เบล...
กับเอ็ดสัน
ฉันเหรอ
!?

ชิโรซานะ
ต่างหาก

*เลิกซานเดอร์ ทรานซอม เบลล์ ผู้ค้นพบโทรศัพท์, โทมัส อัลวา เอดิสัน ราชานักประดิษฐ์

ในท้าย 1 เส้น
ของหุ่นเชิด
ที่ชิโรซานะใช้
พวกเรารู้กันรีเปล่า
ว่าสร้างขึ้น
ด้วยเทคโนโลยี
ขนาดไหน

ขนาดที่ตำรวจวิล
โนเบลสาขา
ประดิษฐ์ 6 สาขา
กับรางวัลพิเศษ
ถึง 13 สาขา
เขียนนะ

เพราะ
อย่างนั้น
ตอนนั้นฉัน
ก็เลยพอจะมี
สินทรัพย์
อยู่บ้าง

อยู่
บ้างเหรอ?
อึ๊อึ๊อึ๊
ตายแล้ว

ท่านพู่
กุมอำนาจใน
ด้านธุรกิจการเมือง
ของอเมริกา
การคลังของ
เหล่าประเทศ
ในยุโรป

กลุ่มประเทศ
ผู้ส่งออกน้ำมัน
ในอาหรับ
แล้วยังไหน
จะประเทศที่
ผลิตทองคำ
อีกไม่ใช่เหรอ
เจ้าคะ

หรือให้
พูดง่าย ๆ
ก็คือ 30%
ของมูลค่า
ทรัพย์สิน
ทั้งโลกเป็น
ของท่านพู่
เจ้าคะ

มิ...
หมิงไห่

ไม่
ชอบใจ
เลย
ให้ตาย

นะ...หนึ่ง
ในสาม...?
นี่ภาพ
ไม่ออกเลย
แะ...

ใครเขา
อยากฟัง
เส้นทาง
ความสำเร็จ
ของนายกันหา
บอกเรื่อง
ที่ตามมา
ได้แล้ว!

รู้แล้วนำ
แต่ช่วย
ฟังต่อ
อีกหน่อย
เถอะ

ฟังเหมือนกับ
นายพูดว่าออกเงิน
ให้แล้ว
เพราะฉันจะออกจาก
ที่โรจนาเนะก็คิด
ไม่เป็นโรมิ่งเลยนะ
พู่

ตอนที่ลูซิล
หลังเลือด...
ตอนที่
ฟาติมา

และ
พวกซีโรจนาเนะ
คนอื่น ๆ
ไม่อาจกลับ
ไปบ้านได้อีก...

มารยาท
แย่งเงินอะ
แขก
คนเนี่ย

เพราะท่านพู่
คอยหนุนหลัง
ในหลาย ๆ เรื่อง
หรือกระ
พวกซีโรจนาเนะ
ถึงได้ดำเนินภารกิจ
ในต่างแดนได้
คล่องตัว

ยิ่งกว่านั้น
เรื่อง
เงินทุนอนันต์
ที่ให้พวกเค้า
ก็มีท่านพู่
นี่แหละที่เป็น

พอเถอะ
เอาเป็นว่า
ฉันเป็นคนคอมเม้นท์
ที่ทำงาน
ต่างจากพวก
ลูซิลก็แล้วกัน

นาย
มัวไป
ทำอะไร
อยู่
กันหา
!?

ก็เข้าใจ
เรื่องที่
อยากบอก
นะ
หมิงไห่...

แต่คุณ
อย่างคุณพู่
ก็จำเป็น
ในการสู้รบ
ด้วยนะ...

พูดได้
ตรงจุดดีนี่
นารุมิ
คุง

ตอนที่
คนอื่น
กำลัง
ตกตะกั่ว
ลำบาก
นั้น...

ก็จะ
เฝ้าดูอยู่
จากที่อื่น
และคอย
จับขาน
บทเพลง
อันมหัศจรรย์

นั่นล่ะ
F-O-U
พูล

หรือ
เรียกว่า
"ตัวตลก"
นั่น
ก็คือ
ตัวฉัน
เองล่ะ

ทั้ง ๆ ที่ควรจะเป็น
ผู้ร่วมแสดงใน
ละครสุขนาฏกรรม
ระหว่างซีโรจนาะ
กับอโตะมาด้า
แท้ ๆ

แต่กลับกลายเป็น
ผู้ชมหมายเลข 1
ไปเสียอย่างนั้น
ฉันนี่คงเป็น
ตัวตลกระดับสูง
นำตุลีนะ

ผู้ชมนะ
ยากจะ
ไปหมด
ทุกเรื่อง

นะ...
นี่มัน
—
?

ฉันเอง
ก็อยาก
รู้ไปหมด
เหมือนกัน

ทั้ง ๆ ที่
เลิกเป็น
นักแสดง
ไปแล้ว
แท้ ๆ

แต่กลับ
อยากที่จะรู้
ในตอนที่จบของ
สุขนาฏกรรม
นี้อย่าง
มาก

จะพูด
อีกครั้ง
นะ
นารุมิคุง

ฉันนี่อยาก
จะเห็นทั้งหมด
ของการสู้รบกัน
ของมนุษย์และ
อโตะมาด้า
เป็นแค่
"ผู้ชม"
เท่านั้น
เอง

นี่มัน...
อะไร

ทำไม
ภาพแบบนี้
ถึงมาอยู่
ที่นี่ได้ละ

ไม่ที่
เฟมิดนวิน
เจียงแสง
ได้เนะไรนะ
!

มันก็คือ
แมลงที่
ซ่อนอยู่ใน
ตัวพวกเธอ
มาตลอด

“อาย
เซ็คต”
ใจละ

บอกไป
แล้วนี่ว่า
ฉันอยากรู้
ไปเสียหมด
..!

และ
ก็รู้แล้ว
ทั้งหมด

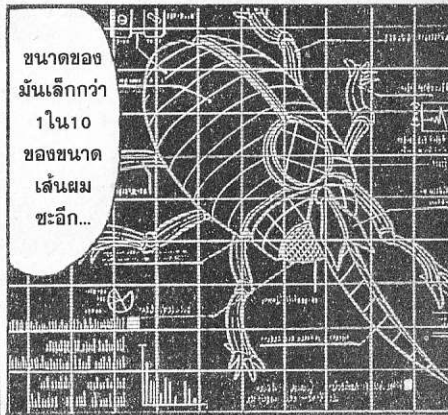

ทุกอย่าง
ที่พวกเธอ
ก้าวข้ามมาได้
จนถึง
บัดนี้นะนะ

อาย...
ละไรนะ
?

อายเซ็คต...
เป็นออตโตมาตา
รูปแมลง
ขนาดจิ๋วที่มีตัว
ส่งสัญญาณ
กล้องและไมค์
นะ

ขนาดของ
มันเล็กกว่า
1 ใน 10
ของขนาด
เส้นผม
ซะอีก...

นี่ถ่ายไว้
ตั้งแต่
เมื่อไหร่
เนี่ย?

ตอนนั้น
ไม่มี
คนอื่นอยู่
เลยชะ
หน่อย

!?

ว๊ว

ออตโตมาตา...
นี่มาประยุกต์
มาจากไอแมลง
ที่เป็นต้นตอ
ของโรค
โซนาฮ่าลิสนะ

ก็บอกแล้วไงว่า
ตัวฉันมีเวลา
วิจัยเหลือเฟือ
เหลือใช้

ฉันปล่อย
อายเซ็คตไป
ทั่วโลก
ให้ติดกับตัว
ของพวกเขา
ซีโรจาเนะ

เพื่อ
ที่จะได้รับรู้
ในเรื่อง
ทั้งหมดที่
พวกเขาารู้

อะไรละเนี่ย!
ชั้นตลอดมานี่
ที่ตัวพวกเรา
ก็มีแมลงงนั้น
อยู่ด้วย
ชั้นแหรอ
!?

เรื่องทีฉัน
ไปเจอมา
เจ้าแมลงงนั้น
จะเอาบอก
นายหมด
ชั้นลิ

ใช่
ทุกอย่าง
ยกเว้นกลิ่น
กับสัมผัส
ต่าง ๆ
เลยละ

ตุ๊กตา
พรองชิน
อยู่ที่ไหน
!?

เอ๊ะ

นี่มัน...
เมื่อ
ตอนนั้น
!

ตอนที่หมิงไท่
จัดการตุ๊กตา
พรองชิน
ที่ซาฮาร่า...

ถูกต้อง

แล้วก็
คุณหมิงเซียะ
อายุเข็คตนะ
ไล่ไม่ไป
พรอกนะ

ถึงจะใช้
น้ำล้าง
ก็ไม่ออก
เพราะมัน
อยู่ตามร่อง
ผิวหนัง

แถม
ใน 1 คน
ยังมีอยู่
ถึง 5 พัน
ตัว แต่
ไม่เคยมี
ชิโรซานะ
คนไหน
รู้สึกตัวมา
ก่อนเลย

ตอนนี้ไม่ใช่
เวดามาพูด
ถึงเรื่องความ
เป็นส่วนตัว
ของชิโรซานะ
จริงมั๊ยละ

จากนี้ไป
นี่ละทีฉัน
จะบอกเรื่อง
ที่นารุมิคุง
อยากจะรู้
มากที่สุด
ให้

ท่าน
พรองชิน
มอบหน้าที่
นี้ให้กับ
ชั้น

และก็ได้
หายตัว
ไปจาก
เดินที่นี้
คะ

อะไรกัน...
นี่ตุ๊กตา
พรองชินนั้น...
เป็นตัวปลอม
หรอ...?

นำ
หตุตหิต
ชะมัด
!

แย่มาก
ที่สุด
!

ตั้งโปรแกรมให้
ไม่ส่งสัญญาณมา
นอกจาก
ตอนปะทะกับ
อโตนมาตัวไว้แล้ว
เพราะฉะนั้น
สบายใจเถอะ

ชะ...
ฉันนึกว่า...
หมิงไท่
จัดการ
เรียบร้อย
แล้วชะอีก
|

คุณหมิงเซี่ยะ
ยังใจก็ช่วยคิดถึง
ความรู้สึกของ
นารุมิคุงที่ไม่อาจ
พูดออกมาได้ใน
สถานการณ์แบบนี้
ด้วยเถอะ

เพราะฉัน
ก็ไม่ต้อง
ยึดติดกับ
อะไรได้
แล้วละ
หมิงไท่

ดังนั้น
นารุมิคุง
จึงรู้สึกผิด
และไม่อาจยิ้ม
ให้เธอเห็น
ได้ขังใจล่ะ

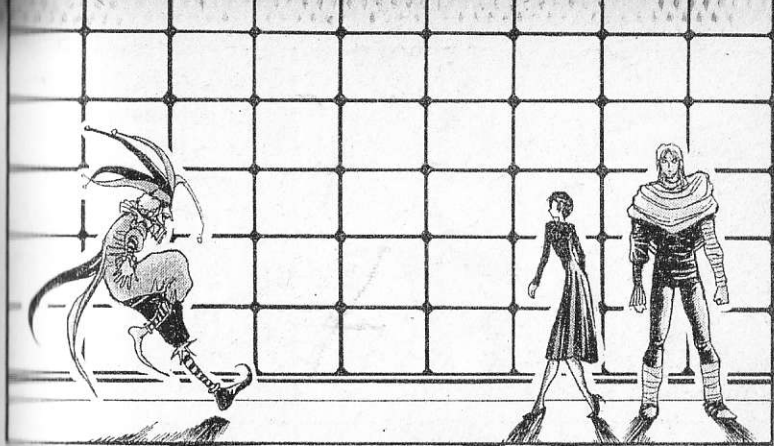
เรื่องนั้น
ช่างมัน
เถอะ
ที่ฉัน
อยากรู้
ก็คือ

ใช่!
ถ้าตึกดาฟรองซ็ิน
ที่จัดการไป
ที่ซาสาร่าเป็น
ตัวปลอมล่ะก็
|

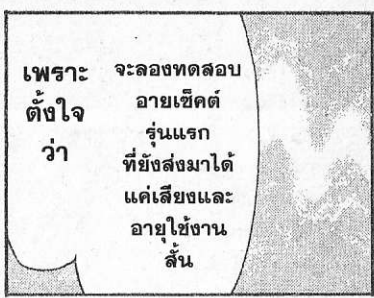

แล้วหัวหน้า
ตัวจริงของ
อโตะมาต้า
มันหายตัว
ไปไหนกันล่ะ
!?

ตอนที่ฉัน
เริ่มใช้งาน
ดาบเซ็คต์
ครั้งแรก
นั้น

คือใน
ปีค.ศ.
1909
|

เพราะ
ตั้งใจ
ว่า
จะลองทดสอบ
อายุเซ็คต์
รุ่นแรก
ที่ยังส่งมาได้
แค่เสียงและ
อายุใช้งาน
สั้น

และ
ทำให้
ดาบเซ็คต์
ตามติด
ก็คือ

ซีโรจานะ
หนุ่มที่ชื่อ
กรี คริสตอฟ
เรล

กรี
ฉันเธอ
|

งานชิ้นแรกของเขา
ก็คือการไปญี่ปุ่นเพื่อ
ตามตัวผู้หญิงคนหนึ่ง
ที่ภายในตัวหล่อน
มีสิ่งสำคัญสำหรับ
“ซีโรจานะ”
ซุกซ่อนอยู่

ชิโรซานะ
ไมลึ
เอลเอนอล...
แล้วฉัน
ก็ได้ฟังมา

ถึง
เรื่องราว
จริงๆ
นั้น

ฉากที่ 8 นารุมิ ที่ว่างเปล่า IV

อะ...
เรื่องนั้น
ไม่จริง
นะ
|

เธอนะ
ตอนยังเด็ก
ได้ใช้ยาวิเศษ
อควิวีเต้
และกลายเป็น
ชิโรซานะ

แต่ว่าภายใน
ของเหลวที่สามารถ
เก็บรักษาจิตใจได้นั้น
มีตุ๊กตาฟรองซ็อง
ละลายไปอยู่ด้วย

ชั้นนะเธอ
ตุ๊กตาฟรองซ็อง
หัวหน้าของ
อโอดมาตา
ที่กลับมา
เกิดใหม่...
?

อะ...จะบอกว่า
ชั้นตอนยังเด็ก
ได้ตีมืออควิวีเต้
ที่ละลายหลอมเข้า
ไปอย่างนั้นเธอ
?

เพราะชั้น
ตัวเธอที่รับ
เอาทั้งหมด
ของตุ๊กตา
ฟรองซ็อง
มา

มันก็
เท่ากับว่า
เป็นตุ๊กตา
ฟรองซ็อง
มาเกิดใหม่
ดี ๆ นี่เอง

เมื่อ
1 เดือนก่อน
ฉันได้รู้เรื่องนี้
ที่ลอนดอน
|

คนที่บอก ก็คือ ฟุ คล็อด โบวาไร่ อภิมหาเศรษฐี ที่มีสินทรัพย์ มากถึง 30% ของโลก

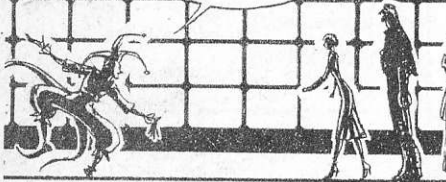
และ ยังเป็น ชิโรซานะ คนสุดท้าย ที่มาจาก หมู่บ้าน คล็อด

นาๆมีทุก คุณ หมิงเต็ม

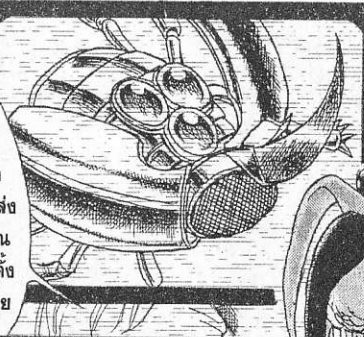
ฉันคือ ผู้ที่เลิกเป็น "ชิโรซานะ" และหันมาเป็น "ผู้ชม" แทน

และฉัน ก็ได้รับรู้เรื่องราว ทั้งหมดเป็น การทดแทน

อายเซ็คคิต ที่ฉันสร้างนี้ ถึงจะมี ขนาดไม่ถึง 1/100 มม. แต่ ก็มีกล้อช ไมค์

และยังมีเครื่องส่ง สัญญาณ ภาพติดตั้ง ไว้อยู่ด้วย

ตั้งนั้นถึงฉัน จะนั่งอยู่ที่นี้ก็ยัง รับรู้ข่าวสารของ ชิโรซานะ ทั้งหมดได้อยู่ดี

เรื่องที่ นายเป็น จอมถ้ำมอง ต่ำขำนั้น ฉันเข้าใจ ละ

รีบ าบอก เรื่องของ ดูกตา พรองซัน มาได้แล้ว !

แนม ดูพูดเข้าลี เลี้ยว มารยาท จริงๆเลย เนอะ

ตอนที่ทำการ ทดสอบ อายเซ็คคิต ครั้งแรก

ฉัน ก็ได้รู้ว่า "ดูกตา พรองซัน เป็นยังไง ไปแล้ว"

แต่ไม่ หนักเชื่อเลยว่า ดูกตาพรองซัน ที่นาจะมี จุดการไปจะเป็น ตัวปลอม...

ขอโทษนะ อาเจ้ ผม |

ไม่พรอก ไม่ใช่ ความผิด นายชะ หน้อย

ทางนี้ลี ที่ต้อง ขอโทษ... ที่ไม่คิดถึงใจ นายเลย

นี่ นี เห็นมั๊ยละคุณป้า ว่าคิดผิด ที่มาสู้กับผม!

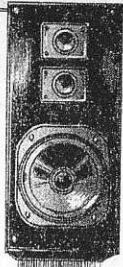
ผมแค่ทำให้คุณเซย์บัตว ไมได้ แล้วค่อยย้าย "ศิลาโรกระด้าง" ไปใส่ตัวทวารก็เรียบร้อยแล้ว

นี่คือ ?

เสียงจริงๆ ของเมื่อตอน 90 ปีก่อน ยังไงล่ะ

อายุเซ็คต์ ในสมัยนั้น อายุใช้งาน ยังสั้นและ ยังส่งภาพมา ไม่ได้

ไม่นึกเลยว่า การใช้งาน ครั้งแรกก็จะ ได้เจอกับเสียง ใหญ่แบบที่ เข้าโดยบังเอิญ

ทำไม ตัวจริง ถึงไปโผล่ ที่หมู่บ้าน นั้นได้ ?

ไม่รู้สิ... แต่หมู่บ้าน คุโรเซเคย เป็นที่สร้าง หุ่นเซ็คต์ ของเหล่า ชิโรจางะนะ มาก่อน...

ดูเหมือน ว่าอยาก จะไปให้ มนุษย์ช่วย แยกส่วน ให้นำนะ

ส่วน เหตุผลนั้น เธอเองน่าจะ รู้อยู่แล้ว นารุมิคุง

คนที่แมลง ตามไปนั่น คือกรี ชันธระ

อ้อ เธอรู้จัก กับกรีนี่นะ นี่เป็น ภารกิจแรก ของเขา นะ

เป็นภารกิจ ที่ให้ไปเชิญผู้ นาน เพื่อตามหา ชิโรจางะนะ หญิงที่มี ศิลาใจกระต่าช ช่อนอยู่ใน ร่างกาย

นายนี้... ไปเซทั้งหมด ทุกเรื่อง เฉยละนะ

ชั้น ยังคงยิ้ม ไม่ได้

พูดว่า เห็นน้อยแล้ว จะโตมีย่นะ

เอาหินนั้น ย้ายลงใน ตัวเด็กและ นำกลับไปยังเศส

โหด ร้าย

ใช่...เพราะ อย่างนั้น กรีดถึง ได้พลาด ยังไงล่ะ

ทำไมถึง ช่วยผม ?

ตอนที่ได้รับการ ช่วยเหลือ จากผู้หญิง คนนั้นและ อยู่รักษาตัว ที่หมู่บ้าน คุโรเซ่นั้น...

แล้วจากนั้น ไม่รู้ทำไม ไม่รู้ทำไม แต่การใช้ชีวิต ที่มีตุ๊กตาฟรองซิ่น เข้าไปรวม อยู่ด้วยก็เริ่มขึ้น และ... ทารกก็ได้ คลอด ออกมา

ละ...ลูกเค้า กำลังจะ ออกมาแล้ว...

นี่คือเสียง ของผู้หญิง คนนั้น

โทงมี ออโตมาตา อยู่ข้างๆเรา ได้ละเนี่ย !?

นี่ก็ เสียงของ กรีคุง และ...

เขาก็ ได้พบกับ ตุ๊กตา ฟรองซิ่น

ฟรองซิ่น จะมาที่นี่ ด้วยเหตุอะไร ก็ไม่รู้ ทรอกนะ

แต่กรี คริสตอฟ เรสคนนี้ จะจัดการแยก ส่วนแก่ให้ เอง

ถ้า เห็นนั้น มนุษย์ นะ

สร้างมนุษย์ ออกมา จากร่างกาย ตัวเอง อย่างนั้นหรือคะ !

ยอด ไปเลย นะคะ

นี่ก็คือ เสียงของ ตุ๊กตา ฟรองซิ่น ยังไงล่ะ

แล้ว
เด็กทารก
ที่เกิดมา
ในตอนนั้น

ยีนดี
ต้อนรับสู่
โลกแห่งนั้นจะ
เอเลโอนอล

ใช่
เอเล
โอนอล
นั่นเอง

แล้วฉันก็ย้าย
เอาอายุเข็ดด์
จำนวนหนึ่ง
ที่ติดตัวหรืออยู่ไป
ที่ฟรองซินและ
ให้ส่งสัญญา
เลี้ยงมา

จะฆ่า
เด็กคน
นี้
ฉันหรือ
พวกเจ้า

จะฆ่าความหวัง
ของเหล่าผู้ใหญ่
ที่ต้องลำบาก
กันขนาดนั้น
จะฆ่าเด็กที่
พยายามจะเกิด
ออกมาดูโลกคน
นี้!

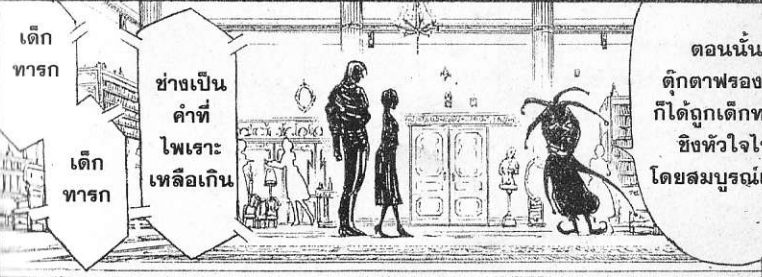

แล้วจากตรงนี้
ตุ๊กตาฟรองซิน
ก็เริ่มให้
ความสนใจใน
ตัวเอเลโอนอล
อย่างมาก

ทำเช่นนั้นแล้ว
เด็กมนุษย์
ก็จะได้
พลังงานใน
การขับเคลื่อน
สินะคะ

ดิฉันอยาก
จะเห็นเด็กคน
นี้
เติบโตก่อน
นานเท่าไร
แล้วค่อยให้
คุณแยกส่วน
คุณคะ?
ฟรองซิน
ได้ไหมคะ?

เด็ก
ทารก

ช่างเป็น
คำที่
ไพเราะ
เหลือเกิน

ตอนนั้น
ตุ๊กตาฟรองซิน
ก็ได้ถูกเด็กทารก
ชิงหัวใจไป
โดยสมบูรณ์แบบ

ไม่มีใคร
โตได้เร็ว
ขนาดนั้น
หรือคะ
ฟรองซิน
มนุษย์นะ
เค้าค่อยๆ
เติบโตจะ

20ปี...
ต้องใช่
เวลา
ขนาดนั้น
ใช่เพียง
เลย
สองวัน
เท่านั้น
เองเท่า

ซ่า
ซ่า
ซ่า

หลังจากนั้น
ก็มีใครไม่รู้มา
โจมตีพวกพล่อน
แล้วตุ๊กตาฟรองซิน
ก็ได้ล้มเอเลโอนอล
หนีไปคนเดียว

เพราะฉัน
เธอจะต้อง
พาเด็กคน
นี้
หนีไป

จะบอกว่า
เชื่อใจ
ดิฉันได้
อย่างนั้น
หรือคะ?

จ๊ะ

เฮอะ
ตุ๊กตา
มีหัวใจ
ด้วยหรอ
!?

ตอนนี้
ละ
นาๆมึคุง

ตอนที่เธอเกิด
คนที่ชื่อคุณหา
มึคุงกับดิฉัน...ว่า
“เธอเองก็
คลอดออกมา
พรวดเดียวเลยสิ”

ตอนนั้น
ดิฉันคิดว่า
“ลา ดิจัง”
ด้วยละ

จะหัวเราะเยาะ
ดิฉันหรือเปล่าคะ?
เอเลโอนอล
ที่อโตนมาต้าอยาก
ที่จะคลอดลูกได้

เหมือน
กับ
มนุษย์

หลังจากนั้น
หล่อนกับ
เอเลโอนอล
ก็ตกลงไป
ในบ่อน้ำ

เอเลโอนอล
เป็นอะไรไปคะ
!?
เอเลโอนอล
!?

ดูเหมือนว่า
เด็กกำลังจะตาย
อยู่แล้ว แต่ก็เกิด
ปาฏิหาริย์ขึ้น

นะ...
นี่คือ?
น้ำตรงที่
เอลเอ
นอนอยู่
|
เริ่ม
เปลี่ยน
เป็น
สีดอก
กุหลาบ
!?

หรือว่า...
จะเป็น
อควอวิเต้
!?
ฉัน
“ศิลาไร้
กระด้าง”
ตัวการก็...
!!

ดูท่าว่าจะอยู่
ในตัวของ
เอลเอนอน
นี่สิ

ซ่า

สัญญาเสี่ยง
ก็มีมาเท่านั้นละ
รู้สึกว่ายายเข็ด
ทั้งหมดก็จะ
โดนละลาย
ไปด้วย

เพราะว่า
เป็นอควอวิเต้
ที่ละลายได้
ทุกอย่าง
จำนวนมาก
เลยนี่นะ

แล้ว...
ตุ๊กตา
ฟรองซีน
ละ...
?

ไม่รู้
ชัดเจนหรอก
เพราะยังงั้น
มันก็มีแต่เสียง
เท่านั้นเอง

แต่พวกเธอก็น่า
จะเดา ๆ กันได้แล้ว
จากเสียง
ที่ได้ยินกัน
เมื่อกี้แล้ว
จริงมั๊ย

หลังจาก
จากนั้น
ก็ไม่มี
ใครเห็น
ตัวหล่อน
เลย

ก็อยู่ในบ่อน้ำ
แคบ ๆ แถม
รอบ ๆ ยัง
เป็นน้ำกรด
อีกนี่นา...

ใช่แล้ว ตอนที่รี
พบเอลเอนอน
ในภายหลัง
ก็ไม่มีร่างของ
ตุ๊กตานั่นแล้ว

ถ้าฉัน...
ตุ๊กตา
ฟรองซีนก็
ละลาย
ไปแล้วสิ...
นะ

แล้ว...
เอลเอนอน
ก็ตกลงไป
ในน้ำนั่น

ถูกต้อง
เธอได้ดื่ม
อควอวิเต้ที่
เก็บรักษาจิตใจ
ของผู้ที่ละลาย
ลงไปได้

และก็ได้
กลายเป็น
ซีโรซานะ
ไป

ตุ๊กตา
ฟรองซีน
ตั้งใจที่จะทำ
อย่างนั้น
ฉันเหรอ...
?

พวกเธอเอง
ก็ได้
ฟังกันแล้ว
นี่ ว่าตุ๊กตา
ฟรองซีน
มีความสนใจ
ในตัวทารก
อย่างมาก

และในตอนท้ายสุด
ยังพูดว่า
“อยากจะคลอด
เด็กบ้าง...”
ออกมาด้วยเลย

มะ...
ไม่ตลก
เลยนะ

จะบอกว่า
ตุ๊กตา
ฟรองซีน
มันกลัดขึ้นมา
เกิดเป็น
เอลเอนอน

เพื่อที่
จะคลอดลูก
ได้
อย่างฉัน
เถอะใจ
หา
!!

ตีมือควอวิเต้
ที่ละลายดินัน
ลงไปนี่เถอะนะ
เอลเอนอล

ทำ
อย่างนั้น
แล้วดิฉัน
ก็จะมีชีวิต
อยู่ในตัว
ของเธอ

และดิฉัน
ก็จะได้ใช้
ร่างมนุษย์
ของเธอ
ตลอดลูก

นั่น
ก็แค่เตา
ไปเรื่อย
นะ
นารุมิดข
แต่ฉันคิด
มาตลอด 90 ปี
มานี้ยังเ
ก็ได้ออกมาแค่
ข้อสรุปที่ว่า
เท่านั้นเอง

พวกเขา
มีความคิด
อย่างอื่น
บ้างมัยล่ะ

ไม่รู้สิ
ฉันเอง
ก็คิดว่าคง
เป็นได้แค่
อย่างนั้น
เหมือนกัน

เฮอะ

แล้วจากนั้น
เอลเอนอล
เป็น
ยังเียงบ้างล่ะ
?

ดูเหมือนจะ
มีอะไรหลายอย่าง
แต่สุดท้ายก็ได้กรี
เป็นอาจารย์
คอยสอนให้เป็น
ซีโรจาเนนะ

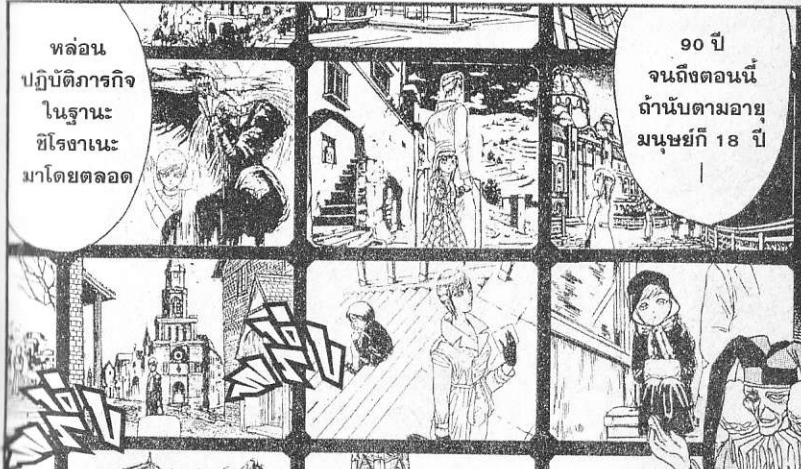

หนอง
เจ้ากรีนี่มัน
ไม่ได้อยู่เลยสิ
ว่าตัวเองเป็น
คนดูแลสั่งสอน
ช่างเกิดใหม่ของ
ตุ๊กตาฟรองซีน
กับมือ
!!

ฮยา

แล้ว
ตุ๊กตาฟรอง...
เอลเอนอล
ได้ตลอด...
เด็กแล้ว
ริยั้ง

เรื่องนั้นนะ
เห็น
อย่างนั้น
แต่ก็ชื่อนะ
นั่น...

หล่อน
ปฏิบัติภารกิจ
ในฐานะ
ซีโรจาเนนะ
มาโดยตลอด

90 ปี
จนถึงตอนนี้
ถ้านับตามอายุ
มนุษย์ก็ 18 ปี

ทำไมล่ะ...?
ทำไมต้อง
รอมาตั้ง 90 ปี
ด้วยเหรอ
?

จะตลอด
พรวด ๆ
ออกมาเลย
ก็ได้นี่นา

นั่นก็
เกินในนะ
อาเจ้

ยังจำบท
สนทนານี้...
กันได้
รีเปล่านะ

มีพูดกันว่า
เมื่ออายุ 20ปี
ก็จะถือว่าเป็น
ผู้ใหญ่ด้วยนะ

จะบอกว่า
รอให้อายุ 20
ก่อน...
อย่างนั้น
หรือ
? จะว่าชื่อ
หรือ
อะไรดี...

ตอนนี้อยู่
ในคณะ
ละครสัตว์
ที่ญี่ปุ่น
สินะ
?

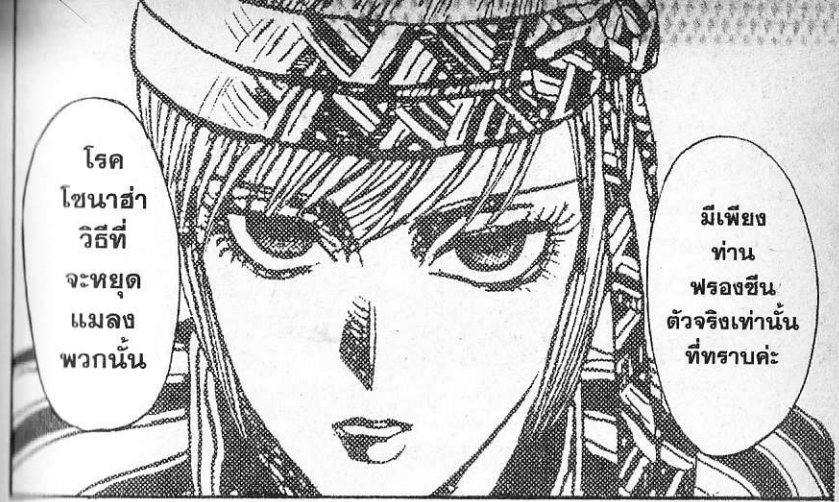

ใช่
เรื่องนั้นเธอ
ก็มีส่วนเกี่ยวข้อง
ด้วย
แต่ดูท่าเธอจะ
เสียความทรงจำ
ไปสินะ...

เรื่อง
พรรคนั้น
ช่างหัวมัน
!

ฉัน
จะต้องหยุด
เจ้าโรค
โซนาซ่า
ให้ได้
!!

โรค
โซนาซ่า
วิธีที่
จะหยุด
แมลง
พวกนั้น

มีเพียง
ท่าน
พรองซีน
ตัวจริงเท่านั้น
ที่ทราบค่ะ

คุณฟู
นี่ถ้าคุณรู้อะไรถึง
ขนาดนั้น
แถมยัง
มีอำนาจ
ตั้งขนาดนี้
จะทำ
อะไรกับ
โรคโซนาซ่า
ไม่ได้เลย
หรือ?

เรื่องนั้น
นะ
คุณ
หมิงเซี่ยะ

อะไร
ล่ะ
!?

เพียงราว
ทั้งหมดนี้
มันมี
"มานต้า"
อยู่นะสิ

เอ
!?

และอำนาจ
ของ "มานต้า" นั้น
ก็เหนือกว่า
ฉันเสียอีก

โรค
โซนาซ่า

โรคโซนาซ่ามัน
ถึงจะทำจืดแอก
ไปก็ไม่หาย
อย่างฉันหรอก...

คะ

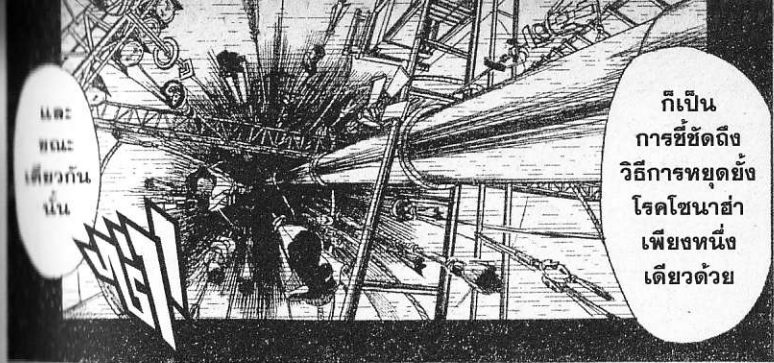

เหล่าแมลง
ของฉันทิ้งไป
เพื่อจะต่อต้าน
กับพวกแมลง
ที่ก่อให้เกิด
โรคโซนาซ่า

อายเซ็คต์
แบบตอสูรนั้น
ไม่สามารถ
ขับไล่
โรคโซนาซ่า
ออกไปได้

เจ้ามานดำ
ที่ว่านี่...เป็น
คนแบบไหน
กันนะ

และ
ขณะ
เดียวกัน
นั้น

ก็เป็น
การขัดแย้ง
วิธีการหยุดยั้ง
โรคโซนาซ่า
เพียงหนึ่ง
เดียวด้วย

อย่า
จ้องมอง
ฉัน

ด้วย
สายตา
อย่างนั้นสิ
เจ้าตูบ

นารุมิคุง
ฉันทพูดไปว่าตัวเอง
คือ "ผู้ชม" ก็จริง
แต่ถ้าสะเกิดไฟ
กระเด็นมาใส่
ก็คงนั่งดูไม่ได้
แน่

ดังนั้น
ฉันจะให้
เธอได้เห็น
สิ่งนี้

นี่คือตัวตน
ของ "มานดำ"
ที่อายเซ็คต์
ซึ่งบินว่อน
อยู่ทั่วโลก
เก็บมาได้
เพียงครั้งเดียว
เท่านั้น

สำหรับฉันทเอง
การทำลาย
ล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์
มันไม่ใช่เรื่อง
ที่น่าสนุกเลย

ถึงทุกคน
จะพยายามกัน
แต่ไหน
ก็ไม่มีความหยุด
โรคโซนาซ่า
ได้เลยนี่ล่ะ

ทमानั้น...
แล้วก็
เสียงนั้น

เหมือน
เคย
ได้ยิน
มาก่อน

หรือว่า...
ไม่จริง
นำ

หาก
โรคไขนาฮา
มันจะหมด
ไปละก็...
มันก็คงจะ
เป็นตอนที่

เอลเอนอล

คนที่
รักสุดที่
อ่อนโยน
ขึ้น
เท่านั้น

ผบ.
เฟซเลส
!?

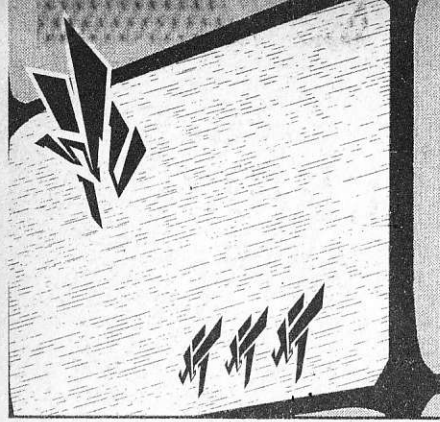
บ้านา...
น่าจะตาย
ไปแล้วนี้...
!?

อ้อ
?
เฮ้ เฮ้
มีคนแอบดู
ด้วยนะ
จะเป็นใคร
หน้าไหน
ไม่รู้หรอกนะ...

แต่
อย่าได้ริมา
อีกเชียว

หลังจากนั้น
อายเช็คคต์
ก็ไม่อาจ
เข้าใกล้เขา
ได้อีกเลย

จากที่ 9 แล้วหล่อนก็ รุมพิชิตที่คมนาบ

เฟซเลส...
คนนั้น
เนียนะ
|

เท่านั้นที่คง
เข้าใจแล้วสิ
วิธีที่จะหยุด
โรคโซนาฮา
น่าจะมีควม
เกี่ยวข้องกับ
เอลเอนอล

แต่ว่า
จะเป็น
วิธีไหน
นั้น
|
ฉันนี่คง
ต้องให้
ใครไปตาม
เอาแล้ว
ละ

นารูมิ
คุง

ไม่ต้อง
ให้บอก
หรอก

ตะ...
เดี๋ยวสิ
พมิงให้
!

บที่จะไปก็จะ
ไปเฉยเลยเหรอ?
ไปเชื่อเรื่อง
ที่คนคนนี้
พูดมาเอาช่าย
อย่างนี้
มันจะดีหรือ
!?

เรื่องที่คนคนนี้
เค้าพูดมา
ทั้งหมด
จนถึงเดี๋ยวนี้
อาจจะเป็นเรื่อง
ที่กุขึ้นมาก็ได้
นี่นา!?

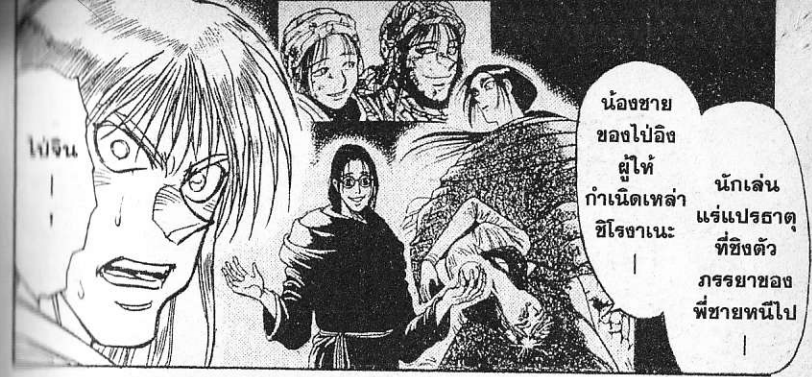
นี่
เดี่ยวลี!

ว่าไง

คุณฟู!

ชั้นขอ
ถามบ้างนะ!
ชั้นเฟซเลส
คนนั้น
เค้าอยาก
จะทำอะไร
กันหรือ
!?

ไปจิน

น้องชาย
ของไปอิง
ผู้ให้
กำเนิดเหล่า
ซีโรซานะ

นักเล่น
แร่แปรธาตุ
ที่ซิงตัว
ภรรยาของ
พี่ชายหนีไป

แพรโรค
โซนาซ่าไป
ซะทั่วโลก
เค้าหวังอะไร
อยู่กันแน่
?

ถ้าเรื่องที่พูดมา
เมื่อก็ไม่ใช่แค่เรื่อง
ป็นนั้นเป็นตัวละก็
ก็ต้องตอบคำถามนี้
ได้ด้วยจริงมั๊ย
?

ใช่แล้ว...
แม้บัดนี้จะผ่าน
มาถึง 200 ปี
แต่ก็ยังไม่มี
ความรู้สักที่มี
ต่อพรองซิน

จึงหมายความว่า
ทำให้เอลเอนอล
ที่เหมือนกับพลอน
กลายเป็น
ของตัวเอง สะ ๆ
ลำบากขนาดนั้น

ชั้น...
ที่ว่าเอลเอนอล
รู้วิธีหยุดโรค
โซนาซ่าละ
ที่รุ่นๆจะเป็น
เฟซเลส
ไม่ได้หรือไง...
?

ถ้าให้พูด
ตามจริง
คนที่แพร
เชื้อโซนาซ่า
ไม่ใช่ซา

แต่เป็น
พวกออตมาต้า
ลูกน้องของ
ตุ๊กตาพรองซิน
ที่เขาสร้างและ
ทิ้งไปเมื่อนาน
มาแล้วที่ทำ

เฟซเลส
ไม่ได้
สนใจ
เรื่อง
แบบนั้น
เลย

ที่เขา
หมายความว่า
มีแค่
เอลเอนอล
คนเดียว
เท่านั้น

ไม่รู้อินะ
แต่เจ้านั้น
เป็นคนสร้าง
ตุ๊กตาพรองซิน
กับโรค
โซนาซ่าขึ้นมา

ดังนั้น
เอลเอนอล
ที่มีจิตสำนึกของ
ตุ๊กตาพรองซินอยู่
จะรู้ก็ไม่แปลก
จริงมั๊ย

ส่วนตุ๊กตา
พรองซิน
ที่อยู่ในตัว
เอลเอนอล
ก็อยากที่
จะคลอดลูก...
ชั้นเราจะ

ในตัวของ
เอลเอนอล
มีอควิวีเต้ที่ได้
จากการละลาย
ตุ๊กตาพรองซิน
อยู่...

และ
พรองซิน
มนุษย์ที่เป็น
ต้นแบบ
ของตุ๊กตา
นั้น
ก็เป็นหญิงสาว
ที่เฟซเลส
ในสมัย
ที่ยังมีชื่อว่า
"ไปจิน"
หลงรัก

ไป คิดว่า
เฟซเลส
ที่ออกมา
จะเป็นคู่
ของพลอน
อย่าง
แน่นอน

แต่อายุ
ก็บุนั้นแล้ว
ไม่เหมาะจะ
เป็นคนรักของ
เอลเอนอล
เอาซะเลย

เพราะชั้น
มันก็เลย
อยากที่จะ
ได้ร่างใหม่
ขึ้นมา

มันได้
ตัดสินใจที่
จะย้ายจิตสำนึก
ของตัวเองลง
ในเด็กชาย
อายุ 11 ขวบ
คนนี้

โดยใช้
วิธีการทาง
วิทยาศาสตร์
นี่ละ

ตะ
|
เด็ก
คนนี้
คือ
|

เป็น
แผนการที่
เฟซเลส
จากหลายเป็น
พันม
แต่ได้ตัว
เฟลเอนอล
!

ส่วน
ตุ๊กตา
ฟรองซีน
ที่ได้ร่าง
มนุษย์มา
ก็จะได้
คู่รัก
สำหรับการ
คลอดลูก
ไป
พร้อมๆ
กัน

เรื่อง
แบบนี้...
จะไปทำได้
ยังไงกัน...

ทำได้ดี ด้วยวิธี
การโอนถ่ายความ
ทรงจำของคุณลง
ในสมองคนนั้น
ที่เรียกว่า
"ดาวเนโบลด"
ใช่ละ

ต้องจัดการ
เฟซเลสให้ได้...
คนเน่ฉันเองก็
กำลังไล่กวต
มันอย่างสุด
ความสามารถ
อยู่

แต่ตอนนี่
จำเป็นต้อง
ทำอะไร
สักอย่างกับ
โรคไซนาซ่า
เสียก่อน

เด็กคนนี้
ยังมีชีวิต
อยู่
ชั้นเธอ
!?

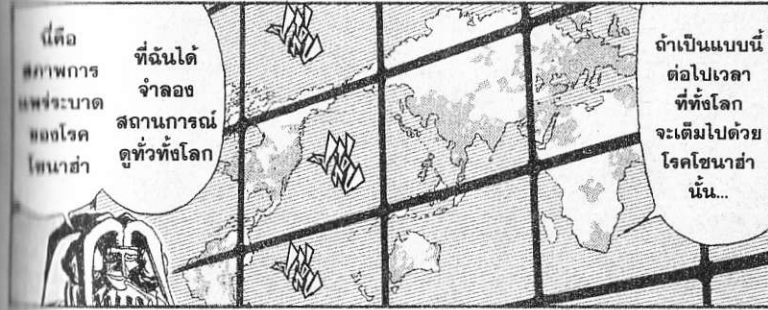
อายุน้อย 11 ขวบ
เอลเอนอล 18 ปี
และเพราะเป็นชิโรจนาเน
5 ปี อายุจึงจะเพิ่มขึ้นปี
จึงเหลืออีก 10 ปี
ก็จะครบ 20

หมาย
ความว่า
เด็กนั้น
ก็จะ
อายุ 21 ปี

หรือ
ว่า
|

ถูกต้อง...
ฉันคิดว่าเฟซเลส
คงจะเล็ง
ตรงจุดนี้ไว้

ได้
สภาพการ
แพร่ระบาด
ของโรค
ไซนาซ่า

ที่ฉันได้
จำลอง
สถานการณ์
ดูทั่วโลก

ถ้าเป็นแบบนี้
ต่อไปเวลา
ที่ทั้งโลก
จะเต็มไปด้วย
โรคไซนาซ่า
นั้น...

จะเหลือ
อีก
ไม่ถึง 2 ปี

!!

หลังจากนั้น
ด้วย
คำสั่งของ
เอลเลนอล
ผู้นำของเหล่า
ออลโตมาต้า

มนุษย์ทั่วโลก
ก็จะต้องเผชิญ
กับความทุกข์
ทรมานจาก
โรคโซนาซ่า
ที่คุกคามเข้า
มารวดเดียว

2 ปี...
ภายใน
2 ปี

จะต้องตาม
เอาวิธีหยุด
โรคโซนาซ่า
ออกมาจาก
เอลเลนอล
ให้ได้

เรื่องที่ผม
จะพูดก็
หมดเท่านั้น
ละ

นารุมิคุง
คุณ
หมิงเซี่ยะ

ถึงจะแค
คาคดา
ก็เถอะ...
แต่รู้ดีลึก
ถึงขนาดนั้น
เซี่ยวนะ...

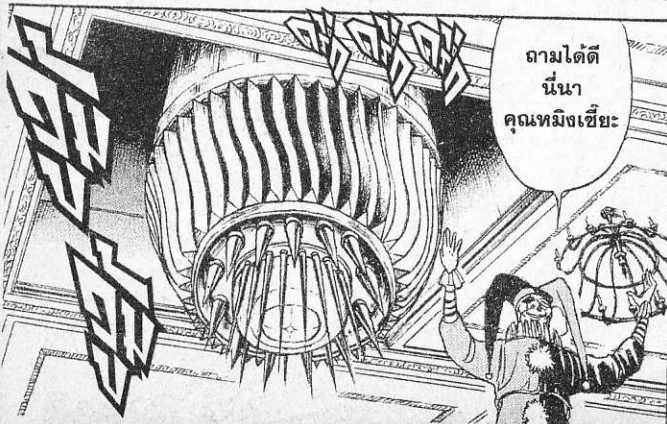
คุณฟู

คุณไม่ใช่
เฟซเลส
แน่เหรอ
?

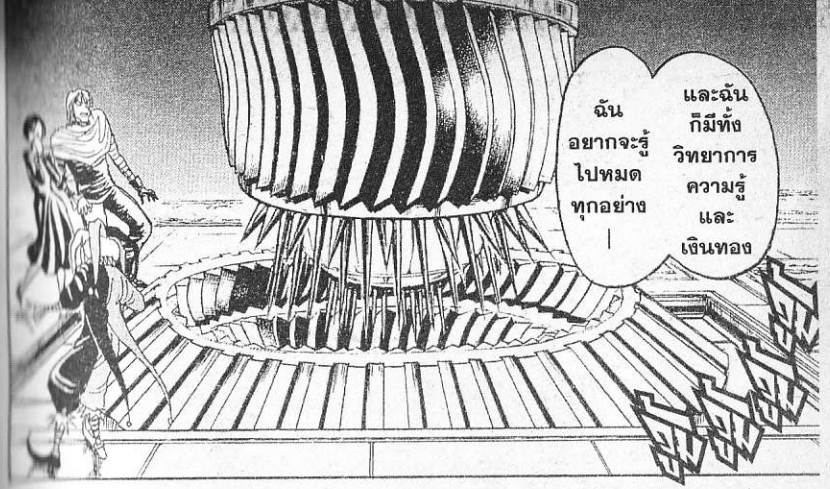
หึ

ตามได้
นี่นา
คุณหมิงเซี่ยะ

นั่นสินะ
ในอีกแง่
ฉันอาจจะเป็น
เฟซเลส
ก็ได้

ฉัน
อยากจะรู้
ไปหมด
ทุกอย่าง
!

และฉัน
ก็มีทั้ง
วิทยาการ
ความรู้
และ
เงินทอง

นี่...
นี่มัน
อะไรนะ
?

ตั้งนั้น...
ก็เลย
ลองสร้าง
ตุนะสิ
เพราะ
คิดว่า

อาจจะ
ทำให้เข้าใจ
ความรู้สึก
ของเฟซเลส
บ้าง

จะทำ
อะไร
?

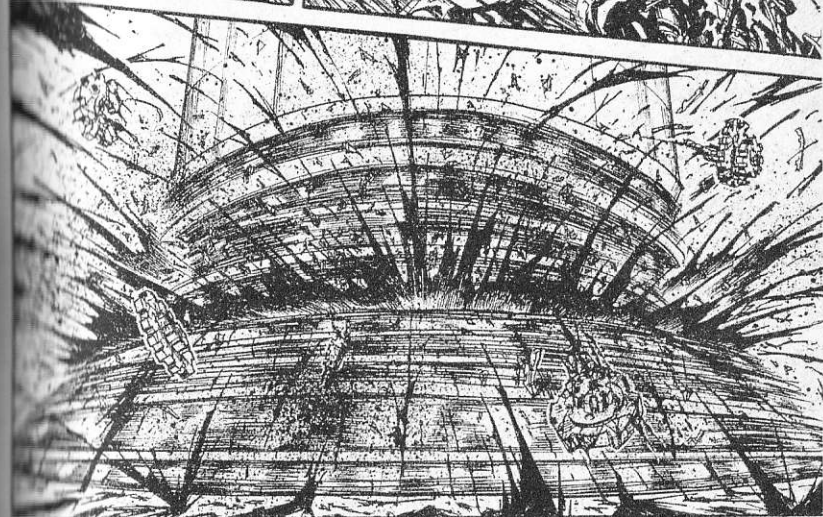
อ๊ะ!
!?

ยะ...
หยุด
นะเว้ย
!!

สาวใช้
พวกนั้น
ทุกคน
เป็น
ออโตมาต้า
นะ

ก็ตามเนื้อเทียม
ที่เพิ่มจนมีชีวิตจริง
ตลอดเพื่อปลอม
ที่ฝังอยู่ภายใน

ได้ตรวจสอบมาแล้วพบว่า
ในกลุ่มของพวกออโตมาต้า
ที่แสดงออกก็กรี๊ดได้แจ่มเช่น
มนุษย์นั่นมีของแบบนี้อยู่
ฉันเองก็ยังสามารถสร้างได้อย่าง
ที่เห็นๆกัน

แต่ถึง
อย่างนั้น
ตัวฉัน
ก็ยังไม่
เป็น
เฟลส
ไม่ได้
อยู่ที่นั่น
ละนะ

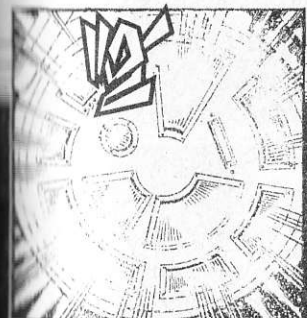
เรื่อง
ของฉัน
ก็จบลง
ที่ตรงนี้
ละ

ปรับ
แต่ง
ที่วานี
|

จากนั้นฟู
ก็ทำการ
ปรับแต่ง
แขนขา
ให้ฉันก่อน
ที่จะมา
ที่นี่

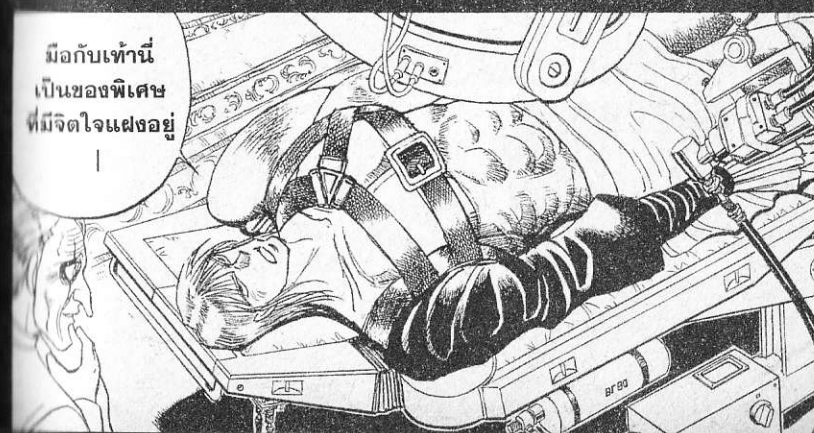
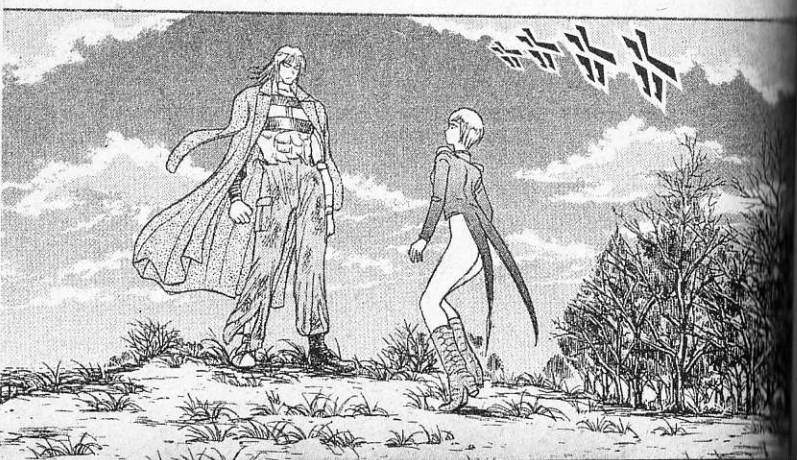
คุณ
ทั้งสอง

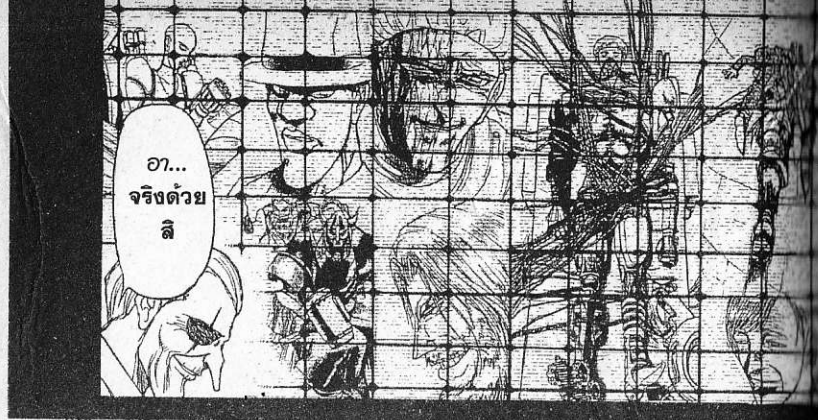
นารุมิตง
ตกลงจะเอา
แค่ปรับสมดุ
ลของรูปร่าง
แขนกับขานั่น
ก็พอแล้วสินะ
?

ถ้าใช้
วิทยาการ
ของฉันล่ะก็
สามารถทำ
แขนขาที่มี
กล้ามเนื้อและ
เลือดไหล
ได้เขี้ยวเน

มือกับเท้า
นี่
เป็นของพิเศษ
ที่มีจิตใจแฝงอยู่
|

อา...
จริงด้วย
สิ

ฉัน
ก็กลับ
ไปก่อน
เถอะ

แต่ถ้า
แค่เพิ่มความ
สามารถให้
นิดหน่อย
คงไม่ต่างกัน
หรอกนะ

อ๊ะ...
ผมมัน
!

นี่ก็เหมือน
จะเป็นกลไก
ที่ผู้สร้างให้
สิตาจะยอมผม
ให้เองโดย
อัตโนมัติ

ถึงจะดูแพ
ความรอนสูง
แต่ก็จะกลับ
เป็นอย่างเดิม
ได้ภายใน
ไม่ถึง 1 ชั่วโมง

ถ้าฉัน
ตานัน
ก็
!

มีแต่
ตาขวา
ที่ต่อได้
คอนแทกต์
เลนส์

ไม่รู้ทำไม
ถึงมีแต่ตาขวา
ที่ไม่เป็น
สิเงิน

..แล้ว
คุณ
หมิงเซี่ย:
ล่ะ
?

แยกกัน
ที่
สิงคโปร์
!

ยังไง
ก็จะไปญี่ปุ่น
ฉันเหรอ?
หมิงไห่

ฉัน...ไป
ไม่ได้หรอกนะ...
เพราะฉัน
ยังมี...งาน
ที่ต้องทำอยู่...
นี่นา...

ทั้ง ๆ ที่ได้รู้
ความลับ
เกี่ยวกับหายนะ
ของโลก
แล้วแท้ ๆ...
แต่ฉันกลับ...

ไม่เป็นไร
หรอกอาเจี
ให้ผม
จัดการเอง
เถอะ

หมิงไต่

อาเจีพูด
ออกมาตอน
ที่อยู่กับฟูลิเนะ
ว่าเชื่อที่
เจ้านั้นพูดง่าๆ
มันจะดีเระ
นั่นนะ

แต่ไทนา
ผมก็
ไม่มีทาง
เลือกอื่น
แล้ว

ถึง
จะไม่ค่อย
ชอบนะ
แต่
ก็คงต้อง
ลองเข็...

นี่ นายไม่เห็น
ต้องแบกรับชะ
ษานานันก็ได้เนี่ย
เพราะคุณฟูเอง
ก็ดำเนินการอยู่
ด้วยเหมือนกัน

จะแบก
รับแล้ว
มันผิด
ตรงไหนล่ะ
?

หมิงไต่

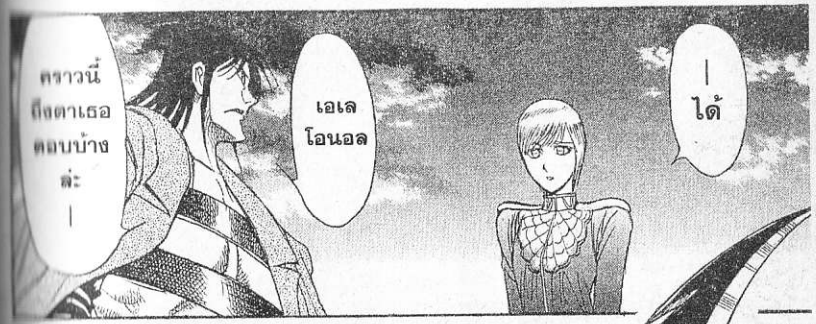
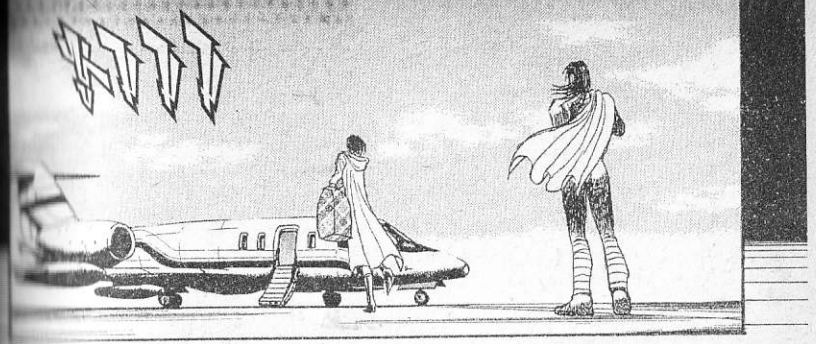

แบบนี้
มันถึงจะ
ดูเป็นผม
จริงมั้ยล่ะ?
อาเจี

จ้าย
เจียน
หมิงไต่

ฮ่า

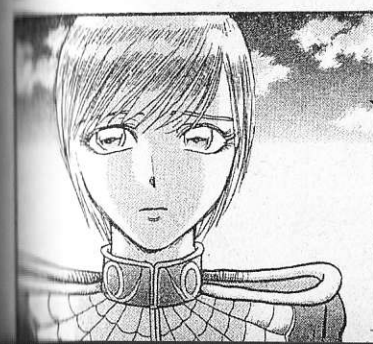
คราวนี้
ถึงตาเธอ
ตอบบ้าง
ล่ะ

เอเล
โอนอล

ไต่

ทำไม
ถึงมา
ช่วยฉัน
?

เธอน่ะ
ถึงตอนนี้
จะมี
ร่างเนื้อ
ก็จริง

แต่
ยังใจชะ
ฉันทก็จะ
ทำลายเธอ
ทั้งอยู่ที่

เรื่องของ
คนที่ชื่อฟู
ที่นายได้เจอ
จะเป็น
เรื่องจริง
รีเปล่า

ฉัน
ไม่รู้
หรอก

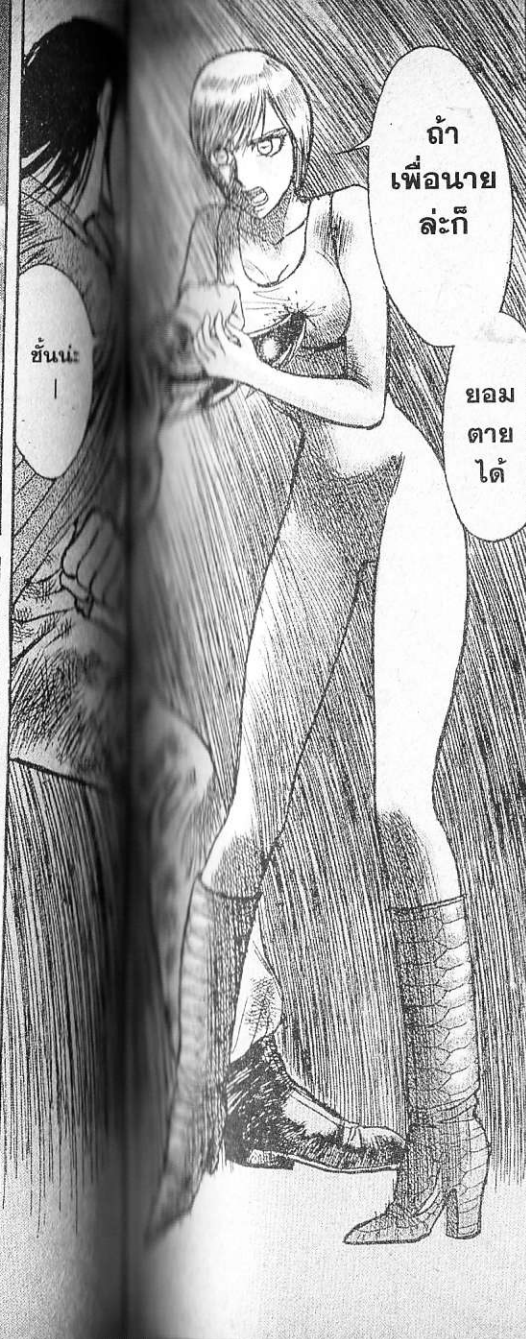
เพราะฉัน
ในตอนนี้
ไม่ได้มีความ
ทรงจำของ
ตุ๊กตา
ฟรองซัน

แต่ว่า
มีอยู่เพียง
เรื่องเดียว...
ที่ฉันกล่าวพูด
ได้เต็มปาก

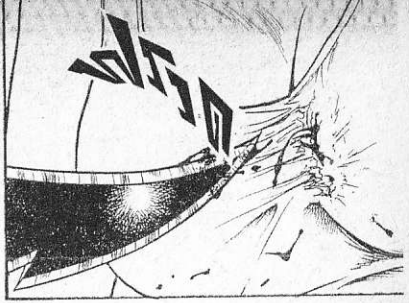
ชีวิต
ของฉัน
ไม่ว่า
เมื่อไหร่
ก็เป็น
ของนาย

ฉันนะ

ถ้า
เพื่อนาย
ล่ะก็

ยอม
ตาย
ได้

หยุดเซ่

อย่ามา
พูดพล่อยๆ
แบบนั้น
นะ...

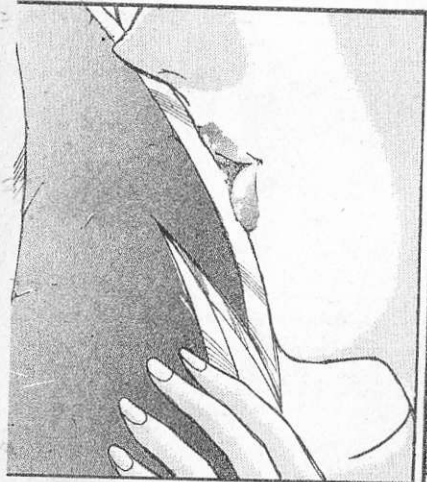
ก็ถึงได้
ถามอยู่
นี่ใจ
ว่าทำไม

ทำไม
นะเธอ

เพราะอะไร

คำตอบนั้น
มันอยู่
ภายในใจ
ของเขา

ฉากที่ 10 ปิดบ้านชั่วคราว

มันดีตอนรับ
ทุกท่านเข้า
ชมการแสดง
ของนางคามางิ
เพชรรัส

รับ
เครื่องดื่ม
อุ่น ๆ มีข
คร้าบ...

นับจาก
ตอนคดีปล้น
รถบัสนั้น
ก็ผ่านมาได้
เวลาหลายแล้ว

การแสดง
วันนี้จัดขึ้น
เพื่อพวกเด็ก ๆ
ที่ไม่ได้มาดู
เพราะ
เหตุการณ์
ในวันนั้น

อะ
เจอ
แล้ว ๆ

เฮ้

อยู่ภายใน
ส่วนที่ลึก
ของลีกที่สุด
ในจิตใจ...

คาโด
นารุมิเอง
ก็สวมชุด
ตุ๊กตา
ทำาน
เหมือน
ไม่มีอะไร
เกิดขึ้น

คุณ
ริียวโกะ
ชิโรจางนะ
หัวหน้า
บอกให้
พอได้แล้ว
และให้รีบๆ
ไปเตรียมตัว
นะ

ไม่เป็นไร
แล้ว
เธอคะ
? คุณปู่
ยังพูดเลย
เสีย
ว่าเด็ก ๆ นี้
มันลืมง่าย
จังวู๊ย...
มารยาท
เนอะ
ว่ามา

ทำไมเพราะว่า
โดนเจ้านั้น
มันปั่นหัว
เอาทรอท
เธอ
ห่อโทษที่
ทำให้เป็น
พวบนะคะ
ไม่เป็นไร
แล้วละคะ
ช่วง
ขึ้นเอง
ก็สวย
ดีแล้ว
นี่
เรื่องโกะมี
ชักจะปกอง
พื้นแล้วนะเรา

เอ
? ก็ไอ้เจ้า
คนใหม่นั้นไง
ทำอะไรตามใจ
ตัวเองแบบนั้น
นี่ถ้าชิโรจางนะ
ไม่ช่วยล่ะก็
ปานนี้ได้คุยกับ
หมาที่อาศัยใน
แล้ว

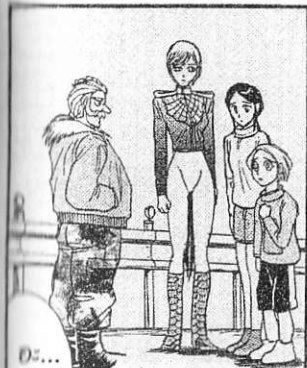
คิด
จะทำเท
แบบนี้
มัน
เดือดร้อน
เขา
หลงทำยจบ
ที่ไปช่วย
จัดการให้
กิจจริงอยู่
แต่เพราะ
เจ้านั้นคิด
จะอะไรเปิด
ไปให้ไกลจาก
เด็ก ๆ ชิโรจางนะ
ก็เลยพลอย
โดนหางเลข
ไปด้วย

นี่ถ้าฉันอยู่
ไม่มีทาง
ปล่อยให้
ชิโรจางนะ
ทำแบบนั้น
แน่

ชิโร
จางนะ
คุณโนริ
คุณเอริคะ
คุณ
นาโอตะ
โทวเปลาเนีย?
ตั้งแต่อดีต
บัดนี้เจ้านั้นมา
ดูไม่สำเร็จ
เลยนะเธอ

ก็อย่าง
ที่ว่าล่ะ
ชิโรจางนะ
ริเซ
ริยาวโกะ
โอ...
เอ้อ

ที่เจ้าคนใหม่นั้น
มันทำไปแบบ
ไม่เห็นหัว
ตำรวจนั้นไว้
ฉันจะจัดการพูด
ให้เอง

พวกเขา
ก็ช่วยบอกว่า
กลัวจนไม่ได้
มองเลย
ก็แล้วกันนะ

คะ
|
.....

แบบนี้
ยกโทษ
ให้เจ้า
คนใหม่
นั้นไม่ได้
แล้วนะ
!

เออ ใช่เลย
เพราะมัน
ทุกคนเลย
ต้องเจอกับ
เรื่องอันตราย
!!

ปล่อยให้
ให้ป่า
เค้า
จัดการ
ไปซะ
ก๊ิต
แล้ว
แท้ ๆ

ตะ...
เดี๋ยวสิ
เรียว...

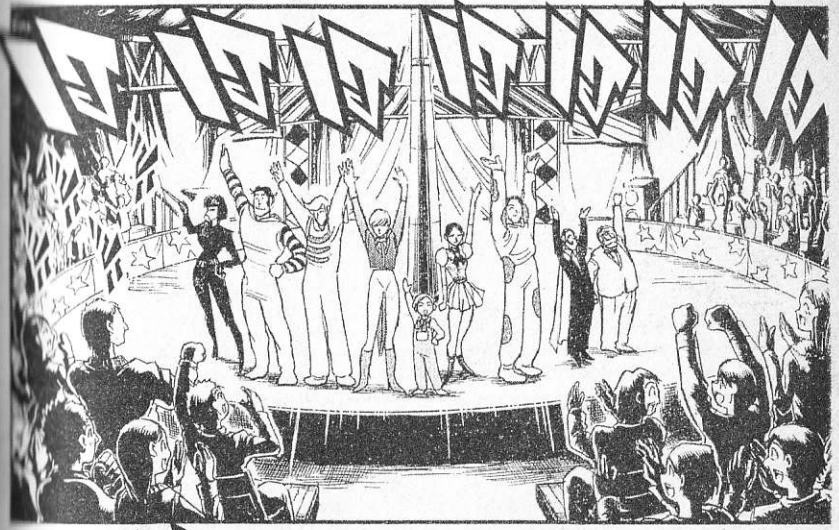

เอ่อ
ไม่ใช่จะ
ค้านะ
!

ไม่ใช่
ที่โทษ
กัน
!

แต่เค้า
มาถึงเป็น
คนแรก
เลยนะ
!

เรียวโกะ
!

มาถึง
เป็น
คนแรก
เขี้ยว
นะ
!

ชั้นนะ
ตอนที่
กลัวจน
ไม่รู้จะ
ทำยังไง
นั้น...

ตอนนั้น
คน
คนนั้น
เค้าก็
!

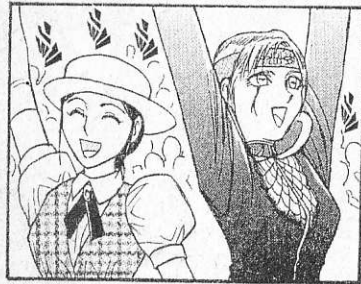

...คุณ
ซีโรซานะ
เนี่ย...

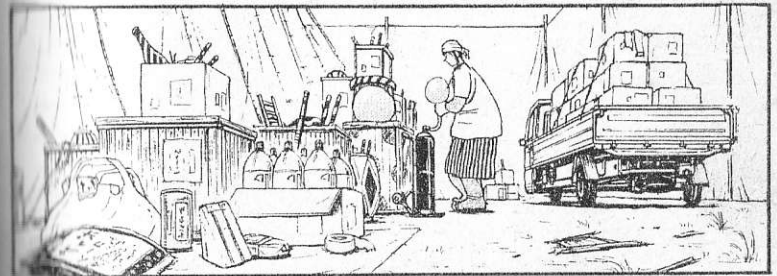
น่ารัก
จังค่ะ
!

โอ้
คุณรีเซ
นี่ละก็

คุณ
ซีโรซานะ...
ขอบคุณ
คนเข้าใหม่
นั่นหรือคะ
?

เอ๊ย
ทำไม
ตาม
อย่างนั้น
ละคะ
คุณ
รีเซ

ก็ตอน
บัสเจ็ดคน
คุณซีโรซานะ
ทำทาง
จะเป็นจะตาย
ให้ได้
ก็เลย...

คุณรีเซ...
คิดว่า
ขึ้นเนี่ย
แปลกๆ
มั๊ย
คะ?

Nein!
(ไม่ค่ะ!)

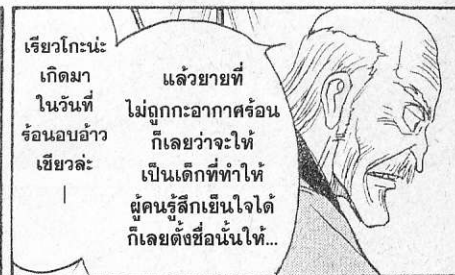

...ขึ้นไม่คิดว่า
เค้าคนนั้น
จะเป็นคนไม่ดี
ขนาดที่พวก
คุณโนรีว่า
หรือกันคะ

เซ...
ขอบคุณ
ค่ะ
คุณรีเซ

เจ้าหน่
มเอ๊ย
!

เรียวกะนะ
เกิดมา
ในวันที่
ร้อนอบอ้าว
เชียวล่ะ
!

แล้วยายที่
ไม่ถูกะอากาศร้อน
ก็เลยว่าจะให้
เป็นเด็กที่ทำให้
ผู้คนรู้สึกเย็นใจได้
ก็เลยตั้งชื่อนั้นให้...

เทร
อ
ครีบ
!

แล้วก็นับถือฉัน
ถึงขนาด
ติดสอยห้อยตาม
มาถึงที่นี่...

แล้ว...
มีอะไร
เหรอครับ
!

อ้าว
เฮ้!
!

ผม
ไม่รู้เรื่อง
อะไร
เลย
นะครับ
!

ลูก
ผู้ขาย
จริงด้วย
!

ขอบใจมาก...
ได้ยื่นมาจาก
เรือวโกะแล้วละ...
นี่ด้านนายไม่อยู่
ซักคนละก็
!

อะ...
เฮ้อ
!

เรื่อง
อะไร
ครับนั่น
ผม
ไม่เห็น
จะรู้เรื่อง
เลย

นี่ นาคามาริ
ทุกคนไม่ค่อย
จะชอบเด็ก
ทำงานพิเศษ
คนนั้นเท่าไร
เลยนะ

อืม

อย่างคราวก่อน
ก็ห้ามแล้ว
แต่ไม่ฟังจน
โดนตำรวจเขม่น
เอาไข่ม้อยละ

นาย
นี่เกลียด
คนที่จะมาทำลาย
ทีมเวิร์คที่สุด
ไม่ใช่เหรอ
บอกให้เลิกๆทำ
ดีกว่าน่า!

พะ...
เพราะอย่างนั้น
พอเถอะครับ
ลูกขึ้นได้แล้ว
!

อืม

ขนาด
ตอนนี่
เอง
ก็ขง

พวก
แรงงานนี่
หาใหม่ได้
ง่ายจะตาย
ไป

หายจริง... ก็คิดนะ ฟ้าไม่ใช่ กรรมตา

นายน่าจะขโมยแห้ว แต่ มงม้นัดินนะ... ก็พอเข้าใจละ ว่าทำไม ชิโรซานะถึงหลงนัก

ผมไม่ได้มีอะไรข้องเกี่ยวกับผู้หญิง คนนั้นชะพ่นอยนะครับ

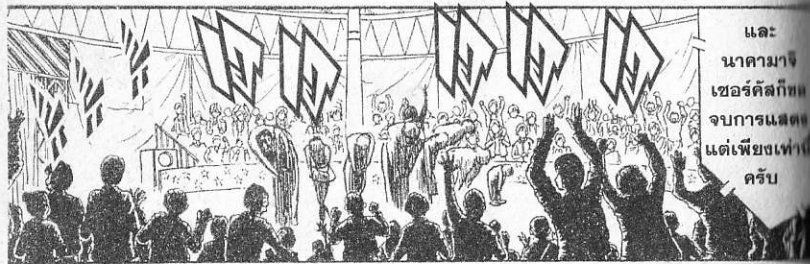
...ขอให้เป็นอย่างนั้นเถอะนะ เพราะชินดองเจอกับเธอและชิโรซานะละก็มีหวังถึงชีวิตเนาะ

ทำให้
วิลมาคน
นี้
เหวี่ยง
ได้เขี้ยว
นะ

โห้โห้
น่าสน
ไม่หยอก
เลยนี่

เจ้าหมอน
นั่น

และ
นาคามาจิ
เซอร์คัสก็
จบการแสดง
แต่เพียงเท่า
นี้ครับ

หวังว่าจะ
ได้กลับมาพบ
กับทุกท่านอีก!

สนุกกันรีเปลา
? กลับกันเถอะ
นะ

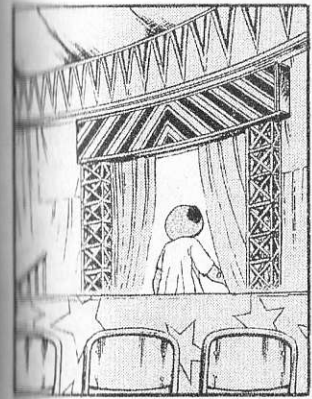
คะ

นี่
ยูกิโอะ
จะ
ไปไหน
นะลูก
?

ไป
ห้องน้ำ
แป็บ
ครับ...

พี่คะ

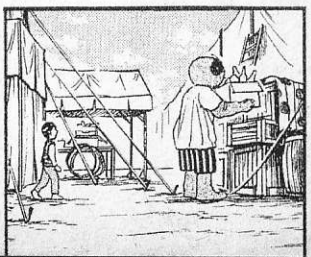
เพนน้อย
หน้อยเนอ
อ้าว
จะไปไหน
นะพี่
?

เดี๋ยว
มาน่า

คุณ
มิไรนา
จะไปไหน
เทวดะ
?

ข้างเค้า
ถอะน่า
รีเซ่

นาจ

คุณดูบ
สินะอะ
?

ที่มาช่วย
ตอนนั้น
นะ
?

แต่ตอนนั้น
ก็มีพี่ชายที่
สวมหน้ากาก
พุ่งเข้ามา...

ไม่สิ
ต้องบอกว่า
เป็นพี่ชาย
ที่อยู่ในนั้น
ตะหาก

ที่มาช่วย
พวกผมไว้
ในตอน
ที่รถบัส

โดน
พวก
วายจ๋าม
มาบีค

พูด
อะไร
ของ
เธอ

ไม่เห็น
รู้เรื่อง

ผมนะ...
กลัวสุด ๆ เลยล่ะ...
มีกะน้องสาว
ก็ร้องจ้าเลย
ด้วย...

พลเห็น
อย่างนั้น
ผมก็ตก

ว่าอยาก
จะเป็น...
เหมือน
กับพี่เค้

ผิดคน
แล้วล่ะ
หนู
ฉัน
ไม่ใช่
เจ้านั้น
หรอก

ไม่จริง
ต้องเป็น
พี่แน่ ๆ

ตอน
ผมเห็น
เมื่อกี้ก็
ได้ทันที
เลยนะ

รีบ ๆ
กลับไป
ได้แล้ว

ยูกิโอะ มาอยู่
ตรงนี่เองอะ
มิกะเค้า
รออยู่ละลูก

เนอะ
พี่ชาย
เป็นคนพี่
ช่วยเอาไว้
ใช่嗎 ?

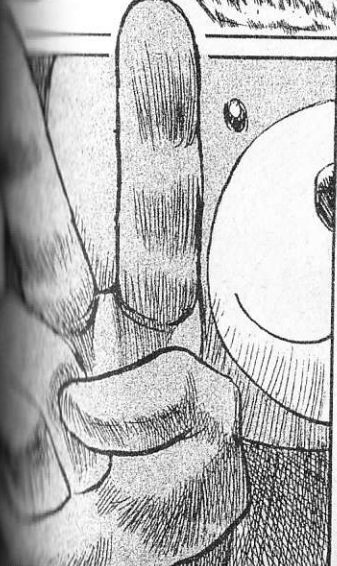

ว่าผม
กับมิกะ
ฝาก
ขอบคุณ

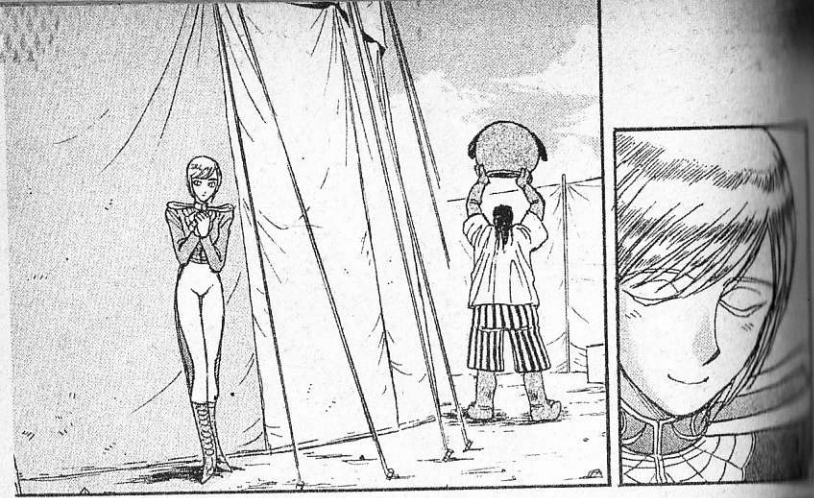
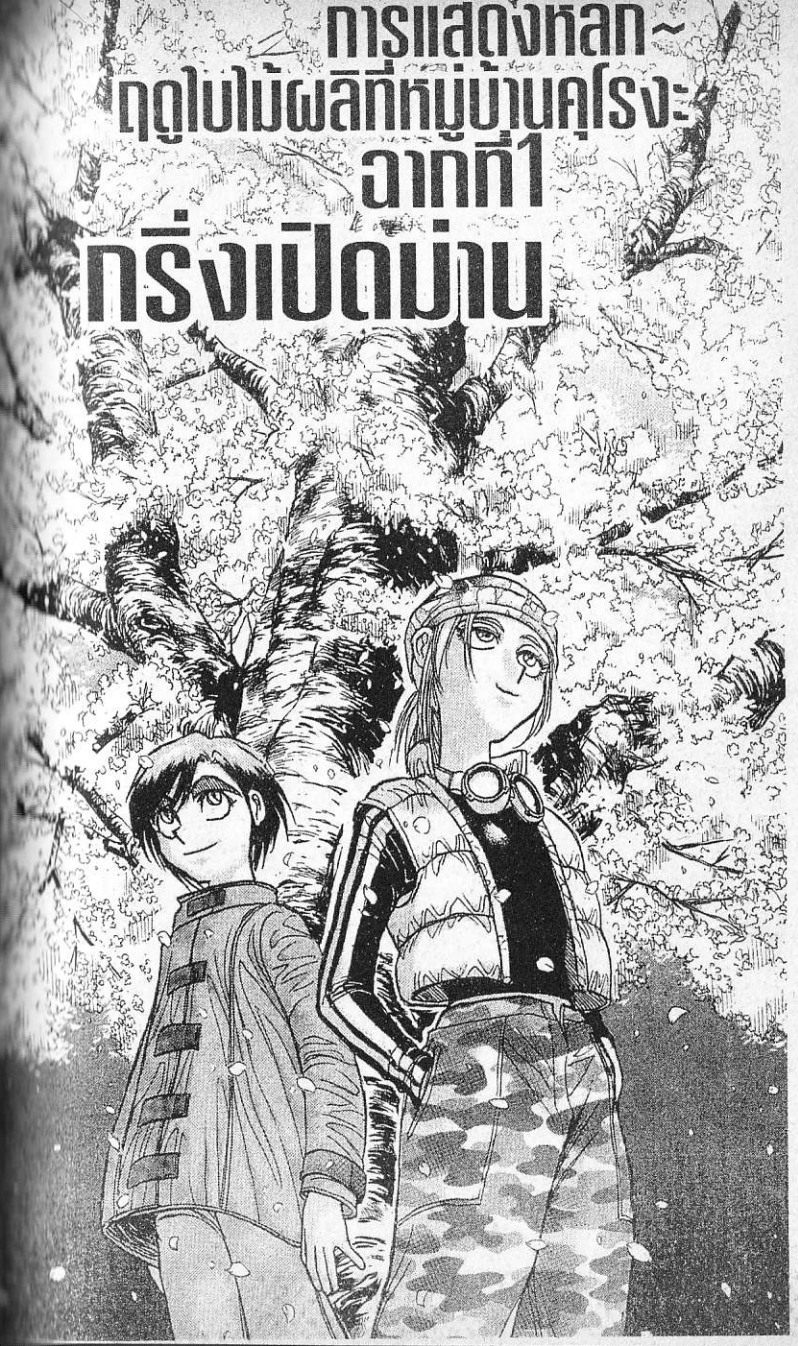
ขอบ
คุณ
มาก ๆ
เลย !

ม้าวพูด
อะไรอยู่ได้
ไปแล้ว

จะ ฉันดำยังใจ
ช่วยไปบอก
พี่ชายคนนั้น
ด้วยนะคุณตบ

การแสดงทลก~
ฤดูใบไม้ผลิที่หมู่บ้านคุโรงะ
ฉากที่ 1
กริ่งเปิดบ้าน

ก็เป็น
คนดีนี่หว่า
เนี่ย

←
ห่านซิดังหงส์

ไม่ได้เจอกัน
มานานเลย
นะครีบ

ผมไซจะ
มาซาครูครีบ
นี่ก็เข้าเดือน
เมษายนแล้ว
และดินนี่ก็ยังชนะ
มาได้ครีบ

และเกมนี้
ที่ผมต้องสู้กับ
ศัตรูที่จะมา
ชิงตัววีโรซานะ
และปกป้องเธอ

นี่ก็เป็น
ครั้งที่...
แล้ว
ครับ

แต่ก็ยังอ่อนแอ...
แล้วก็ยังไม่ชิน
กับการต่อสู้ขึ้นเลย
ซักนิด...

มาจอ
นเทรอ
?

จะนำเธอ
ใครจะ
รอพะ!
เอา
เข็ดหน้า
ตาบี่
นั่นชะ!

แล้ว
ก็นี่
พี่ยูริเค่า
ฝากให้
กินชะ
ด้วยละ
!

พี่-
เห็นอย่าง
จัง
เลยละ
กรีปปอน
คุณ

จัดการ
ได้ยอด
มากเลย
ล่ะครับ
มาสเตอร์!

อ๊ะ...
เฮ้...

ดูท่า
จะชนะ
กลับมา
นี่นะ

มาซารุ

เจ็บๆ
อะไร
อีกเล่า
พี่ยูริ~!

นี่
มาซารุ
เป็นยังไง
บ้างเทรอ?
ไม่บาดเจ็บ
มาใช่มั๊ย?

ม๊า

อ้อ ก็ไม่เห็น มีผล หนักหนา อะไรนั้น

ดีจัง

ถ้าท่วงชะ ขนาดนั้น ไม่ไป ตามเอง ตรง ๆ ละ

เจ้า ตัวเอง ยังไม่พูด ใครจะ กล้าไป ตามละ

เธอเองก็ เหมือนกัน ใช้มีขลุ่ย? เรื่องของมาซาซุมิ จนกว่าเด็กคนนั้น จะยอมพูดให้ฟัง ชั้นจะไม่ยอม ตามเด็ดขาด

เขย มีนใจดี ไม่ เข้าใจ

...ชอบ เจ้านั้น สิท่า

แต่ ไม่เป็นไร แนนเทรฮอครบ มาสเตอร์ ?

ผมตีมอคควอวิโต้ ไปนิดหน่อย... ผลเลยดู เหมือนจะหายเร็ว กว่าปกตินะ

งายจัง มาซาซุมิ

มีตุ้มค่า บ่านนี้ ยังแอบ แวบ ไปเที่ยว อีกร

เด็ก ไม่ดี

นี่เจียงเกะ... ฝั่ง... อยุ่หรือ... อยุ่หรือ...

อืม ชั้นอะนะ

กำลังแอบดู กลางคืนจาก "หน้าต่าง" นี้ อยู่นะ

"หน้าตาต่าง" ?

แม่่น พอลชัน ทำแบบนี้แล้ว คุณะ ก็จะทำให้เห็น สิ่งที่ยื่น ต้องการด้วยละ ขอบอก

/// นำเสนอใน ประเด็น แล้ว คุณเรื่อง ต้องการอะไร เทอเรล ?

เทอเรล... แต่คุณยูลริ คำบอกกว่า ขอบ พุ่มบ้านนี้ ออก...

กินะ คำก็ ส่วนคำ ชันก็ ส่วนชัน

แต่ก็... ไม่ใช่ว่าจะ ไม่มีเหตุผล หลอกนะ

เอ ?

คิดว่าน่า จะเป็น อะไรเอ่ย ?

เอ่อ "โรลเลอร์ เบลด" มั้งอะ ?

อี้อะๆๆ ใช่ ที่ไหน ละนั้น

ชันนะอะไร ละอะ ?

ชันนะอะไร ละอะ จากหมู่... แบบนี้แล้ว ที่ใดก็ไหน... ตะหาก...

เพราะ ถึงจะเล่น ฟอนแอบ ไป

ก็ไม่มีใคร มาหาชัน ให้เจออะ ที่นี้นะ

แม่...

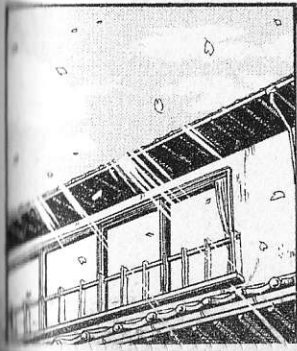
แล้วก็อาศัย แต่งกลอน... ไม่ก็เขียน บทความ เลียงปาก ท้อง

แต่ว่า มีหวัง คุณพ่อ กับคุณแม่ ต้องเป็นทวย แนนฯเลย นะอะ

แต่ว่า

มันรู้สึก ไม่อยาก จะอยู่ที่นี้ ยั้งโงะ ไม่รู้มัน

ไอ้ เจ็บนะสะ คุณเกรี

อืม กระตุก เข็มกัน แล้ว

ที่เหลื่อ ก็แค่ แผลนี้ ละ

เฮ้ เขามี น่องเข กรี!

คนพวกนั้น คำก็ดูแล ชันดีหลอก นะ

ก็อุตสาหกรรม รับเอาชันที่ พ่อแม่เสียเพราะ อุบัติเหตุรถยนต์ มาเลียงนินา...

อย่า
ล่าออย
นักเลย
น่า

ที่
ไหน
อะ
นั่น

แต่ดูเหมือน
ว่าเธอจะคุ้นเคย
กับการใช้
แจ๊ค โอ แลนเทิร์น
ดีแล้วนะนี่

อืม...
ก็รู้สึกว่
ใช้ง่าย
ขึ้นเรื่อย ๆ
นะอะ...

ถ้า
ท่าน
เมียวจิน
?

ถ้าเข้าไป
ในนั้นแล้ว
สามารถทะลุไป
จนถึงทางออกได้
ก็จะถือว่าเป็น
นักเข็ดทูน
แห่งคุโระอย่าง
เต็มตัว

แล้วในนั้น
มีอะไรอะอะ
?

.....

ฉันเริ่ม
การฝึก
ขั้นต่อไป
เลยดีมั๊ย

ฝึกขั้น
ต่อไป
หรืออะ
?

หมู่บ้าน
คุโระนี่
เป็นหมู่บ้าน
ของ
นักเข็ดทูน
มาแต่สมัย
โบราณ

มีสถานที่
ที่ใช้ในการ
ฝึกซ้อมเข็ดทูน
อยู่หลายที่
เลยละ

มาซารุ
คาทิตซ์หน้า
ผมจะให้
เดอเข้าไป
ในตำหนัก
ละ

นี่
คุณกรี

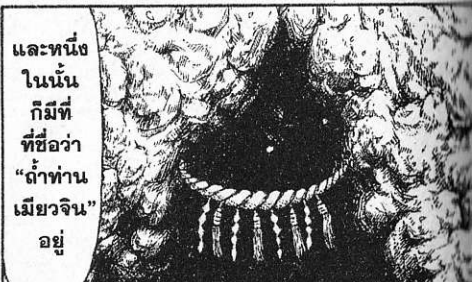

และ
จะให้เอา
“กับตันเนโม”
ไป ไม่ใช่
แจ๊คโอ้

นี่

อย่าง
“ชั้นบันได
นรก”
ที่หลัง
บ้านนี่

และหนึ่งใน
นั้น
ก็มีที่
ที่ชื่อว่า
“ตำหนัก
เมียวจิน”
อยู่

หรือ
“น้ำตก
ยอนนคร”
ที่ทางเหนือ
ก็ใช่

แล้ว
ในตำหนัก
มีอะไรอยู่
กันละ
!?

หึหึ...
เรื่องนั้น
นะ...
หึหึหึ

อะฮ่าๆๆ
!!

ก็บอกกัน
หน่อยซี
คุณกรี~
!!

เอาละจะ
ทุกคนก็เป็น
นักเรียน
ป.6 กันแล้ว
นะจ๊ะ

เรามา
เรียนกัน
ให้สนุก
กันเถอะ
แล้วก็
อย่าลืมว่า
นะ
ตัวเองเป็น
พี่โตสุดด้วย
นะจ๊ะ

ถ้าท่าน
เมียวจิน
ขึ้นเรื่อย
!?

อะไรนะ
ไม่จริงน่า
!

ที่นั่นนะ เป็นที่ฝึก
ด้านสุดท้ายของ
พวกผู้ใหญ่ที่จะเป็น
นักชิตหุ่นเลย
นะเพี้ย!

ใช่แล้วละ!
แถมได้ยินมาว่าพวก
ผู้ใหญ่หลังจากออกมา
จากถ้ำนั้นก็ทานอะไร
ไม่ลองไปหลายวันเลย
นะ

แต่คุณกริ
เค่าบอก
อาทิตย์หน้า
จะให้เขาไป
แล้วอะ...

เจ้าฝรั่ง
ตาน้ำขาวนั้น
ทำอะไรวะ!

นั่นนะ
อาจถึงตาย
ได้เลยนะ
มาซารุคุง
!

ออกไป
ฮินชะไป
!!

ที่บ้านนะ
มันพวกเธอ
มากกว่านะ
ครูว่า

แหม
รูริบปะ
นี่ฉัน
กลับตัว
กลับใจ
แล้วนา

อย่าวิ่ง
รูริบปะ
โด้มิชิ

โธ้ว
ก็บอกว่า
ไม่เอาใจละ
โกโร่

ขอโทษ
ที่ท่าทาง
ของฉันท
ตอนนั้น
มันไม่ดี

พอแพ้
เสมอ
ในงานแข่ง
ฟุตบอล
ฟุตบอล

ฉัน
ก็โดนพอก
ที่ออกจาก
โรงพยาบาล
เบ็ดหัวเอา

แล้วบอกว่า
ไอ้คนที่หลง
ลำพองในพลัง
ของตัวเอง
มันจะไปชนะ
ได้ยังไง...

ดูมาซารุ
เค่าชะ นั่นละ
แบบอย่างของ
ความเพียรละ
อย่างแกไม่มี
ทางชนะหรอก

เพราะฉัน
ฉันก็เลยเริ่ม
ฝึกฝนใหม่
อีกหน

ขอโอกาส
ให้ฉัน
แก้ตัวใหม่
อีกครั้งเถอะ
นะ

น่านะ ไหว้ละ
ยูริบปะ
เริ่มจากเป็น
เพื่อนก่อน
ก็ได้...

โธ้ว
!

โกโร่
!

อ้าว มาหาธุกับ เฮมะ ไม่ใช่เรอะ นั้น

นา- ถ้าท่าน เมียวจิน ชั้นเรอะ !?

ทัน ก็เคย ได้ยิน มาละ

รู้สึกคุณพ่อ จะเล่าว่าต้อง ใช้หุ่นขี้ตูดักะ ละไรซักอย่าง เนี่ยแหละ...

อะไร ที่ว่านี่ อะไร ละ... ?

ม่ายสุ

ซัก หน่อยนา แล้ว แะะ

จะบ้าป่าวเนี่ย! ที่นั้นน่ากลัว ชะจนฉันยังไม่เคยเหยียบเข้าไปเลยซักครั้ง เชียววaaaa!

เห็นมะ? บอก แล้วไง

มะ... มันมีอะไร ถึงได้น่ากลัวขนาดนั้น ละ?

แต่เห็นว่า ถ้า ออกมาได้ จะเจอที่ ที่สวยมาก เลยละ

พ่อฉันก็ว่าจั้น เหมือนกัน รู้สึกจะเป็น อะไรที่เหมือนกับ พรหมสี ม่วง ๆ แดง ๆ เนี่ย

มัน อะไร อะนั้น ?

ไม่รู้ละ

ไม่รู้พี่ชาย แต่ได้ยินว่า สมัยพ่อฉันเป็นหนุ่ม เคยเข้าไปแล้วเจอ เรื่องน่าสยของเขานะสิ

เพราะขนาด ที่ออกมาแล้ว ยังนอนคราง ทุกคืน

แถมยังเอา แต่เหม่ออยู่ ตั้งหลายวัน ข้าวปลาก็ไม่แตะ

จะยังไง ก็ช่างเถอะน่า เเล่เป็นว่า ไรที่อย่างนั้น ถ้าเข้าไปเลย จะดีกว่า

อืม... เอ ?

คุณ เร็วเกะ นี่นา ?

อ๊ะ
จริงด้วย

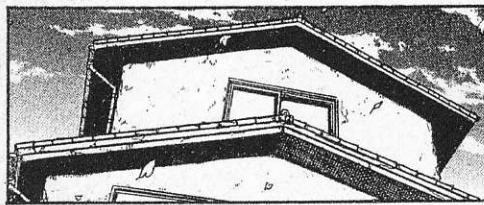
โอ๊ะ...

แถม
ผู้ชายนั้น
ก็เป็นนักเรียน
จากเมืองใกล้ๆ
นี่ที่คบกับ
พี่เคาะอยู่นี่

อ๊ะ
พี่เคาะนี่

ดีจังน่า~
พวกที่ไปกัน
ได้สวยเนี่ย~

กลับมา
แล้วอะ

นี่
จับไป

กลับ
มาแล้ว
เพรช

อ๊ะ
คุณเคาะ

ปะ...ไป
ทำอะไร
มาซะนี่
!?

ไม่มี
อะไรหรอก
เรื่องจับ
นี่

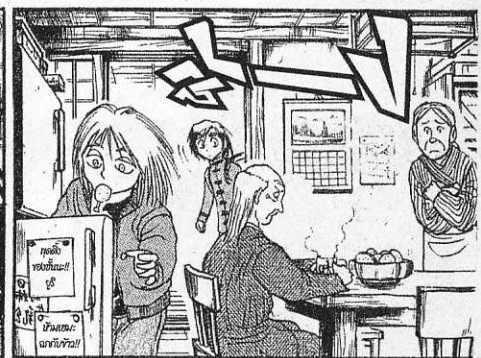
คุณ
เคาะ
เรื่อง
นี่

เรื่อง
ให้
อยู่นี่
?

อ๊ะ

มี
อยู่บ่อย
ไปน่า

เจ้เคาะคง
ไปบอกว่า
อยากออก
จากบ้านนี้
แล้วไป
โตเที่ยวอีก
แห่งซะ

ให้ตายสิ
เจ้าลูกสาวคน
นี้ไม่พอใจ
ตรงไหนจ้ะ
ตรงคำ
ที่จะออก
จากบ้านสองคำ
ก็จะออกจากบ้าน

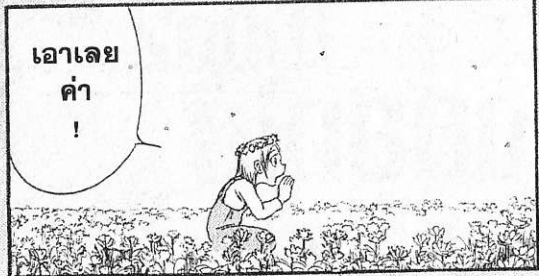
จากที่ 2 ทุ่งดอกไม้

เอาเลย
คำ
!

เอาแล้ว
น้ำ

เอาเลย
คำ
!

คิก

หนูเรียกกะ
สินะ

คุณพ่อคุณแม่ของหนู
ประสบอุบัติเหตุและ
เสียชีวิตไปแล้วล่ะ

เพราะว่ามี
คนมาแล้ว
ขับรถฝ่าไฟแดง
พุ่งเข้าไปชน
อย่างจัง .

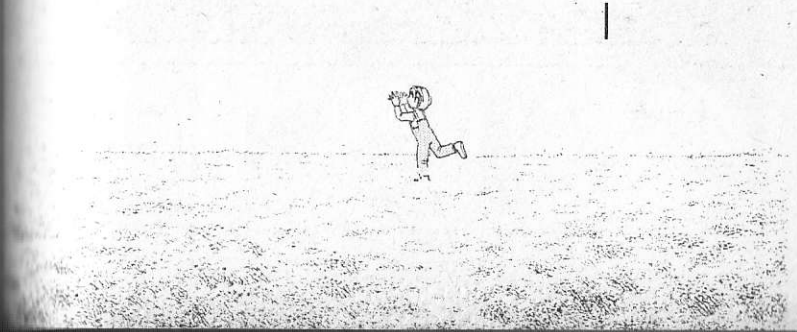

เอาแล้ว
นะ
!

เอาแล้ว
นะคะ
!

เอา
แล้ว

นะคะ

ฟิลิก
เด็ก
จริงจังน่า
หายขึ้น
อยู่
เพร้อจ๊ะ
?

คุณ
เรื่องกะ
!

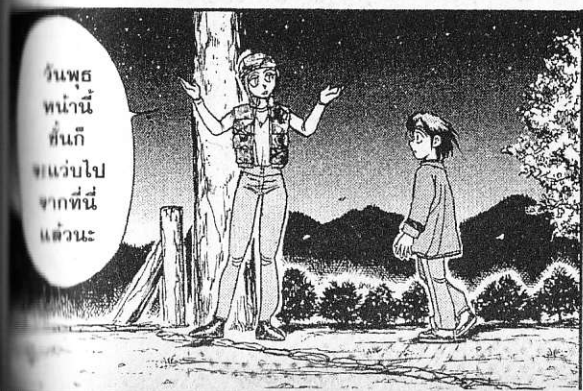
ได้ยินว่า
ไปเพราะ
กับ
คุณลุงเข้า
ก็เลย

ฮะฮะฮะ
มันก็
เรื่องเดิมๆ
นั่นแหละ
จ๋า

ชั้นเนี่ย
อยากจะ
ออกไปจาก
หมู่บ้านนี้
จะตาย
อยู่แล้วละ

จริงสิ
จะบอกเธอ
ละกันนะ
มาซารุจจิ

วันพุธ
หน้านี้
มันก็
พาฉันไป
จากที่นี่
แล้วนะ

ไอ้...
จะ...
จะไปไหน
เพร้ออะ...
?

โตเกียว...
พร้อมๆ
กับแฟน
ที่เข้ามาหา'ลัย
ได้นะ

ละ...แล้ว
บอก
คุณลุง
คุณป้า
รียัง...
?

นั่นสินะ
ถึงจะติดต่อก
มาที่หลัง
แต่ก็คงเป็น
ว่าหนี
ออกจากบ้าน
ได้ละมังนี่

แหม...
ไม่ว่า
อะไรก็
ขทำให้
นะละ...

แปลก
เด็กนะเธอ...
นี่ไม่ได้เกี้ยว
อะไรกับ
เธอเลย
ชะหน่อย...

บะ แบบนั้น
ไม่ได้นะละ
!

นี่ๆ
เด็กนะ
เขียบ
ไปเดละ
น่า

ฟังนะ
ชั้นเชื่อใจ
มาซารุจิจิ
หรือกนะ
ถึงได้บอก

มาซารุจิจิ
แต่ก็
อย่าง
เพื่อน
ไปบอก
ใครสิ

ไม่ว่า
อะไรก็ตาม
เหรอ...

ถ้าฉัน
ก็

ช่วยหา
ทุ่งดอกไม้กว้างๆ
ที่มีดอกไม้
ชื่อเดียวกับชั้น
ให้เจอ
ทีสิ

เรื่องนี้...
กำหนด
แน่นอน
แล้ว
เหรออะ
?

ไม่มีอะไร
แบบว่า
ถ้าเป็นอย่างนี้
คงไม่ต้อง
ออกจากบ้าน
มังเหรออะ
!?

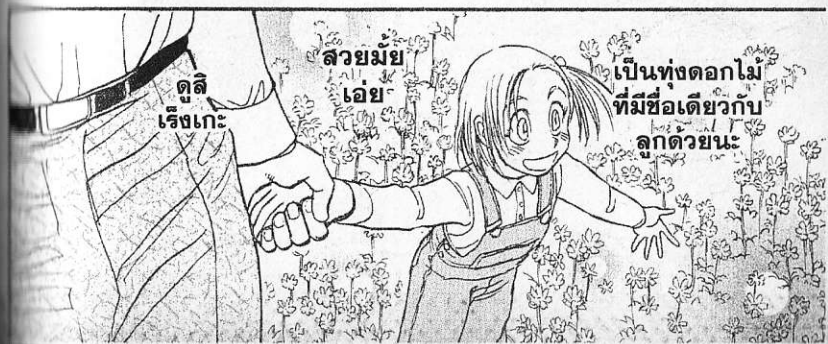
...โอ?
?

ทุ่งดอกไม้
เจงกะ
เหรอ...
?

ใช่...มีอยู่ที่ไหน
ซักแห่งใน
หมู่บ้านคุณโรจะ
นี่ละ

แต่ชั้นหา
ยังไม่เจอซักที่
นี่สิ

คูสิ
เจงกะ

สวยมั๊ย
เอ๊ย

เป็นทุ่งดอกไม้
ที่มีชื่อเดียวกับ
ลูกด้วยนะ

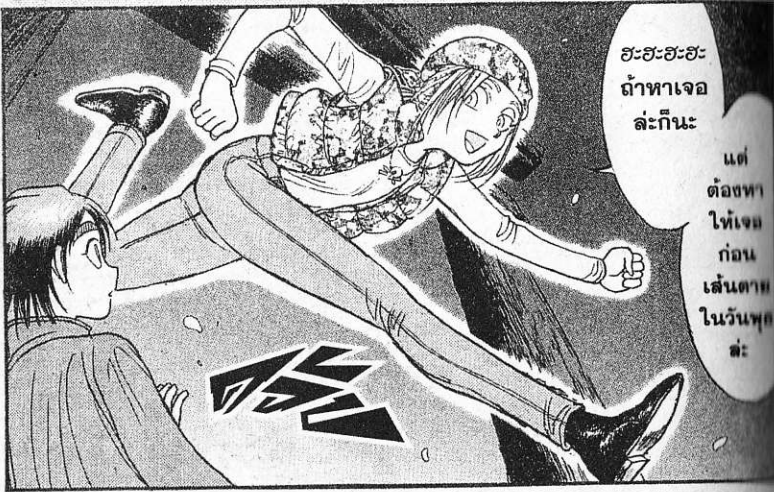

นี่ เรียงเกะ
ถ้าทำแบบนี้
ก็จะมองเห็นสิ่งที่
ลูกอยากเห็น
ได้ด้วยนะจะ

ถ้า...
หาทุ่ง
ดอกไม้
นั้นเจอ
ล่ะก็

คุณเรียงเกะ
จะไม่ไป
จากหมู่บ้านนี้
เหรอคะ ?

ฮะฮะฮะฮะ
ถ้าหาเจอ
ล่ะก็นะ

แต่
ต้องหา
ให้เจอ
ก่อน
เล่นตา
ในวันพุธ
ล่ะ

แล้วในเช้า
วันถัดมา
หมาก็เริ่ม
การค้นหา
ทุ่งดอกเรียงเกะ
ทันที

เรียงเกะเธอ?
เมื่อก่อนเคย
มีปลูกหลัง
ฟุ้งเก็บเกี่ยว
เอาไว้เป็นมูฮ
หรือคะ...

แต่เดี๋ยวนี้
ไม่ค่อย
จะเห็นกัน
แล้วล่ะ

ทุ่งดอกเรียงเกะ
ใหญ่ ๆ เธอ...
ถ้าเป็นเรื่อง
ในหมู่บ้าน
คุณ เธอ คงจะหา
เอาในเน็ต
ไม่ได้เน้อ

มาซุ
เฮวี่ดีโอ
ลิเจนด์
ไฟเตอร์!
อูมะ

ลองถาม
คนอื่นดู
แล้ว
แต่ก็แก้

ต้องหา
เจอแน่
ละ !

เข้าไป
ซักนาที่เดียว
ก็ไม่เจอ
หรือคะ

รอก่อน
นะสะ
คุณเรียงเกะ
!

จะต้องหา
ทุ่งดอก
เรียงเกะให้
เจอก่อน
วันพุธ
ให้ได้เลย

กรีปปอน
คุณ
ดูจากบนฟ้า
เป็น
ยังไงบ้าง
?

เท่าที่ดู
ไม่เห็นจะ
มีอยู่แถวนี้
เลยครับ

เธอ...
ฉันคงต้อง
เดินไปดู
ไกลกว่านี้
ล่ะมัง...

เดี๋ยวก่อนสิครับ
ไกลกว่านี้
ก็เท่ากับต้องหา
ดูตามเขารอบ ๆ
หมู่บ้านนี้เลย
นะคร้าบ

มาสเตอร์

กรีปปอนคุณ
ก็ช่วย
หาด้วยนะ

โทงกี
ละกัน

ทุกคน
เค้าเล่า
ให้ฟัง
แล้วละ

แล้ว
นี่นาย
จะหาไอ้ทุ่ง
ดอกไม้นั้น
ไปทำแมว
อะไรพะ
มาซาร์

แต่การ
ฝึกขีดหุ่น
กับ
เจ้าฝรั่งนั้น
ก็เหนื่อย
แทบตาย
แล้ว
ไม่ใช่เธอ
ไป

ก็ไปพอม
แต่จาก
เดิม

จะไป
พูดให้
ใครฟัง

ไม่ได้
นะ

เออ...
ไม่มีอะไร
หรอก

เฮอะ
เขื่อนมัน
เลย

วันนี้
วันอะไร
เหรอ?

วันศุกร์

วันศุกร์!
ต้องรีบ
แล้ว

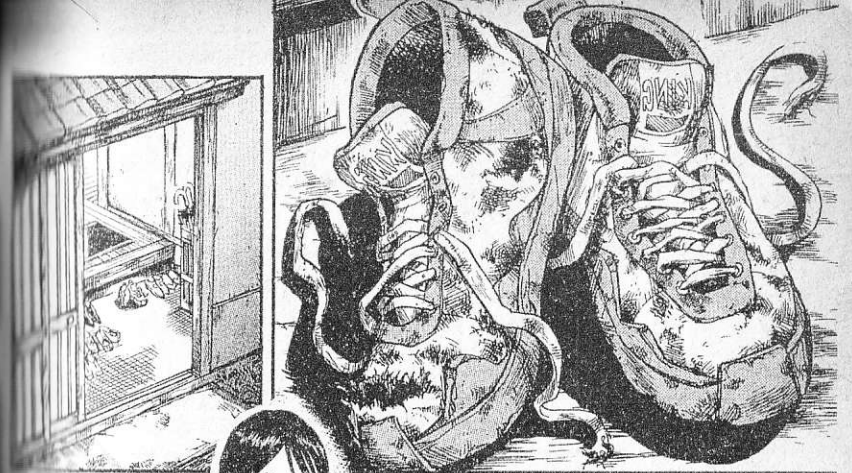
อ๊ะ
เดี๋ยวดี
เชียว!

ทุ่ง
เรียงเกะ
ทุ่ง
เรียงเกะ

เด็กนั้น
ยังหาอยู่อีก
นะ

พยายาม
เข้าเนอ

ไปมาซาร์ ช่วงนี้
เธอกลับมาที่ไร
เพื่ออำมมแมม
ที่ แดมรองเท้า
ก็เป็นอีกนะ

ไปทำ
อะไรมา
กันเหรอ?

เออ...
เรื่องนั้น
ขอโทษ
อะ...

ทั้งหมด
ทั้งพี่เรียงเกะ
ช่วงนี้
ซัฟจรลงเท้า
กันรีใจนะ

คุณ
เรียงเกะ

คุณเรียงเกะ
เนี่ย...
เป็นคน
ขี้ใจเหรออะ
คุณยูริ

...นี่เธอ
สนใจ
พี่เรื่งกะ
เค้าเหรอ
?

อืม...
ก็คุณ
เรื่งกะ
ไม่ค่อยจะ
พูดเรื่อง
ของตัวเอง
เท่าไร
เลยนี่นา

จริง
ด้วยเนอะ...
แต่ก็เป็น
คนที่เทมาก ๆ
เลยนะ

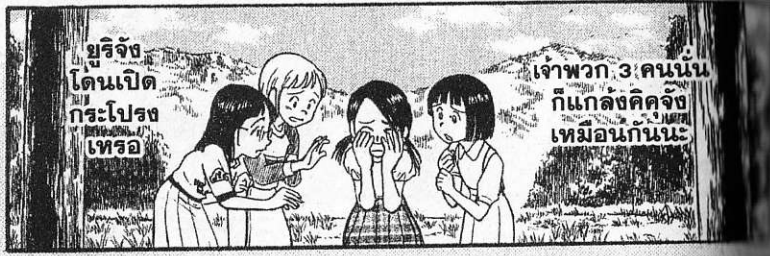

ตอนอายุ 14
ก็ได้คุณพ่อ
ท่านรับตัวพี่เค้า
ที่พ่อแม่เสียชีวิต
จากอุบัติเหตุ
เมื่อ 4 ปีก่อน
มาเลี้ยง

จริงสิ
แล้วตอนที่
ขึ้นแพ็จะ
ถูกพามา
อยู่ที่นี้

ก็เคย
มีเรื่อง
ด้วยล่ะ

ยุริจัง
โดนเปิด
กระโปรง
เหรอ

เขาพวก 3 คนนั้น
ก็แกล้งคิดจ๊
เหมือนกันนะ

โอ้ โอ้
ยุริเอ๊ย

เรื่องแค่นี้
ไม่ร้อง
นะจ๊ะ

ไม่รู้ว่าในใจ
พี่เรื่งกะ
จะมีเช่น...
กับพวก
คุณพ่อ...

อยู่
ริเปล่า
นะ

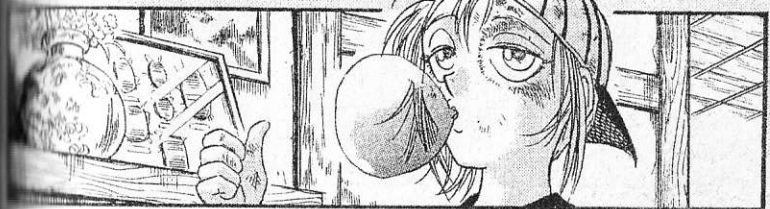
ช่วงนี้...
ก็ดูเหมือน
จะไม่ลงรอย
กับคุณพ่อ
ด้วย...

เป็นห่วง
จังเลย...

ฉันผิด
ไปแล้ว

ขอ
โทษ

พี่เรื่งกะนะ
ก็บงกช
จไม่รู้ว่า
เค้าคิดอะไร
อยู่ทีละอะ

แต่ก็เก่ง
และพี่พ
ได้มากเลย
ล่ะ

ขนาด
พี่คิดเอง
ยังขอมรับ
เลย

แต่ว่า...ไม่รู้
จะทำยังไง
พี่เค้าถึงจะ
ขอมเปิดใจ
ให้พี่สิ...

ไม่เป็นไร
หรรษา
คุณยูริ
!

รับรอง
ว่าผม
จะ

อืม...

...โอ้อ
คือว่า

ลือกันไป
ทั่วหมู่บ้าน
แล้วนะ...
ว่าเธอกำลัง
หาอะไรอยู่นะ
มาซารุ

คุณกรีคง
จะไม่ค่อย
รู้เรื่องของ
หมู่บ้าน
คุณโรจะดี
เท่าโทริลิ
นะฮะ

โอ้ประโยค
เหมือน
จะลงเชิง
ของเธอนี้
หมายความว่า
ใจเนี่ย

เอ่อ
ผมก็แค่

คิดว่า
ถึงตาม
คุณกรีไป
ก็คงไม่รู้
หรอกมั้ง...

ใครใช่
ให้เธอมา
ตัดสิน
เรื่องความรู้
ของผม
กันหา
!

เอ่อ-
รู้แล้วๆ

ผมคือ
กรี คริสตอฟ เรส
ผู้เฒ่าแสงทวริชา
ความรู้ย่อม
ในตลอดช่วงชีวิต
อันเรื่องรองมา
ยาวนานกว่า 100 ปี
แล้วเขยวนะ
จะบอกให้

ยูริ
มานี่
หน่อย
สิ

คำ

ต้องรีบ
หาทุ่ง
ดอกเริงเกะ
ให้เจอ
แล้วเรา

วัน
วัน
อาทิตย์
ยังเหลือ
อีก 3 วัน

มันอยู่
ที่ไหนกันแน่นะ
ทุ่งดอกเริงเกะ
นั่น!

หญ้าเริงเกะ
พืชตระกูลถั่วชนิดหนึ่ง
พบมากในประเทศจีน
ในญี่ปุ่นนิยมปลูก
เพื่อเป็นปุ๋ยให้หน่อตื้น
ออกดอกในช่วงฤดู
ใบไม้ผลิ ลำต้นยาว
10-40 ซม.

มีภาษา
ดอกไม้ว่า
"ใจที่สงบ"
"อารมณ์
ต้นแปรร"

ขนาดคนในหมู่บ้าน
ยังว่าไม่รู้...
เพราะฉันคุณกรีเอง
ก็ไม่น่าจะรู้หรอก
นะละ...

ทำไม
ต้องตามหา
ด้วยล่ะ
?

เอ...
เรื่อง
นั้น

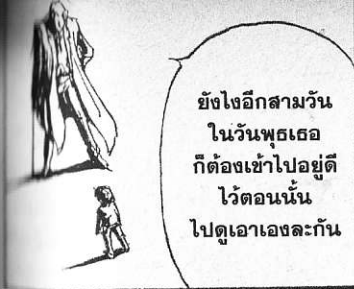
เพราะ
“ผู้หญิง”
ฉัน
สินะ

ไม่ใช่
นะ...
ผม...

ดี
แล้วละ
มาหาฯ

เคย
ก็ไป
ช่วยไป
แล้วสิ
ที่เขา
กับ
เกิด
ต่อ
มา

ยังอีกสามวัน
ในวันพุธเธอ
ก็ต้องเข้าไปอยู่ที่
ไว้ตอนนั้น
ไปดูเอาเองละกัน

คุณกรี
!

อะ
อะไรละ
?

เล่นตายคือวันพุธ!
เข้าไปซักนาทีเดียว
ก็ไม่รอฟรอกนะ

เธอเองก็
สี่พันห้า
ได้แล้ว
สินะ...

เอาเถอะฯ
จะไม่ตาม
ชอกแซก
ละ

จะว่าไป
“ถ้าท่าน
เมียวจิน”
ที่เธอจะ
ต้องเข้าไป
ใน 3 วัน
ข้างหน้า...

ก็ไม่ได้
ที่ใช่กำหนด
จะได้เป็น
นักเชิดหุ่น
แห่งกรุง
เต็มตัว
นะ...

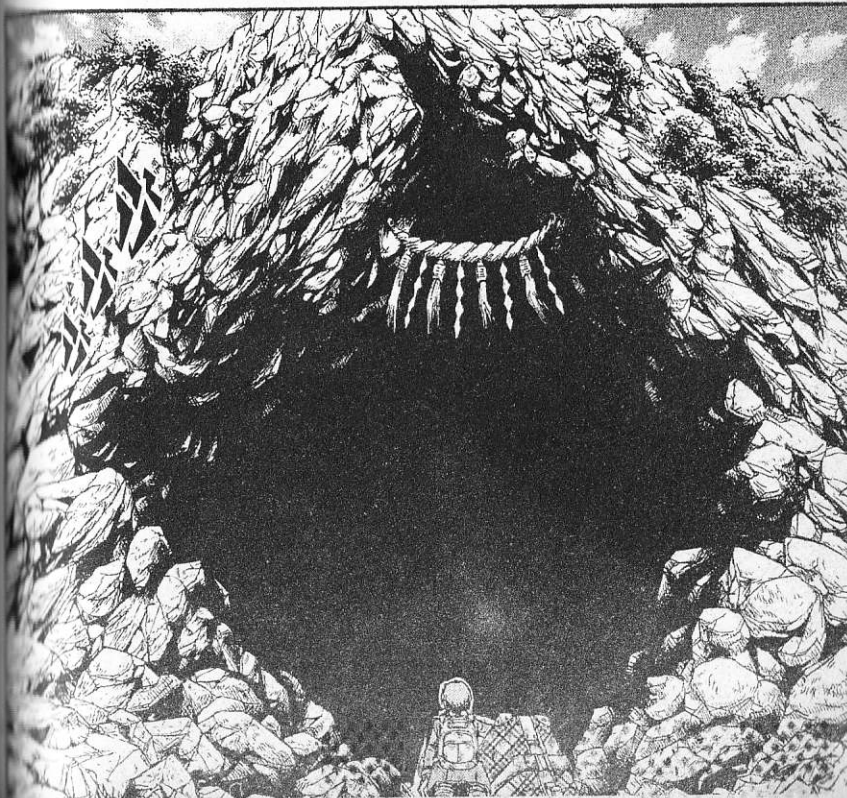
ถ้าจำไม่ได้
พอทะเล
ออกจาก
ที่นั่น
ไปแล้ว

รู้สึกว่
จะมีทั้ง
ดอกไม้สี
ม่วงฯแดงฯ
บานอยู่
ด้วยเน๊าะ

เอ
!?

จริง
เพคะ
คุณกรี
17

จริง ๆ
นี่

งู ๆ ก็มา
บอกว่า
อยากจะ
เข้าไป
คืนในเลข
ชะงัน...

อย่าง
เธอนะ
ที่จริงแล้ว
ยังต้องถือ
เร็วไปขอ
ด้วยซ้ำ

ก็ใช่ละ...
คุณกรี

แต่ว่าผมสัญญาไว้ว่า
จะพาทั้ง
ดอกเรียงเกะนั้นให้จบ
ก่อนวันพุนะสิคะ

นี่ผมตาม
ไปด้วยไม่ได้
จริง ๆ เทรอ
คร่าบ

งั้น
ก็ไปแล้ว
นะคร่าบ
!!

ฉากที่ 3

ดำทำนเม็ยวจับ

ไม่ไหว
ทรอกครีบ
มาสเตอร์
ไอ้การจะเข้าไป
ในต้าที่ไม่รู้ว่า
อะไรเป็นอะไร
แบบนี้มันนะ

ไม่รู้อะไร
ที่ไหนกันละ
กริบปอนคง
ก็เป็นที่สำคัญ
ให้ฝึกเป็น
นักเข็ดหุ่น
ของครูจะ
เต็มตัวใจละ!

แต่เค้าให้
ผู้ใหญ่ที่ฝึก
มามากแล้ว
เข้าไปนี่ครับ

มาสเตอร์เอง
ยังเพิ่งฝึก
เข็ดหุ่นได้
แค่ครึ่งปีเอง
นะคร้าบ

ก็มัน
ช่วยไม่ได้
นี่นา

อะ
เลยต้อง
เตรียมตัว
หน่อย

พอ
จะรู้ว่า
เป็นที่
แบบไหน
มั๊ยอะ
?

แหม
ป่าเองก็
ไม่ใช่
นักเข็ดหุ่น
ซะด้วยสิ

เพราะทุ่งดอกเรื่งเกะ
ที่คุณเรื่งเกะพูด
อาจจะอยู่ตรง
ทางออกของถ้ำนั้น
ก็ได้จริงมั๊ย!

แต่
พวกผู้ใหญ่ที่
เข้าไปในนั้น
ทุกคนเจอดี
หมดเลย
นะครีบ

ขอโทษ
คร้าบ
!!

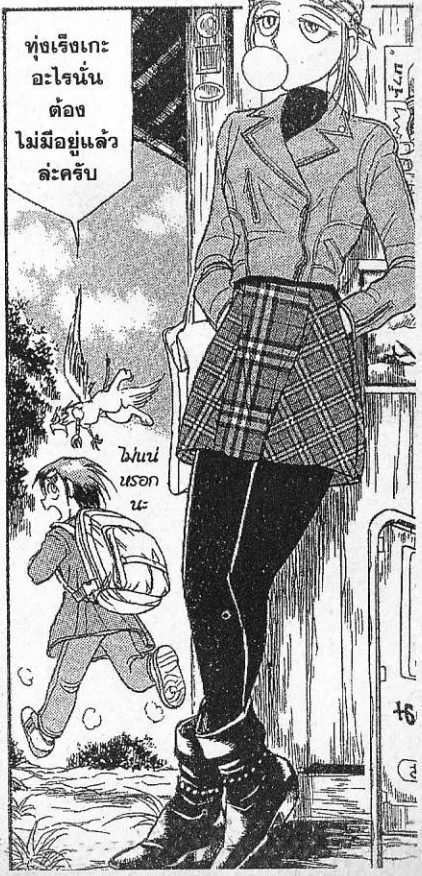
ขอโทษ
ของหนอ
คร้าบ

เดี๋ยวจะไปดู
ด้วยตาตัวเอง
ละกัน
ขอบคุณอะ
คุณป้า

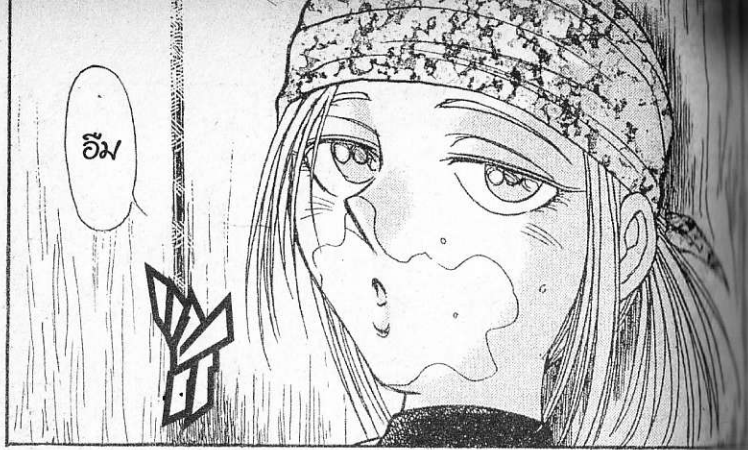
พยายาม
เข้าละกัน
นะ

มาสเตอร์
เนียน่า

ทุ่งเรื่งเกะ
อะไรนั้น
ต้อง
ไม่มีอยู่แล้ว
ละครีบ

โบน
สกน

อืม

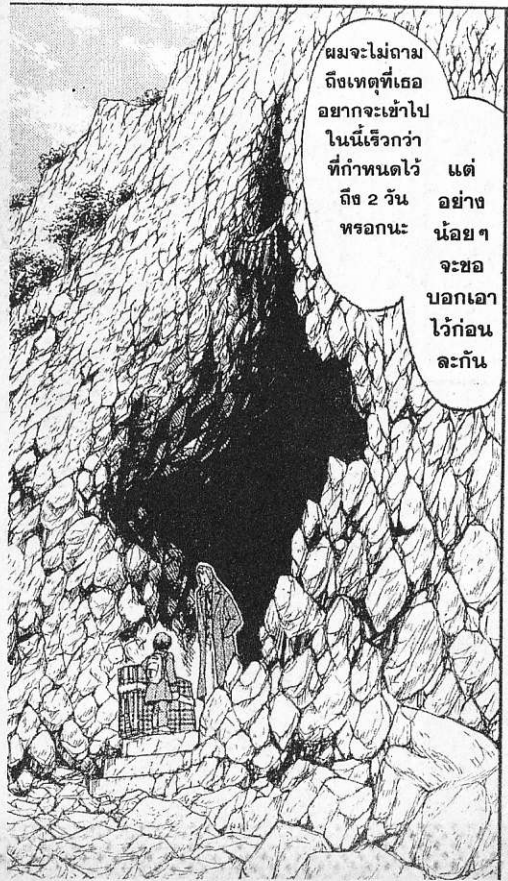
แต่ถ้าเกิด
ขอมแพ้
ล่ะก็
ไฟบน
กำแพงจะ

กำแพง
?

จะเห็น
ว่ามีไฟ
สีแดงบน
อยู่ด้วย
ใช่มีล่ะ
?

ได้ตรงนั้น
จะมีปุ่มอยู่
กดจะ
ประตู
ใกล้ๆนั้น
ก็จะเปิด
ออก

ผมจะไม่ตาม
ถึงเหตุที่เธอ
อยากเข้าไป
ในนี้เร็วว่า
ที่กำหนดไว้
ถึง 2 วัน
หรือจน

แต่
อย่าง
น้อยๆ
จะขอ
บอกเขา
ไว้ก่อน
ละกัน

ถ้า
นี่
เมื่อเข้าไปแล้ว
จะถอยกลับ
ออกมาไม่ได้
มีแต่ต้อง
เดินหน้าต่อไป
เท่านั้น

ไร้อัย
ขาดเมื่อไหร่
ก็ได้นี่นา
เทคโนโลยีจะครบ
มาสเตอร์

อืม...
แต่นั่นคงเป็น
การให้เรารู้
กับความรูสึกที่
อยากจะหนีไป
นั้นๆเลยล่ะ
!

มี
อะไรอะ?
คุณกรี

เปล
ลา
นี่

เพราะเจ้า
ตัวข้างในนั้น
มันอ้อมมือ
ไม่เป็นซะ
ด้วยสินะ

พูดได้ดีมาก
มาซารุ
นี่เป็นการ
ทดสอบ
ขนานแท้
เชียวล่ะ

อะ...ข้างใน
มีใคร
อยู่เหรอ...
?

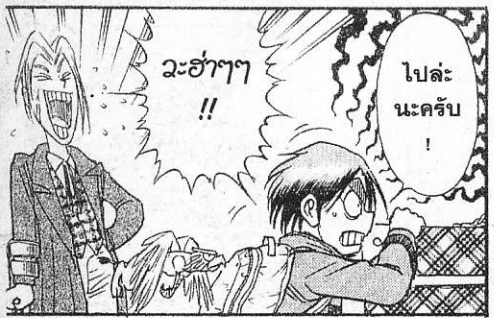
เงื่อน
อะใจ
บอกพี่
!

ไม่ตาม
แล้ว
ก็ได้
!

มาล-
เตอร์~
!

อะฮ่าๆ
!!

อ้อ
กรีปปอน
คุณ
เธอห้าม
ไปนะ

เอ๋?

ไปละ
นะครับ
!

โทงชั่นละ
เจ้าปิศาจหน้า
กระซางใจสาวนี่
ลองกระตมอยู่ด้วย
ละก็จะช่วยได้
มากเชียวหนา!

ก็
เพราะ
อย่าง
ชั่น
ใจ

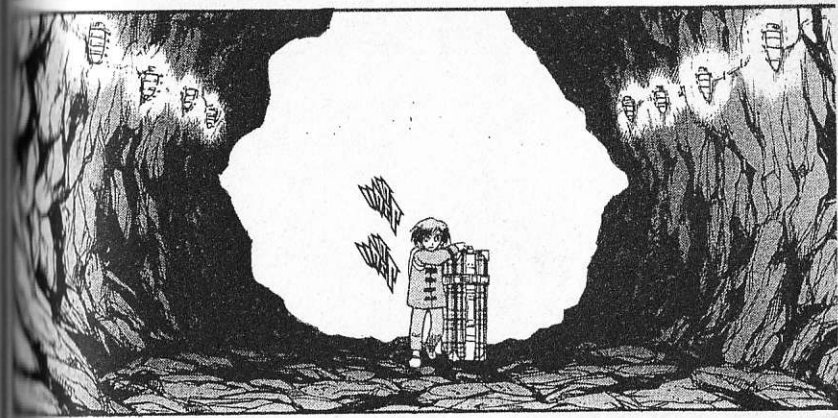
มาล-
เตอร์
คร่า~บ

ไม่มี
ทางเลือกทอมก
ก็สอบนี่นา...
กลัวอยู่ก็จริง
แต่ก็จะไปละนะ

รอด
กลับมา
ให้ได้ละ
มาซารุ

ก็แล้ว
ข้างใน
มันมีอะไร
กันล่ะอะ

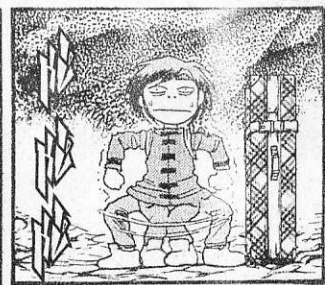
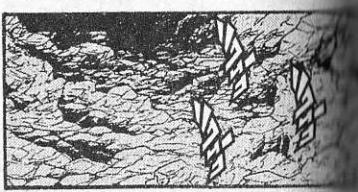
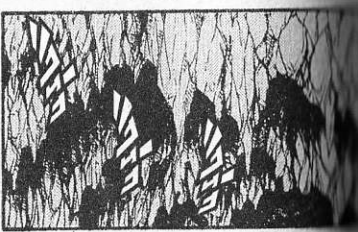

อ๊ะ
!

อะ...
อย่าง
กะคุณ
เลยแฮะ

ออก
มาแล้ว
เจ้าข้า
เอ๊ย
!!

ชายจิ้ง
มาหา
ลุงจ

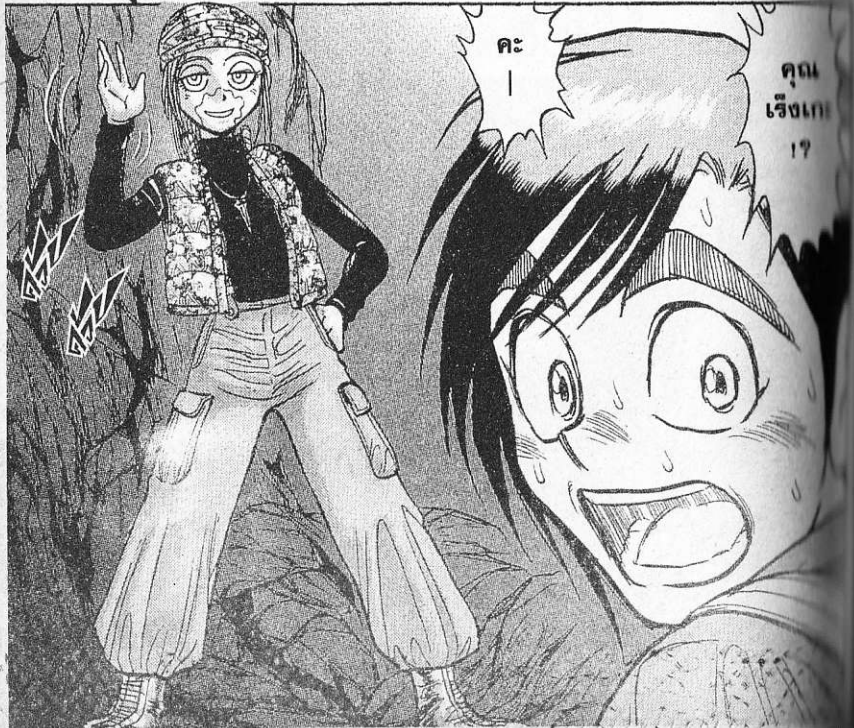

เอ๊ะ
เอ๊ะ
เอ๊ะ
ไต่ยีนว่า
สุดนี้
มีทุ่งดอก
เรืองเกะ
ขึ้นหรือ
?

มาซะ
เลย
หรือ
คุณ
เรืองเกะ
อะ

ไอ้
นั่นนะ
ผมจะ
เป็นคน
หาเอง
!

คะ
!

คุณ
เรืองเกะ
!?

เรื่อง
เด็ก ๆ
โดย ๆ
น่า

ขั้นก็แค่
ตามมาเฉย ๆ
มาหาลุงจ
ก็เริ่มเลยสิ
สตาร์ท
!

แต่
ที่นี่คำ
ว่ามัน
อันตราย
นะอะ

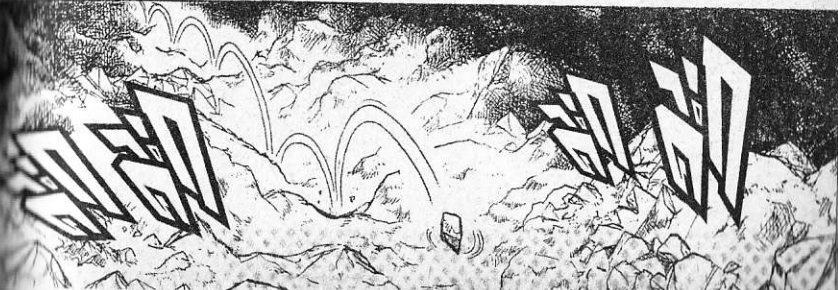
น่ากลัว
จนต้อง
กลัวแบบ
มาหาลุงจ
เลยสิเปล่า
น่า~

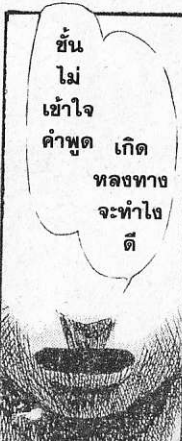
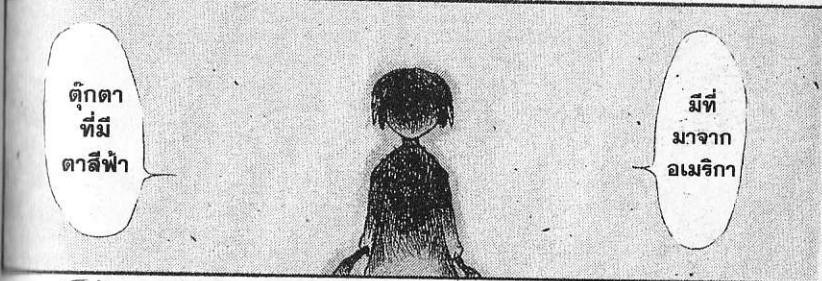
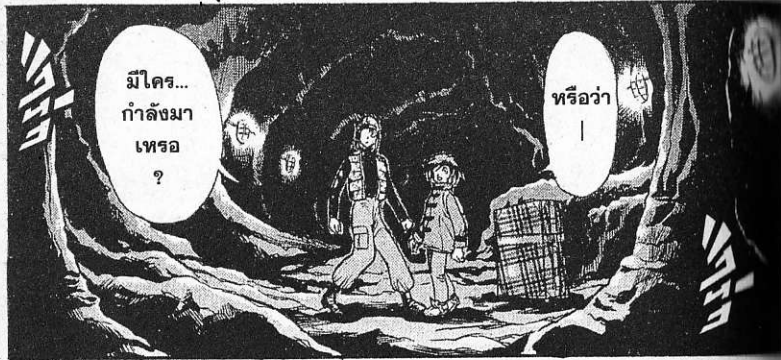
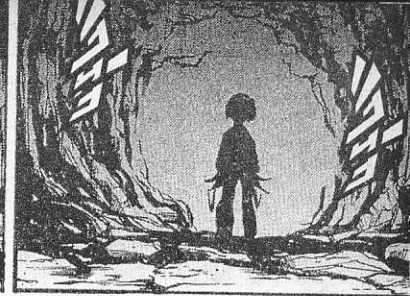
นะ...นั่นมัน
เอ่อ...ก็แค่
ตกใจเอง...

ออกมาแล้ว
เจ้าข้า
เอ๊ย...ยัย

คุณ
เรืองเกะ
อะ~

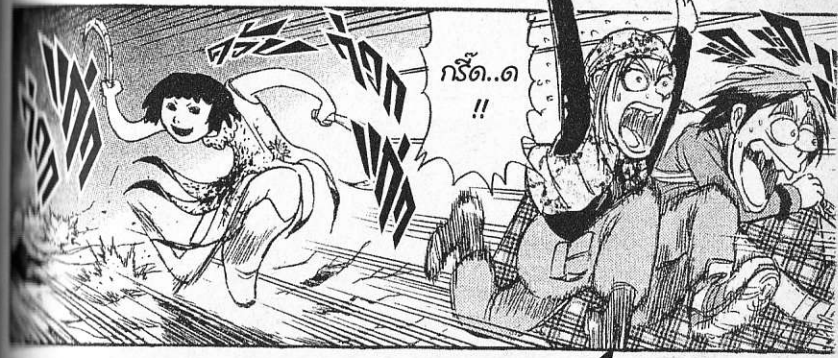

คุณหนู
ชาวญี่ปุ่น
ผู้แสนใจดี
จ้า

มา
เล่นกับ
ให้สนุก
ดีกว่านะ

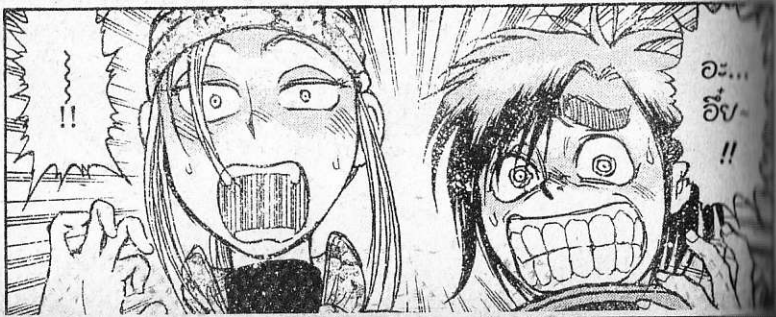

กรี๊ด...ด
!!

นะ
นั่นมัน
อะไรกัน
เพอร์~

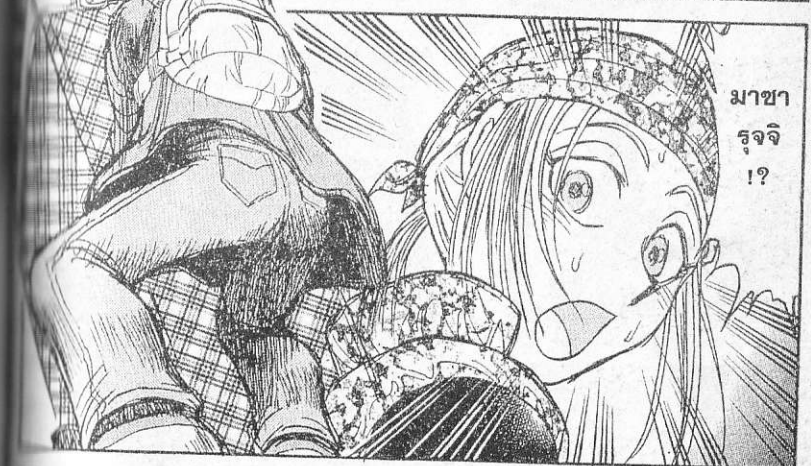
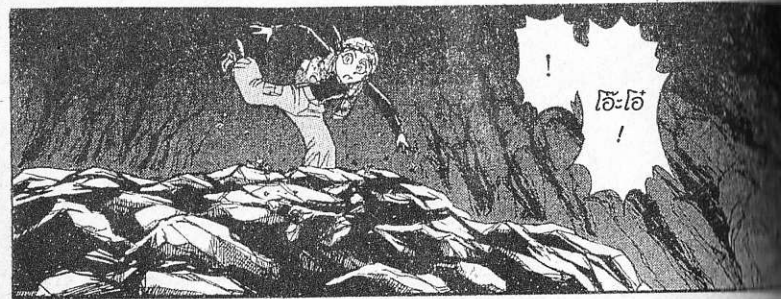
น่า
กลัว
เป็น
บ้า!

อะ...
อึ้ง
!!

นี่เป็น
กร
กอดสะ
ไซ
ฟูเนซึค
เฮซัน-ซัน
นิคิต

กัปตัน
เนโม
!

ตอนที่ 4 อันลึกลับ

ยี่เอ็งก็โงก
สู้กับก็แหวงตุ
เสนาเมือง
สุดข้านี่ฮวุง
ทำไม้ตบ
เพทุบพื้นเพ็ชองที่กันละ
เด่นประกำเมือง ฮีฮ่า

ขอนำเอา "อันลึกลับ"
ของคุณเอ็ดดี้ ยู จาก
จังหวัดวากายามะ
ที่ได้รางวัลที่ 1
ในการประกวด
หุ่นเชิดจากทางบ้าน
ขอโทษที่เอามา
ลงช้านะครับ ยูจัง

ออก
มาเลย
กับตัน
เนโม
!

โกหกน่า~
มาซารุจิจิ
จะสู้กับมัน
เธอ

น่า
ขยะแขยง
ออกจะ
ตายไป~
!

นี่เป็นการทดสอบ!
ถ้านี่เป็น
การทดสอบเพื่อที่
จะกลายเป็น
นักเชิดหุ่นเต็มตัว
ล่ะก็!

ถึงจะ
สยองยังไง
ก็ต้องสู้
เท่านั้น
!

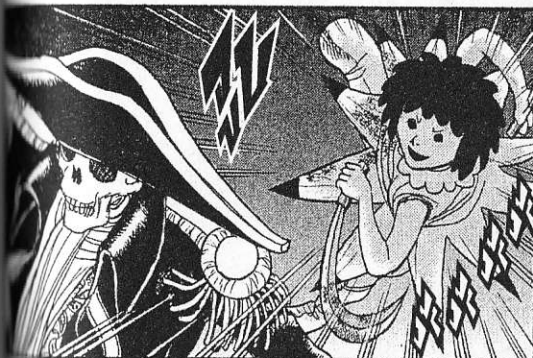
ไม่จริง...
ตุ๊กตานั่น...
หายไป
เฉยเลย...
?

ชั้นคือ
อันลัคกี้จัง
คนที่มาสู้กับ
ชั้นนี่นะ

จะ
อันลัคกี้
(อับโชค)

จะ...จาก
ข้างหลัง
!?

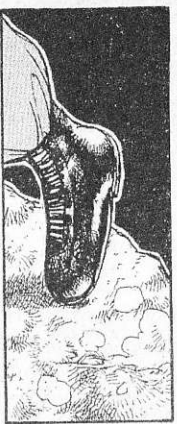

จะต้อง
หลุดกัน
ทุกชาย
แหละ~
!!

ทำไมถึงหายนี่ ไส้ไลน์ได้อายงั้นล่ะ !?

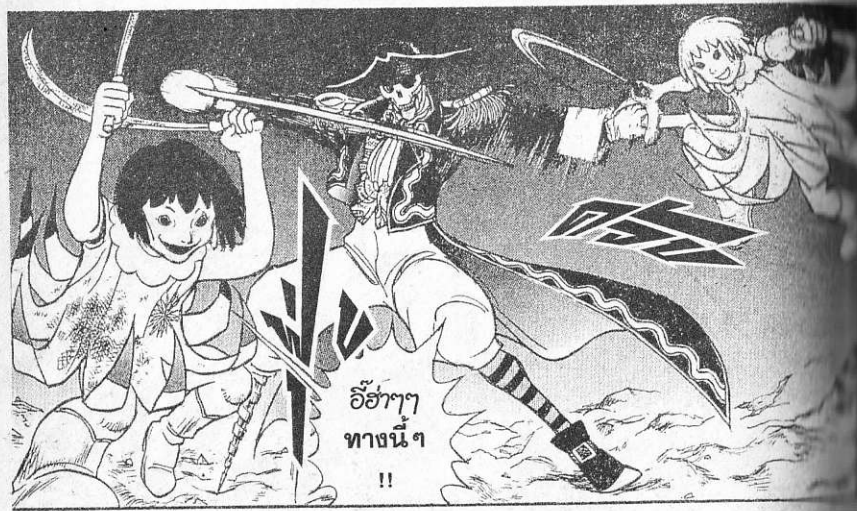
ระวังหน่อยซี มาซารุจิจิ! เตียวทวนเซ็ดได้ฟังพอดีหรอก~ !!

ซ่อนหาเนี่ยมันสนุกจังเลยเงอะ !!

ฮัม

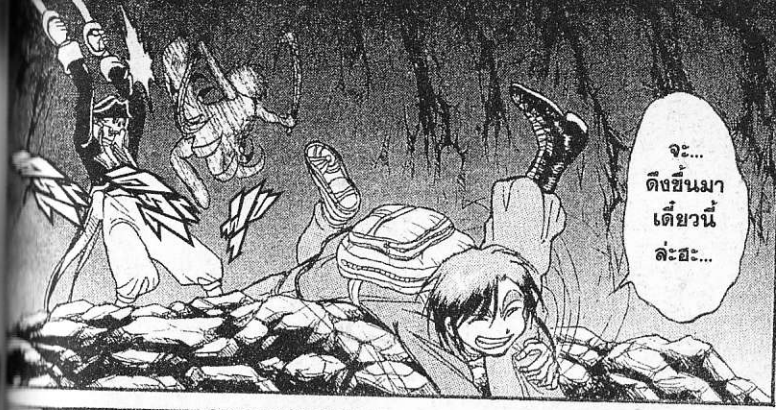
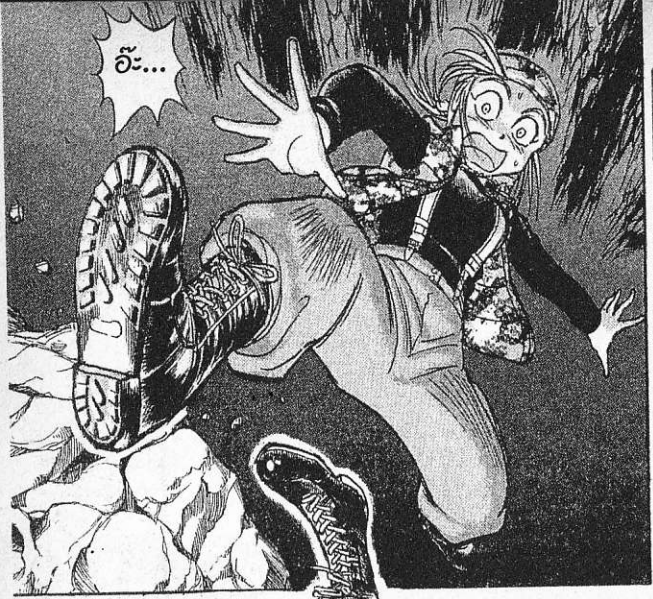
อ๊าๆๆ ทางนี้ๆ !!

อ๊ มาซารุจิจิไปรีบได้ไฉไลแล้วต้องปิดลิปิด!

กะก็มัน~ !!

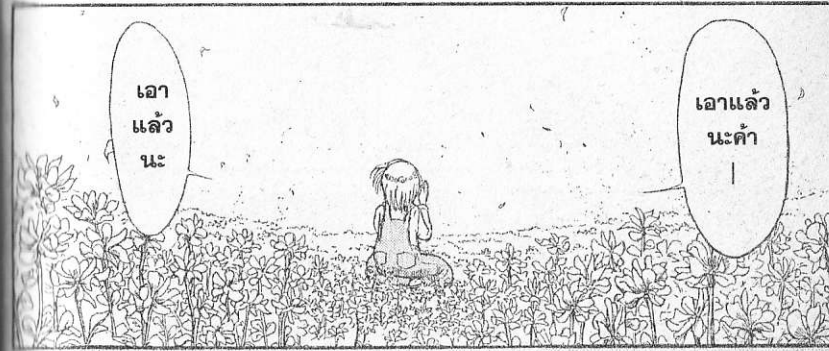
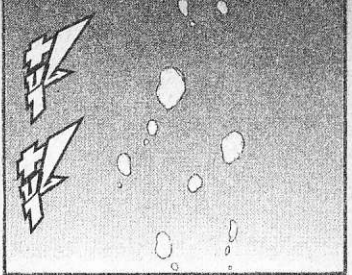

ชะ...
ขอโทษนะ
คุณ
เริ่งเกาะ
!

ถ้า
ผมไป
ตอนนี่
คงดี

เอา
แล้ว
นะ

เอาแล้ว
นะค้า
!

เอา
แล้ว
น่า

...คุณ
เริ่งเกาะ
ฮะ

เอา

แล้ว...
นะ

คุณ
เริ่งเกาะ
!

สุดซ่า...
มาตามหา
ด้วยแะ!

ก็มัดแต่
พยายาม
ตะกาย
เข้าฝั่ง
นี่นา~

สุม
กึ่งไม้
แท่งกัน
แบบนี้
|

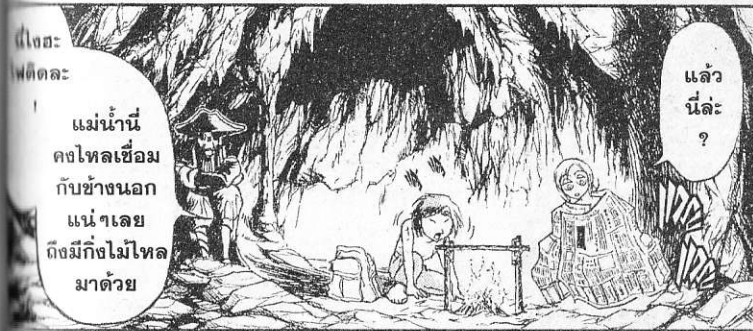

พูดอะไร
นะสะ
ทำใจดีจ
ไว้นะสะ
คุณ
เรียงกะ~
!

...มาซา
รุจจิ
?

ที่นั่น
?

ก็ไม่รู้เหมือนกัน
แต่ดูเหมือน
จะไหลมาตาม
แม่น้ำที่อยู่
ข้างล่างนะ...

นี่สะ
พอดีละ

แม่น้ำนี้
คงไหลเชื่อม
กับข้างนอก
แน่ๆเลย
ถึงมีกึ่งไม้
มาด้วย

แล้ว
นี่ละ
?

ว่าแต่
ก่อนอื่น
|

แะ...
!!

เผากรดาส
หนักสิอพิมพ์
ผ่อนกัน 2 ชั้น
แล้วคุณตีไข่ม่า?
เพราะด้าน
นอกนแห่งนี้มา

นิ...
มาซารุจจิ
ยังเด็กแท้ๆ
แต่รู้หลาย
เรื่องจังนะ

เรียนมา
จากคุณกริ
เค้านะ...สะ...

มาซารุจจิ
ไม่พม
หนักสิอพิมพ์
บ้างละ
?

ก็ผม
เตรียมมา
สำหรับ
คนเดียว
เองนี่ละ

โทษที
น้า~

สบายมากอะ
เห็นอย่างนี้
ผมเองก็พิตมา
ดีเลยน้า

ฮะฮะ
ฮะฮะ
ตลกจัง

แต่
ทั้งหมด
ผมทำ

ก็เป็น
เพราะผม
เลือกเอง

?

ทั้งการ
ฝึกเชิดหุ่น...
ทั้งการตามหา
ทุ่งดอกเรืองเกะ

มะ...
มาซารุจิจิ
เอง...

ก็ดู
เหมือน...
จะลำบาก
อยู่สินะ

เอ๋?...
ผมเหรอ?
ทำไมคิด
ฉันล่ะอะ
?

ยังจะมาพูดอีก
ยังเล็กแค่นี้แต่
แต่กลับต้องพา
พ่อแม่มาฝึก
เชิดหุ่นบ้างล่ะ

ไม่ใช่
เพราะว่ามีใคร
มาบอกให้ทำ
แต่เป็นเพราะ
ผมอยากจะทำ
ถึงได้ทำ

อะไร
ของเธอ
นะ

เป็นเด็ก
เป็นเล็ก
ก็ต้องฟัง
ที่พ่อแม่บอก
ไม่ใช่เธอเอง
กัน

ผมไม่มี...
พ่อแม่
หรอก
อะ

เพราะฉัน
ถึงจะไม่ชอบ
ยังไร
ก็ต้องเลือก
ด้วยตัวเอง
อยู่ดี
นะแหละอะ

คุณ
เรืองเกะ

อว...
ขอโทษ

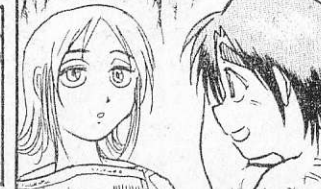
ไม่ต้อง
หรอกอะ
คุณเรืองเกะ
เองก็
เหมือนกัน
น้า...

โดนผู้หญิง
เอาแต่ใจ
อย่างชั้นไฟไป
หาดอกไม้
มาบังล่ะ

หน้าข้ายัง
ต้องตกลงมา
จากหน้าผา
จนตัวเปียกซึก
เลยน้า
อันลึกลับก็จริง ๆ
เลยนะเนี่ย!

ฮะ...
จริงจัง
น้า!

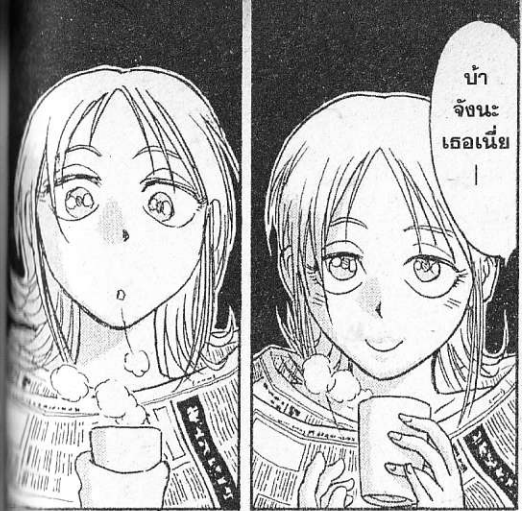

....สรุปว่า
ที่ผมมาที่นี่
ก็เพราะว่า
ตัวเอง
ตัดสินใจที่จะ
มาเองซะ

ทุ่มทุน
สร้างจัง
น่า...

ก็ถ้าเกิดเจอ
ทุ่งดอกเรือง
ละก็
คุณเรื่อง
ก็จะไม่ไป
จากหมู่บ้าน
ไซ้มียะละ

น่า
จังนะ
เธอนะ
เนี่ย

...ก็ที่ผม
พอจะทำได
ก็...มีแต่
เรื่อง
ประมาณนี้
เองนี่นา...

ฮะ
ฮะ

ผมนะ...
คิดว่าอย่างนั้น
ดีกว่า
ตั้งเยอะ...

การที่ต้องอยู่ร่วม
กับคนที่คอย
เป็นห่วงตัวเองนั้น
ถึงแม้จะไม่ได้
มีสายเลือดเดียวกัน
ก็ตามเถอะ...

มันดี
มาก ๆ เลย
นะ...
|

พูดซื่อ

....เอ้า
เข้ามาอยู่
ในนี้ดีกว่า
น่า

มาซารุจจิ
เพื่อเรื่อง
พรรคนั้น
เธอถึงกับยอม
ทำเรื่อง
แสนลำบาก
ขนาดนี้...

เลย
งั้น
หรือ
?

ตอนที่
ที่เรา
ทำเรื่องที่
ตัวเอง
เลือกเอง
นะ

มันตุง
ไม่แพ้
มาก
อย่างที่คิด
เลยล่ะ

อ้อ...
ไม่ต้อง
พูดอะ

เอ้

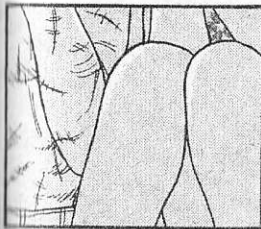
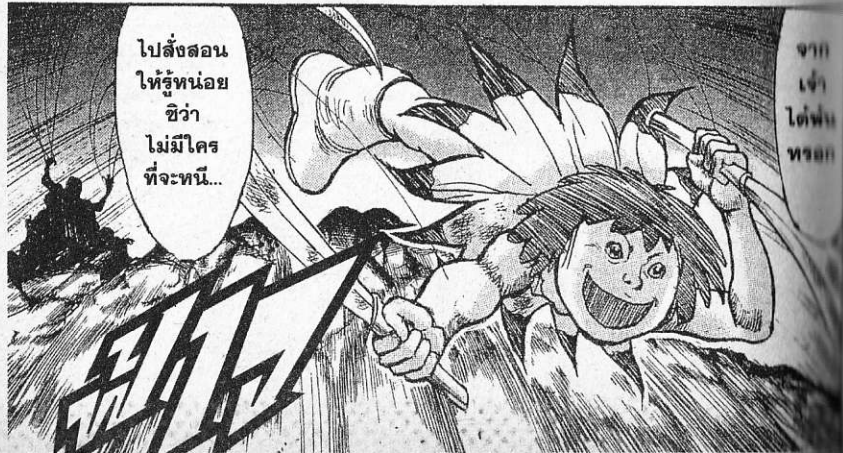
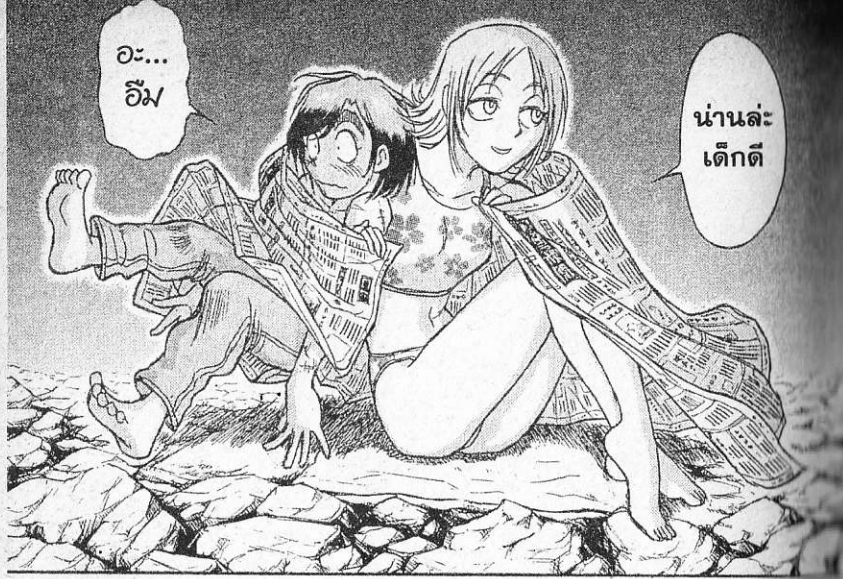
บอก
ให้มา
ก็มาสิ
!

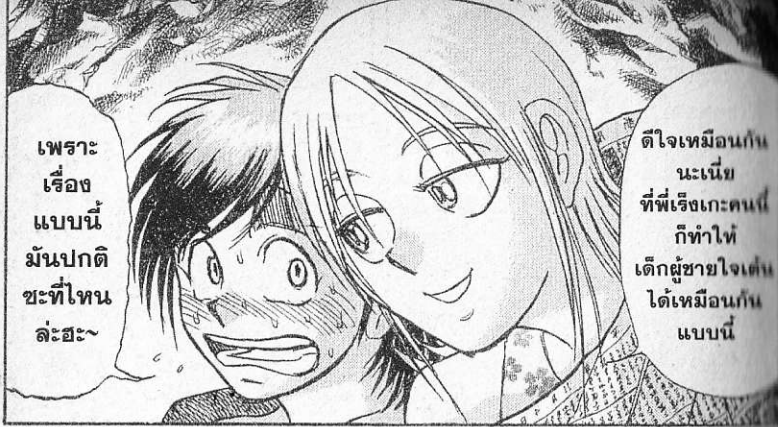
เดี๋ยวเกิดเป็น
หวัดขึ้นมา
ที่เริงกะโกรธ
จริงๆ ด้วยนะ
ขอบอก

พูด
แบบนี้
ก็ไม่ถูก
นะ...
|

คุณ
เริงกะ

เพราะ
เรื่อง
แบบนี้
มันปกติ
ซะที่ไหน
ล่ะอะ~

ดีใจเหมือนกัน
นะเนี่ย
ที่พี่เรื่งกะคนนี้
ก็ทำให้
เด็กผู้ชายใจเต้น
ได้เหมือนกัน
แบบนี้

เห็นมัย
ทุ่งดอกไม้
ที่ชื่อเด็ยว
กับลูกใจละ
สว้ยมัยเออ

คุณพ่อ
ที่แต่ก่อน
เคยเป็น
นักเชิดหุ่น
แห่งคุณโรจะ
แต่ก็ผัน
ตัวเอง
มาเป็น
พนักงาน
บริษัท...

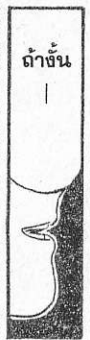
เรื่งกะ
มงกุฎใจจะ
สว้ยใช่มา

กับ
คุณแม่
ที่ใจดี
และชอบ
หนังสือ
ภาพ

ไม่ปกติ...
เธอ... นั่นสินะ
ก็มาซารุจจิ
มาเพื่อที่จะหา
ทุ่งดอกไม้
ของซัน

เลย
ต่อมา
ที่นี่แล้ว
ก็เจอ
กะเรื่อง
แบบนี้
นี่เนอะ

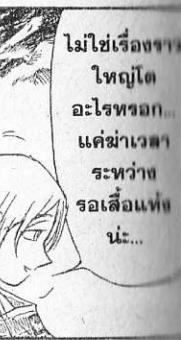
ถ้าฉัน

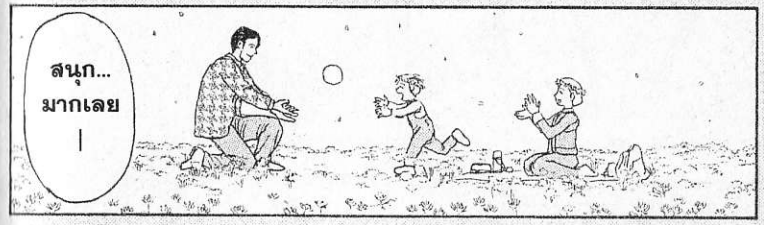
ซันจะ
เล่าเรื่อง
ของซัน
ให้ฟัง
นะ

คุณ
เรื่งกะ

ไม่ใช่เรื่องจๆ
ใหญ่โต
อะไรหรอก...
แต่มาเวลา
ระหว่าง
รอเสื่อแห้ง
นี่...

สนุก...
มากเลย

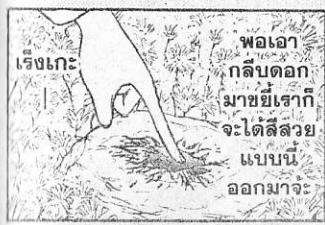
ตอนที่ซันเด็ก...
ก่อนที่คุณพ่อคุณแม่
จะตายไปเพราะ
เจออุบัติเหตุ

ซันจำได้ว่าเคยไป
เที่ยวที่ทุ่งดอกไม้เรื่งกะ
ที่กว้างมาก ๆ ด้วยล่ะ

นี่ใจจะ

ว้าว
จริงด้วย

เรื่งกะ

พอเอา
กลีบดอกไม้
มายี่เราก็
จะได้สว้ย
แบบนี้
ออกมาจะ

แล้วพอเอา
ปลายนิ้ว
มาชนกัน
แบบนี้
แล้วมอจด

ฮันแน่
เห็นเรื่องกะ
แล้ว
!

อ๊ะ
หน้าต่างคิสีเนะ
(จิ้งจอก)
ลึนคะ!

คุณแม่

อ้อ ชีนี่เอง
คุณแม่ท่าน
เลียนแบบจาก
หนังสือภาพนั่น
ให้คุณแม่เรื่องกะ
ตอนเด็ก ๆ ดู
ลึนะ

อืม...
ที่จริง
มันไม่ใช่
ดอกเรื่องกะ
ด้วยนะ

ต้องเป็น
ดอก
คิเคียว
ตะหาก
!

หน้าต่าง
คิสีเนะ...
?

เป็น
หนังสือภาพ
ที่ชื่นชอบ
มากเลย
นะ

เป็นเรื่อง
ที่คนที่ชื่อ
อวาระ
นาโอโกะ
แต่งขึ้น

ในตอนนั้น
ก่อนจะนอน
ชั้นต้องให้
แม่อ่านให้ฟัง
ตั้งหลายรอบ
นะ

คุณพ่อ

คุณแม่

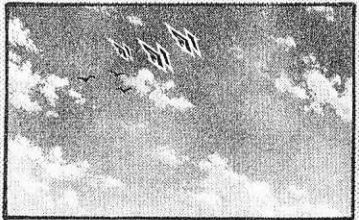
เรื่องก็มีอยู่ว่า
มีผู้ชายคนนึง
ออกไปล่าสัตว์
แต่กลับ
หลงทางเพราะ
ตงดอกคิเคียว

แล้วตอนนั้น
ก็ได้เจอกับ
เด็กบ้านข้อมตำ
ที่จริงเด็กนั้นนะ
เป็นจิ้งจอกละ

จิ้งจอกน้อย
ตัวนั้น
ก็ข้อมสึนิ้วของ
ชายคนนั้นให้
เพื่อแลก
กับปืนไฟ

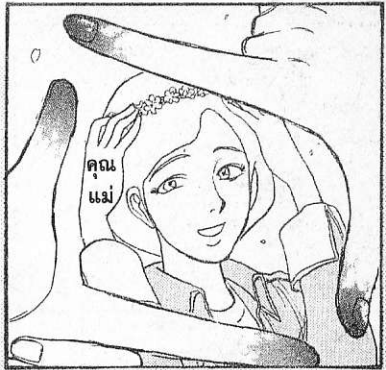
และถ้า
เอานิวนั้น
มาทำเป็น
หน้าต่าง
และ
มองดู
ก็จะเห็น
สิ่งที่
คนๆนั้น
อยากเห็น
มากที่สุด
ได้ด้วยนะ

วิว
เห็นแล้ว
เห็นแล้ว

เอ้า
กลับกัน
ได้แล้วนะ
เรื่องกะ

กลับไป
ทานข้าว
กันเถอะ
จ๊ะ

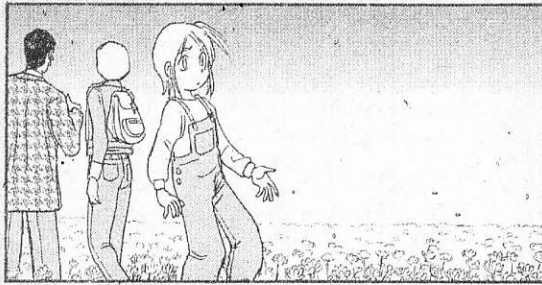
เอ...
ไม่เอา

ก็ยังไม่ได้
เล่นซ่อนแอบ
เลยนี่นา

เล่นซ่อนหา
เอาไวคาวหน้า
ค่อยมาเล่น
ละกันนะ

นั่นสิ...
ไวคาวหน้า
เถอะนะ
เรื่องเกะ

ไว้ คาว
หน้า
นะ

จะไป
เห็นอะไร
ได้ล่ะ

เพราะ
มันก็แค่
นิทาน
หลอกเด็ก

แต่ถึงอย่างนั้น
ก็ยังไม่อยาก
ที่จะเห็น
ทุ่งดอกเรืองเกะ
เมื่อตอนนั้น
ซักนิดก็ยังไม่ดี

ไอ้ซัน
ก็เดินลืมนไป
ซะได้...ว่ามัน
อยู่ที่ไหน...

ก็เลย...
ตามหาสิ
นะฮะ
คุณเรืองเกะ...

ก็คิดว่า
น่าจะอยู่ที่
หมู่บ้านคูโรงะ
นี่แหละ
นะ ...แต่มัน
ไม่ชักเจอ
นะสิ

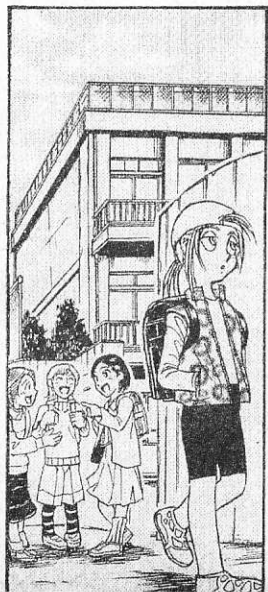
แต่
ก็จับ
แค่นั้น

แล้วซันทำไม
พอแม่แล้ว
ก็เที่ยว จนสุดท้าย
อาตัย ก็มาอยู่
บ้านญาติฯ ที่ของ
ไปเรื่อย... คุณพ่อ
คุณแม่
คนปัจจุบัน
นี่โงะนะ

แต่ก็...
ถึงจะหาทุ่งเรืองเกะ
เจอ...ก็ใช่ว่ามัน
จะมีอะไรดีขึ้น...

ซันนะ
รู้สึกเหมือน
กับว่า...
โดนปล่อย
ให้คอยมา
ตลอดเลย
ล่ะ

จาก
นั้น...
ซันก็คิด
นิสัยเอานิ้ว
มาทำเป็น
หน้าต่างแบบนี้
แล้วมองผ่าน
ออกไป...

เหมือน
กับตัวเอก
ในหนังสือ
นั่นแหละละ

...แล้วเห็น...
อะไรมีขะ...
?

ประมาณว่า
ขึ้นเล่น
ซ่อนหา
และรอยักซ์
ให้มาหาตัว
อยู่ตลอด

แต่
ทั้งๆที่
อยู่ใกล้ๆ
แค่นี้
เอง

กลับ
ไม่ยอม
มาหาให้
เจอซักที
แบบเนี่ย

ซักทีที่ว่า...
หมายถึง
ทุ่งดอกเรืองเเกะ
หรืออะ
?

กิดจจะ
ใช้มั้ง

มันอาจจะ
มีความสุข
ที่ได้แกลังขึ้น
ก็ได้เนะนั่น

แล้ว
พอดี
แบบนั้น
มันก็พาล
รับไม่ได้
ขึ้นมา
ซะงั้น

ว่าเรา
มาอยู่
ที่นี่
แบบนี้
มันจะดี
อะ

คุณ
เรียงเเกะ

อะ

ถ้าซัก
มันไม่ยอม
มาหาซะที
ล่ะก็

ทางนี้
ก็ไปหา
ซะเอง
เลยลิ๊ะ

พะ...
พูดอะไร
ของเธอ
เนี่ย... ซักนะ
เลิกหวัง
ไปตั้งนาน
แล้วล่ะ

ที่สำคัญ
อย่างขึ้นเนี่ย
ไม่เหมาะ
กับทุ่งดอกไม้
หรอก...

มาซารุจจิ
คนเรา
เนี่ย

ทำไม
พอไม่ได้
ของที่
ต้องการ
แล้ว

ถึงได้รู้สึก
เจ็บแค้น
และเริ่ม
ทำตัว
ออกห่างขึ้น
มากินนะ

ว่ามัย
?

เหมาะ
ลึะ

คนที่
ไม่เหมาะสม
กับ
ความสุข
นะ

ไม่มี
หรอก

เล่นปล่อย
ให้รอชเงก
แบบนี้
เจ้า
ทุ่งดอกไม
นั้นแหละผิด

ไว้
ผมจะทำให้
เจอแล้ว
เตะโตงมัน
ให้ดูซะเลย
!

เพราะฉัน
มาหา
ด้วยกัน
เดอะชะ
คุณเรื่องเกะ

แล้วก็
ทำหน้าที่
ดีสินะที่
ทุ่งดอก
เรื่องเกะนั้น
อีกพัน

คราวนี้
จะต้องเห็น
สิ่ง
ที่
อยากเห็นแน่ ๆ
ชะ

ทะ.....
ทำไมเธอถึง...
ต้องมา
ช่วยฉัน
ถึงขนาดนี้
ด้วยล่ะ...
?

ผมนะ
รู้จักเหล่าคน
ที่ไม่อาจจะ
มีความสุขได้มา
นักต่อนักแล้ว
!

ตั้ง
นั้น ผม
ถึงพูด
ได้เต็มปาก
เต็มคำ

ว่าผม

จะไม่
ขอเห็น
คนใกล้
ตัว ต้อง
ร้องไห้
อีก
แล้ว

...ชะ
ชั้นเปล่า
ร้องไห้
ชะหน่อย
นะ

เสื้อผ้า
แห้งสนิท
แล้วละอะ

.....

จริง ๆ
เลย...

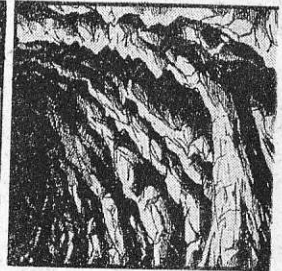

ว่าใจ
ก็ว่าตาม
ละกัน
!

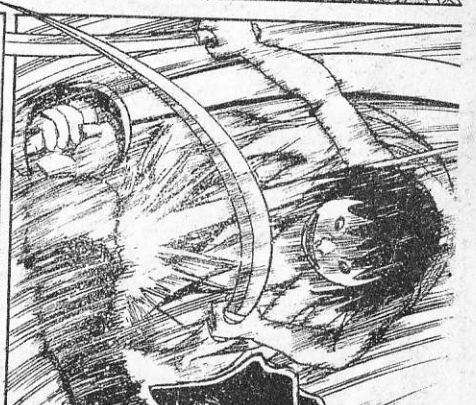

คุณ
เพิ่งกะ
!

อะไร
เหหรือ
?

พ่่าเพิ่ง
หับตัว
นะชะ
!

อะ
!

อัน
ล็คกี้
!?

สำเร็จ
แล้วนะ
!

ยังอะ
เมื่อกี้
สู้กันแล้ว
ถึงได้รู้
!

เอ
!?

อะ...
อันลัคกี้
มี 2 ตัว
เทรอล
!?

พะ
พวกคุณปู่
คุณตา...
ในสมาคม
ผู้เฒ่าเนี่ยนา
!

คุณปู่
ของ
สิโรษิคุง
ก็อยู่ด้วย
!

พวกเรา
พนันกันไว้
นิดหน่อย
แต่ก็วิต
กันถ้วนหน้า
เลยละ

ไม่สิ...
น่าจะ
3 คน...
มากกว่า

ออกมา
เดะชะ
พวกที่
คอย
เซ็ดเจ้า
นี่อยู่

เฮ้
!?

พนัน...?
เรื่อง
อะไรนะ
!

อ้าว เรื่องกะ
ใครไซ้ให้
เข้ามาในนี้
กันทา

เอาน่า
ชั้นมาพนัน
กันใหม่
อีกรอบ
เป็นใจ

หมาย
ความว่าไซ
อะนั่น
?

ยังจะ...
ต่ออีก
เทรอล
?

นิชิ
!

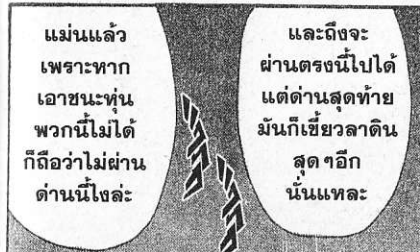
ไซ้
ไซ้
ไซ้

แหม
สมแล้ว
นะนี่
เจ้าหนู

แต่สู้กับ
อันลัคกี้
ได้อย่างสูสี
ก็เล่นเอาอึ้ง
แล้ว

แต่
นี่ยังสู้
ว่าทั้งจึงมี
กัน 3 คน
เลยเจ

แหมแล้ว
เพราะหาก
เอาชนะทุน
พวกนี้ไม่ได้
ก็ถือว่าไม่ผ่าน
ด่านนี้โงะละ

และถึงจะ
ผ่านตรงนี้ไปได้
แต่ด่านสุดท้าย
มันก็เขี้ยวลาติน
สุด ๆ อีก
นั่นแหละ

ด่าน...
สุดท้าย
?

เจ้า ลงขันกันเลย
ฉันพนันว่า
เจ้าหนูจะแพ้ที่นี่
ด้วยเหล่ายามาตะ
นิชิกิ 1 ขวด

ชั้นฉันเล่น
เจ้าหนูแพ้ยด้วย
เหล่าคาโมะสิรุ
1 ขวด

อ้าว เอ็ง !

แล้วนี่ จะเรียกว่า พนันได้ ไงล่ะพะ !

แผนร้ายของพี่

การ์ตูนท้ายเล่ม มีสเก็ทพี่ กนพิทร์ X

เรียกฉันทำไม ในที่แบบนี้ ดัดจะทำอะไรกันแน่ระ-พี่ ?

ตอนนี้พวกผู้ชายทั้งโรงเรียนกำลังทำงานกันแทบตายอยู่นะ ฉันไม่มีเวลาทำอะไรมากหรอก

by พุฒิน แอนต์ ผู้ชาย

มาซารุจิจิ ไม่มีทางชนะหรอก !

เราหนีออกไปทางประตูนั้นกันเถอะ !!

ว่าผมมาที่นี่ก็เพื่อตามหาทุ่งดอกไม้ของคุณเรียงกะ !

บอกแล้วนี่สะ คุณเรียงกะ

โปรดติดตามต่อฉบับหน้า

นี่ๆ ฉันนะที่แค้นคิดว่าตัวเรงยังไม่รู้ใจสักนิดว่ากำลังทำอะไรกันอยู่ ก็เลยจะชงบอกในรู้อยู่ละ

พูดอะไรบ้าๆ ฉันชื่อใจในตัวพวกเขา แลว่านั่นนะ !

จะเขี้ยวต่อไปได้อีกมั๊ยนะ ?

ทอมมี! ผากจัดการพวกฝูงชนที่มีใบหน้าที่กะโหลกในช่องนั้นในคืนนี้เองเถอะ !!

เอาไม่เจบลองนะ

เดี๋ยวจัดให้ได้รับ !